

URHEILUAMPUJA

WWW.AMPUMAUURHEILULIITTO.FI

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON JÄSENLEHTI

NUMERO
3/2013

”NAUTTIKAA HYVÄSTÄ
HARRASTUKSESTA,
TEKEMISESTÄ JA
YHDESSÄOLOSTA!”

Urheilukoulusta Yhdysvaltoihin?

Katarina Långström

UNELMANA AMPUMAUURHEILUA
JA YLIOPISTO-OPISKELUA

KATSAUS HELSINGIN KIVIKON SUURHALLIHANKKEESEEN

ZELJKO TODOROVIC VALMENTAMAAN PISTOOLIAMPUJIA

GUERINI – ITALIAN UUSIN HAULIKONVALMISTAJA

Lapua Scenar-L luodit

Testaa ja tähtää voittoon!

.224	GB544	4.5g/69gr
.224	GB545	5.0g/77gr
6 mm	GB543	5.8g/90gr
6 mm	GB542	6.8g/105gr
6.5 mm	GB547	7.8g/120gr
6.5 mm	GB546	8.8g/136gr
.30	GB552	10.0g/155gr
.30	GB550	11.3g/175gr
.30	GB551	14.3g/220gr

Nammo Lapua Oy
PL 5, 62101 LAPUA
Puh. 010 5233 800
Faksi 06 431 0244
www.lapua.com

Perustettu vuonna 1927
85. vuosikerta, 6 numeroa/vuosi
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarrekiivi puh. (09) 3481 3152
risto.aarrekiivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Maila Pynnönen puh. (09) 3481 2481
maila.pynnönen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 35 euroa/kalenterivuosi

MAINOSTILAN MYYNTI

Sevent Oy puh. +358(0)40 358 2341
info@sevent.fi

ULKOASU

Niko Krappe

PAINOAIKKA

Forssa Print 2013

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mieltä
pidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia

TEKSTIN LAINAAMINEN

Salliittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

ILMESTYMSAIKATAULU 2013

Urheiluampuja	Aineisto	Ilmestyy
1/2013	25.1.	20.2.
2/2013	12.4.	10.5.
3/2013	31.5.	27.6.
4-5/2013	6.9.	2.10.
6/2013	25.11.	19.12.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY.

Postiosoite 00093 SLU

Käyntiosoite Helsinki, Radiokatu 20, 7. kerros

Puhelin (09) 3481 2481

Faksi (09) 147 764

Sähköposti etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:n HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi

Talouspäälikkö Pirjo Manninen

Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki

Toimistosihteeri Maila Pynnönen

Viestintäpäälikkö Lassi Palo

Nuoris- ja koulutuspuolellinen Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

KANSI

Kivääriampuja Katarina Långström
Lahden urheilukoulun maisemissa.

KUVA

Lassi Palo

4 Pääkirjoitus: Voittoja ja mitaleja heti
vai tulevaisuuden tähtiä?

5 Pistooliampujille uusi päävalmentaja
Montenegrosta.

6 Missä vaiheessa mennään Kivikon
suurhallihankkeen kanssa?

8 Liikunnan väheneminen ja lopettaminen
murrosiässä.

10 Mikkelin Ampujien seuraesittely.

12 Maailmancupissa pärjännyt Juho Kurki
oikealla tiellä.

13 Marjo Yli-Kiikka iloisena ja optimistisena.

14 Team Runnarit ja yhdessä tekemisen meininki.

15 Zeljko Todorovic ja Marko Talvitie Inkoon-leirillä.

16 Haulikkoampujat Satu Mäkelä-Nummela,
Simo Köylinen, Sami Ritsilä ja Jukka Laakso.

18 Suhlin ja Osijekin EM-kilpailujen aikataulut
ja Suomen joukkueet.

20 Noin 20 kysymystä:
pistoolivalmentaja Timo McKeown.

22 Katarina Långström ja palvelusaika
Lahden Urheilukoulussa.

24 Skeet-ampuja Pekka Heinosen kuulumiset.

25 Kivääriampuja Olli Hahl hyvällä polulla.

26 Minna Leinonen ja Jarkko Mylly.

28 Juha Hirvi luovutti varusteitaan Urheilumuseolle.

29 Liikkuvan maalin mahdollinen olympiastatus.

30 Sako-kierue ja ESC:n kokous.

32 Esittelyssä: Guerini-haulikko
ja pistooli Röhm Twinmaster Match.

38 Miksi hakea sinettiseuraksi?

40 Lapsen suusta kuuluu totuus: Minna Kärki.
Toisenlainen totuus: Kari Rautiainen.

42 Päätöksiä, tiedotuksia ja kilpailukutsuja.

46 Svenska sidan.

SUOMALAISILLA KOLME MAAILMANCUPIN FINAALIPAikkaa

Tänä vuonna on järjestetty kuusi Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n maailmancupia. Suomella on tähän mennessä kolme finaaliapaikkaa, sillä kivääri-ampuja Juho Kurki sijoittui Münchenin ilmakiväärissä viidenneksi ja pienoiskiväärin asentokilpailussa seitsemänneksi. Marjo Yli-Kiikka sijoittui kahdeksanneksi naisten pienoiskiväärin asentokilpailussa Fort Benningin maailmancupissa.

Meksikon Acapulcossa järjestettiin maaliskuussa haulikkolajien maailmancup. Kivääri- ja pistoolilajien maailmancup kilpailtiin huhtikuun alussa Etelä-Korean Changwongissa. Acapulcossa ja Changwongissa ei ollut mukana suomalaisia.

Kauden toinen haulikkolajien maailmancup oli huhtikuussa Arabiemiirikuntien liiton Al Ainissa, jossa kilpaili yksitoista suomalaista. Fort Benningin toukokuiseen maailmancupiin osallistui viisi kivääriampujaa. Viime kuussa kilpailtiin myös Saksan Münchenissä kivääri- ja pistoolilajien cupissa. Mukana oli kolmetoista suomalaista. Haulikkolajien kolmas maailmancup oli kesäkuun alussa Kyproksen Nikosiassa. Siellä kilpaili viisitoista suomalaista.

Skeet-ampuja Henri Sorvo sijoittui upeasti seitsemänneksi Nikosian maailmancupissa kesäkuun puolivälissä. 19-vuotias nuorukainen putosi kuuden parhaan finaalistista vasta jännittävän uusinnan jälkeen. Sorvon peruskilpailun tulos 121 sivua junioreiden ME:tä.

Sorvo sijoittui kaksi vuotta sitten poikien EM-kilpailuissa pronssille ja MM-kilpailuissa kuudenneksi. Hänen paras maailmancupin sijoituksensa ennen tätä oli 83. sija, joka tuli viime vuoden huhtikuussa Lontoossa.

Nyt sitten rävähti oikein kunnolla.

– Hyvillä mielin olen, suoraan sanottuna. Oman parhaani tein, ja se riitti tuohon. Finaaliuusinnasta, ME:n sivuamisesta ja sijoituksesta ehkä suurin yllätys oli sijoitus. Päivä oli upea kaikin puolin, Sorvo sanoi.

– En ole pettynyt, vaikka en päässyt finaaliin. Uusinnassa olivat ammattimiehet vastassa. Uusinta oli vain plussaa. Viime kausi meni melkein pohjassa rämpien, enkä saanut otetta. Tämä vuosi alkoi hyvin, ja nyt sain tästä lisää itseluottamusta.

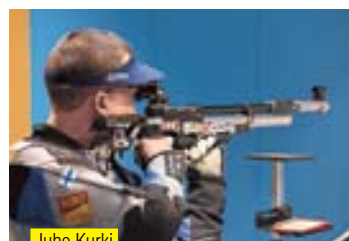
Naisten trapissa Satu Mäkelä-Nummela on sijoittunut 12:nneksi (Nikosia). Kurki oli "piekkarin" asentokilpailussa samoin 12:s Fort Benningissä. Sami Ritsilä ja Simo Köylinen sijoittuivat Nikosian kaksoistrapissa 13:nneksi ja 15:nneksi.

Kauden viimeinen maailmancup on Espanjan Granadassa 3.-12. heinäkuuta. Siellä kilpailaan haulikossa, kiväärissä ja pistoolissa.

Urheilijahaastatteluja sivuilla 12-17.

Henri Sorvo

Juho Kurki

Teksti: Lassi Palo Kuvat: ISSF ja Timo Laitinen

VOITTOJA JA MITALEITA HETI VAI TULEVAISUUDEN TÄHTIÄ?

Miksi lapset ja nuoret katoavat murrosiässä liikunta- ja urheiluseuroista? Mikko Tiirikainen ja Anne Konu ovat tutkineet lopettamisaikeisiin yhteydessä olevia tekijöitä, ja tulokset on julkaistu äskettäin Valtion liikuntaneuvoston toimesta.

Drop out -ilmiötä ehkäistäessä on Tiirikaisen ja Konun mukaan tärkeää huomata, että 65 prosenttia niistä, jotka olivat vuoden aikana miettineet lopettamista, epäoivivat tai olivat eri mieltä siitä, että olisivat mukana harrastuksen parissa myös kolmen vuoden kuluttua. Nuorten terveyden edistämisen kannalta tämä on haaste, koska lopettaneen nuoren saaminen uudestaan harrastuksen pariin voi olla vaikeaa, tutkijat sanovat.

Erään selvityksen mukaan lajinsa lopettaneista 15 vuotta täyttäneistä harrastajista vain kymmenen prosenttia vaihtoi toiseen lajiin. Liikunta on muutenkin joutunut altavastajaan asemaan, kun nuoret elävät mediayh-teiskunnan ja viihdekulttuurin aikakautta, Tiirikaisen ja Konun yhteenvedossa todetaan.

Urheilua koskevia drop out -ilmiön tutkimuksia on tehty melko paljon, ja aiheesta keskustellaan vilkkaasti siellä, missä lapset ja nuoret harrastavat liikuntaa ja urheilua. Annetaankin seuraavaksi "kentän" äänen kuulua:

Jos nuori urheiluamputa ei saa harrastuksestaan iloa ja nautintoa, mitä hän siitä saa? "Kotivalmentajat" puristavat valmennettavistaan kaiken irti ja haluavat liian paljon liian aikaisin, koska yhtäkään mitalia ei ole hukattavissa.

Nykystä useammin pitäisi kysyä, miten lapset ja nuoret haluaisivat ampua ja mitä he tykkäisivät tehdä. Juniorit ampuvat liian suuria määriä liian varhain. Lapsille ja nuorille opetetaan lajitaitoja, mutta heiltä puuttuu kaikki muu pohja, jotta harrastuksen jatkuminen olisi mielekästä iän karttuessa. Ampujista pitäisikin tehdä urheilijoita.

Pistoolissa annetaan ampua liian pitkään tuelta sen sijaan, että alettaisiin asteittain lisätä kädelle tulevaa painoa. Kun siirrytään "vapaalle", eivät kaikki kestäkään tulosten mahdollista romahdusta.

Kuka oikeasti haluaa ampua eli kumpi harrastaa, lapsi vai vanhempi? Voitetaanko me tämä "peli" vai haluammeko me tehdä tulevaisuuden tähtiä? Kanadassa jääkiekkojuniorien vanhemmille on korostettu: "Relax, it's only a game!" Vapaasti suomennettuna: "Ota iisisti, se on vain peli!"

Mikä sitten lääkেকেksi? Usein on korostettu, että yhteisö ja yhteenkuuluvuus vievät mukanaan. Myös Tiirikainen ja Konu ovat sitä mieltä, että olennainen kysymys jatkoon kannalta on, mikä on liikunta- ja urheiluseurojen rooli liikunnan edistämisessä. Niiden vastuuna voidaan nähdä eettisesti ja tasa-arvoisesti järjestettävään liikunnan tarjoaminen mahdollisimman monelle lapselle ja nuorelle yhteistyössä harraste- ja kilpaurheilun kanssa.

Yhteistä tekemistä pitää siis olla. Me yhdessä. Kuten toisaalla tässä lehdessä erään ampumaurheiluseuran yhteydessä todetaan: "Hyvä harrastaa – yhdessä, paikallisesti ja turvallisesti."

SEGRAR OCH MEDALJER NU GENAST ELLER FRAMTIDENS STJÄRNOR?

Varför försvinner barn och ungdomar från motions- och idrottsföreningar när de nått puberteten? Mikko Tiirikainen och Anne Konu har studerat olika faktorer som har samband med tankar om avhoppande, och resultaten av denna studie har nyligen publicerats av Statens idrottsråd.

Vid förebyggandet av drop out-fenomenet anser Tiirikainen och Konu att det är viktigt att notera att 65 procent av dem som under årets lopp hade övervägt att hoppa av, tvekade eller svarade nej på frågan om huruvida de skulle komma att utöva samma hobby om tre år. För främjandet av ungdomens hälsa medför detta en utmaning, eftersom det kan vara svårt att igen få med en ungdom som redan en gång har hoppat av, säger forskarna.

Enligt en utredning är det bara tio procent av de över 15-åringar som hoppat av sin idrottsgren som bytt till en annan idrottsgren. Idrotten har även annars hamnat i underläge nu när ungdomen lever i mediasamhällets och nöjeskulturens era, konstaterar Tiirikainen och Konu i sitt sammandrag.

Det har forskats relativt mycket kring drop out-fenomenet inom idrotten, och ämnet diskuteras flitigt på platser där barn och ungdomar idkar motion och idrott. Det är dags att låta "fältets" röst bli hörd:

Om den unga sportskytten inte får ut någon glädje och njutning av sin hobby, vad får han eller hon då? "Hemmatränarna" pressar ut allt de kan ur sina idrottare och vill ha för mycket för tidigt då man inte vill gå miste om en enda medalj.

Man borde oftare fråga hur barn och ungdomar skulle vilja skjuta och vad de skulle vilja göra. Juniorerna skjutet för mycket för tidigt. Man lär barn och ungdomar grenkunskap, men de saknar all annan grund som behövs för att de även som äldre skulle vilja fortsätta med samma hobby. Därför borde man göra skyttarna till idrottare.

I pistolskytte låter man skyttarna skjuta med stöd alltför länge i stället för att redan tidigare gradvis börja öka på vapnets tyngd i handen. När man övergår till frihand är det inte alla som klarar av att resultaten kan sjunka.

Vem är det som på riktigt vill skjuta, dvs. vem är det som utövar sportskytte, barnet eller föräldern? Vill vi vinna det här "spelet" eller vill vi göra framtidens stjärnor? I Kanada betonar man för hockeyjuniorernas föräldrar: "Relax, it's only a game!" Fri översättning: "Ta det lugnt, det är bara ett spel!"

Vad är då lösningen? Man har ofta betonat gemenskapens och samhällsryghetens betydelse. Även Tiirikainen och Konu anser att den väsentliga frågan för fortsättningen är vilken roll motions- och idrottsföreningarna har i motionsfrämjandet. Man kan anse att det är deras uppgift att erbjuda på ett etiskt och jämlikt vis arrangerad motion för så många barn och ungdomar som möjligt i samarbete med hobby- och tävlingsidrotten.

Med andra ord behövs det gemensam verksamhet. Vi tillsammans. Liksom det i denna tidning konstateras i samband med en sportskytteförening: en bra hobby – tillsammans, på ett lokalt och tryggt plan.

Suomen Ampumaurheiluliitto on tehnyt ainakin Rio de Janeiron olympialaisiin asti ulottuvan sopimuksen montenegrolaisen huippuvalmentajan kanssa. Zeljko Todorovic otti pistoolilajien konsultoivan päävalmentajan tehtävät vastaan toukokuussa, kun Saksan Münchenissä järjestetty maailmancup päättyi.

Zeljko Todorovic konsultoivaksi päävalmentajaksi PISTOOLIAMPUJILLE HUIPPUVALMENTAJA MONTENEGROSTA

Saksalainen Matthias Hahn toimi Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentajana vielä Saksan Münchenissä toukokuussa järjestetyssä ISSF:n kivääri- ja pistoolilajien maailmancupissa. Liiton valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell allekirjoitti cupin yhteydessä Zeljko Todorovicin kanssa sopimuksen, joka ulottuu ainakin Rio de Janeirossa vuonna 2016 järjestettäviin kesäolympialaisiin asti. Sopimus astui voimaan heti.

– Todorovicilla on osa päävalmentajan tehtävistä, ja hän vastaa kokonaisuudesta, maajoukkue toiminnasta, leireistä ja kilpailuista. Hän tekee yhteistyötä suomalaisten valmentajien kanssa ja linjaa toimintaa nuorista ylöspäin. Hän myös kouluttaa valmentajiamme, Lindell kertoo.

– ”Todolla” on todella kova kansainvälinen kokemus eri maiden huippu-urheiluorganisaatioista.

Todorovic jatkaa uuden tehtävänsä ohessa myös Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n pistoolilajien pääkouluttajana. Hänellä on 23 vuoden kokemus pistoolilajien ammattilaisvalmentajana. Hän on valmentanut Tanskan maajoukkuetta vuosina 1990-2000 ja Ranskan maajoukkuetta 2004-08.

Viimeksi kuluneiden kolmen vuoden ajan Todorovic toimi Italian maajoukkueen seniorikonsulttina.

TUKKU ARVOKISAMITALEJA

Zeljko Todorovicin valmennettavat ovat voittaneet muun muassa yhdeksän MM-mitalia, 31

EM-mitalia ja 27 palkintosijaa maailmancupeissa. Vuosina 2011-12 hän valmensi serbialaista Jasna Sekaricia, joka on voittanut viisi olympiamitalia. Todorovic avasi maaliskuussa oman valmennusklinkan kotikaupunkiinsa Bariin.

Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmä-vastaava Kimmo Yli-Jaskari otti yhteyttä Todoroviciin toukokuun alussa. Miehet ovat vanhoja tuttuja keskenään, joten valmentajapestistä päästiin yhteisymmärrykseen Todorovicin mukaan helposti.

– Minua pyydettiin ottamaan vastaan tämä tehtävä. On kunnia saada työskennellä taas maailman huippuampujien joukkoon kuuluvien kanssa.

Todorovic pitää jokaista työtään haasteena ja yrittää aina tehdä parhaansa.

– Toivon, että voimme yhdessä luoda sellaisen systeemin, jonka ansiosta lahjakkaita suomalaisia ampujia olisi jatkuvasti maailman huipulla.

Todorovicin mukaan on kuitenkin vielä liian aikaista asettaa tavoitteita esimerkiksi Rio de Janeirossa vuonna 2016 järjestettäviin seuraaviin kesäolympialaisiin.

– Tavoitteet asetetaan sen jälkeen, kun olen tavannut ensimmäisen kerran kaikki ampujat, valmentajat ja liiton edustajat. Minulla on kuitenkin joitakin ideoita, hän sanoo kesäkuun alussa.

Seuraavalla viikolla Todorovic tulikin Suomeen. Hän tapasi yksitoista pistoolivalmentajaa ja osallistui maajoukkueen leirille Inkoossa. Puhelias ja aktiivinen ”Todo” otettiin hyvin vastaan.

Zeljko Todorovic on pistoolilajien uusi päävalmentaja.

Entä itse ”matka” Rio de Janeiroon – esimerkiksi maailmancupit, MM- ja EM-kilpailut?

– Kuten kysymyksessäsi jo viittaat, olympialaisiin on olemassa vakiotie, jota on kuljettava, jotta olympialaisiin voi päästä. On kuitenkin olemassa myös eri väyliä, joita voimme kulkea päästäksemme maaliin asti. Minulla oli valmennuksen johtajan Per-Olen Lindellin kanssa varsin samanlainen näkemys siitä, mitä tulevaisuudessa pitää tehdä.

Todorovic kokemuksesta uskotaan olevan hyötyä suomalaisille pistooliampujille.

– Toivon, että pystyn tarjoamaan maajoukkue-ampujille erilaista ja riittävää ymmärrystä siitä, millainen prosessi on saavuttamaan asetetut tavoitteet. Jotta toimintaa pystytään kehittämään, on tehtävä töitä samanaikaisesti koko systeemin ja parhaiden ampujien kanssa.

Hän myös toivoo, että suomalaiset ampujat kävisivät hänen valmennusklinallaan Barissa.

– Se on melko ainutlaatuinen organisaatio, hän sanoo.

Todorovic on vieraillut Suomessa, mutta ei omien sanojensa mukaan tunne maata vielä kovin hyvin. Asia kuitenkin korjaantuu varmasti tulevien vuosien aikana. ✕

Alheesta lisää sivulla 15.

Ville Maijanen kävelee Itä-Helsingissä sijaitsevassa Kivikossa ja silmäilee urheilupuistoa. Ei ole vaikea kuvitella, mitä hän ajattelee: kunpa urheilupuistoon suunniteltu sisä-ampumaurheilukeskus toteutuisi! Se siirtäisi ampumaurheilun olosuhteet 2000-luvulle, hän sanoo.

Tekstit ja kuva: Lassi Palo

Ville Maijanen:

"SUURHALLI SIIRTÄISI AMPUMAUH

Ville Maijanen ei "löysiä" juttele. Niinpä häntä kannattaa kuunnella tarkasti. Ei siis ole lainkaan liioittelua, kun hän sanoo, että jos Kivikkoon suunniteltu sisäampumaurheilukeskus toteutuu, se olisi historiaa.

– Sitä se olisi. Se ei palvelisi vain urheiluam-pujia, vaan myös metsästäjiä ja reserviläisiä, hän painottaa.

– Ampumaurheilukeskus olisi sisähalli, jonka ulkopuolelle ei aiheutuisi melua eikä saasteita. Halli voitaisiin rakentaa periaatteessa minne tahansa, mutta Kivikko on saavutettavuudeltaan erinomainen. Jos se jonnekin rakennetaan, niin tänne.

Puolen tunnin ajomatkan sisällä asuu noin 850 000 täysi-ikäistä ja koko metropolialueen aseluvanhaltijoista 80 prosenttia.

Sisähallissa voitaisiin ampua myös haulikolla, mikä olisi Maijasen mukaan "upea juttu". Se an-

taisi haulikkoampujille mahdollisuuden harrastaa ja harjoitella ympärivuotisesti – vaikka joka päivä aamusta iltaan.

– Se olisi uskomattoman hieno parannus nykytilanteeseen verrattuna, vaikka se ei kokonaan poistaisikaan edustusampujien tarvetta harjoitella ulkomailla.

Kuten oheisessa jutussa todetaan, Kivikon urheilupuistoon suunniteltuun suursisähalliin liittyy Maijasen pro gradu -tutkielman mukaan monia etuja, joista tärkeimmät ovat keskuksen paras sijainti suhteessa sen potentiaaliin käyttäjiin ja tieverkkoon sekä paras käytettävyysskeroin, joka perustuu laajaan ympärivuotiseen aukiolomahdollisuuteen. Kivikko sijaitsee Itä-Helsingissä, Lahdentien ja Kehä I:n kupeessa. Koska kyse on sisähallista, sitä varten ei tarvita ympäristölupaa.

Maijanen edustaa alueen ampumaurheilun harrastajia, ja varsinainen sisäampumaurhei-

lukeskuksen hankeryhmä on erikseen. Sukset osoittavat kuitenkin täsmälleen samaan suuntaan. Piirustukset ja suunnitelmat ovat hyvin pitkälle valmiina, eikä rakentaminen kestäisi kovinkaan kauan. Eri käyttäjäryhmien, viranomaiset mukaan lukien, tarpeet on kartoitettu huolellisesti.

Valmiudet toteutukseen ovat hyvät.

– Koska tällaista kokonaisuutta ei ole aiemmin ollut, suunnittelu on ollut oma juttunsa. Suursisähallikonseptilla olisi eväitä tuotteistettavaksi muuallekin maailmalle, Maijanen sanoo.

– Kivikon urheilupuistoon suunniteltu sisä-ampumaurheilukeskus siirtäisi ampumaharastuksen imagollisesti ja toiminnallisesti sekä olosuhteiltaan 2000-luvulle. Eikä tämä ole vain metropolialuetta koskeva, vaan valtakunnallinen hanke. Ampumaurheilukeskuksen uudet palvelut houkuttelisivat kävijöitä eri puolilta Suomea, hän summaa. ✖

"KIVIKON URHEILUPUISTOON SUUNNITELTU SISÄHALLI HYÖTYSUHTEELTAAN VAHVIN AMPUMARATAKESKUS"

Tutkimustulokset osoittavat kiistatta Helsingin Kivikon urheilupuistoon suunnitellun suursisähallin hyötysuhteeltaan vahvimaksi ampumaratakeskukseksi nyt vertailtujen olemassa olevien ja suunniteltujen keskusten joukossa metropolialueella, todetaan Ville Majajenen pro gradu -tutkielmassa.

Kivikon urheilupuistoon suunnitellulla suursisähallilla on Majajenen tutkimuksen (Valtiotieteellinen tiedekunta, Helsingin yliopisto) mukaan monia etuja, joista tärkeimmät ovat keskuksen paras sijainti suhteessa sen potentiaalisiin käyttäjiin ja tieverkkoon sekä paras käytettävyyserroin, joka perustuu laajaan ympärivuotiseen aukiolomahdollisuuteen. Kivikko sijaitsee Itä-Helsingissä, Lahdentien ja Kehä I:n kupeessa.

Ampumaratakeskukset metropolialueella -tutkielmassa todetaan, että ampumarataverkostoon kohdistuvat laajennukset ja olemassa olevien kohteiden edelleen kehittäminen ovat metropolialueella välttämättömiä.

– Uusinvestoinnit ja olemassa olevien keskusten kehitystoimet on syytä asettaa tärkeysjärjestykseen hankkeiden tuottaman tehokkuuden ja vastaavasti lisäantuvien käyttöhyötyjen perusteella. Väistämättä rajallinen rahoitus on syytä kohdistaa edellä mainituihin perustein, koko metropolialueen tasapainoinen maantieteellinen saavutettavuus huomioiden.

Majajenen pro gradu -tutkielma on suoraa jatkoa kandidaattitutkielmalle, jonka tutkimustulosten mukaan metropolialueella on yhteensä noin 63 000 aseluvanhaltijaa ja noin 170 000 ampumasetta.

– Ampumaratojen määrä ja saavutettavuus eivät ole

missään suhteessa riittävät aseluvanhaltijoiden ja aseiden lukumäärään nähden tällä alueella, tutkimuksessa todettiin lukuihin perustuen.

Pro gradu -tutkielma tuottaa uutta tietoa metropolialueen ampumaratakeskusten saavutettavuudesta, niiden kilpailullisista vaikutusalueista ja suhteellisista sijainneista, jotta ampumaratakeskuksia koskevia sijainti-, investointi- ja kehittämispäätöksiä voitaisiin jatkossa tehdä riittävän tiedollisin perustein. Potentiaalisen käyttäjäkunnan sijainti- ja saavutettavuustiedot tuottavat osaltaan perusteita ampumaratakeskusten kysynnän arvioinnille.

Tutkimuksessa on tarkasteltu saavutettavuuden teoriasta sekä palvelukohteen maantieteellistä saavutettavuutta useasta eri näkökulmasta ja kehitetty tarkoitukseen soveltuvia uusia teknisiä arviointimenetelmiä. Siinä tarkastellaan metropolialueen ampumaratakeskusten eri maksimimatka-aikoihin perustuvia saavutettavuusvyöhykkeitä sekä väestön ja potentiaalisen käyttäjäkunnan vastaavia saavutettavuuskertymiä ja vertaillaan näitä toisiinsa.

Tämän lisäksi vertaillaan tutkimusta varten kehitettyjä, kunkin ampumaratakeskuksen ulkoisiin käytettävyyseroihin perustuvaa kilpailullista saavutettavuutta ja suhteellista sijaintia toisiinsa nähden. Ampumaratakeskusten käytettävyyserroin eli yhtäaikainen käyttäjäkapasiteetti, vuotuiset käyttäjät ja ampumaratavalikoiman monipuolisuus otetaan mallissa huomioon asiakkaiden palvelukohteen valinnan päätösperusteena matkakustannusten lisäksi. Käytettävyyserroimen tavoitteena on kuvata ampumaratakeskuksen käyttäjilleen tuottamaa hyötyä.

Tutkimuksessa käytetään valtakunnallisesta aseluparekisteristä poimittuja tietoja aseluvanhaltijoiden sekä ampuma-aseiden määristä, laadusta ja sijainnista kunnittain metropolialueella. Karttaesityksissä on käytetty Maanmittauslaitoksen kuntajako-aineistoa ja

Tilastokeskuksen Ruututietokanta 2012 -väestöaineistoa. Näiden lisäksi on muodostettu erillinen saavutettavuusaineisto laskemalla todelliset matka-ajat ja maantietäisyydet jokaisesta alueen noin 2 500 karttaruudusta jokaiseen ampumaratakeskukseen.

Tarkastellut viisi ampumaratakeskusta muodostavat tutkimuksen metropolialueen kokonaisuuden. Ampumaratakeskusten verkosto muodostuu keskusten ja niiden potentiaalisen käyttäjäkunnan sijainneista sekä näiden välisistä matkakustannuksista ja eri keskusten tarjoamasta käytettävyydestä.

– Tätä kokonaisuutta on nyt ensimmäistä kertaa mahdollista tarkastella matemaattisten saavutettavuusmallien avulla laskettujen tulosten pohjalta, Majajenen toteaa.

Tutkimuksella on pystytty tuottamaan eri näkökulmista tärkeää uutta ja ennen julkaisematonta tietoa metropolialueen ampumarataverkostosta. Uusimpaan saavutettavuusteoriaan perustuen tutkimus käsittelee kaikkia neljää saavutettavuuden eri komponenttia. Maan käytön komponentti huomioidaan sekä potentiaalisten asiakkaiden että ampumaratakeskusten määrän, laadun ja sijainnin suhteen.

Näiden lisäksi huomioidaan kysynnän ja tarjonnan kohtaaminen kapasiteettirajoitusten vallitessa. Liikenteellisen komponentin matkakustannukset otetaan huomioon maantie-etäisyyksissä ja ajoajoissa. Ajallinen komponentti sisältää ampumaratakeskusten aukioloaikojen aiheuttamat rajoitteet saavutettavuudelle. Yksilöllistä komponenttia tarkastellaan virka-ajan asettamina ajankäytön rajoitteina.

Tutkimustulosten raportointia ja jakamista varten on tutkimukselle rakennettu julkinen verkkosovellus osoitteessa <http://www.saunalahti.fi/villemai/>. Tutkimusten lisäksi sieltä löytyvät tulosten havainnollistamiseksi kehitetyt karttatarkastelut. Käy tutustumassa!

← *Ville Majajenen kuvattuna Kivikon urheilupuistossa, jonne suunniteltu sisähalli olisi hyötysuhteeltaan vahvin ampumaurheilukeskus.*

EILUN OLOSUHTEET 2000-LUVULLE"

UUDENMAAN AMPUMAHARRASTUKSEN ALUENEUVOTTELUKUNNAN TAHTOTILA 2030

Uudenmaan alueella yli 65 000 harrastajaa edustava alueneuvottelukunta on kokouksessaan toukokuussa hyväksynyt metropolialuetta koskevan, harrastajakunnan yhteisen tahtotilan seuraavasti:

- 1) Helsingin Kivikon suursisähalli toteutukseen välittömästi
- 2) Kirkkonummen Kauhalaan kansainvälisen tason ulkoampumaurheilukeskus
 - Asemakaava- ja ympäristölupaprosessit käyntiin heti
 - Rakentaminen vaiheittain lupaprosessin aikana valmistuessa
- 3) Olemassa olevia Sipoon Savijärven ja Espoon Lahnuksen rata-alueita kehitetään

Metropolialueen harrastusolosuhdeongelmien ratkaiseminen vaatii väistämättä uusien ampumaurheilukeskusten rakentamista. Sen lisäksi olemassa olevia rata-alueita tulee määrätietoisesti kehittää ja tämä työ on jo käynnissä Sipoon Savijärven ja Espoon Lahnuksen osalta. Korostetaan vielä sitä, ettei yhdestäkään pienemmästä, paikallisesta ampumaradasta ole varaa luopua.

Kommentti // Lassi Palo

Ei huono! Se on ensimmäinen ajatus, kun miettii, miltä Kivikkoon suunniteltu sisäampumaurheilukeskus näyttäisi ja miten sinne pääsisi.

Kivikossa on jo yksi iso halli, jossa aiemmin hiihdettiin mutta jossa on nykyään koko perheen liikuntaseikkailupuisto. Hallin takana lapset voivat liikkua monin eri tavoin, ja siellä voi pelata myös jalkapalloa ja koripalloa. Kivikon urheilupuisto on muutenkin suosittu ulkoilualue.

Liikenneyhteydet ovat myös erinomaiset, kun vieressä ovat Kehä I ja Lahden moottoritie.

Kun kyseessä olisi vielä sisähalli, ei edes melu häiritse lähiseudun asukkaita. Paras mahdollinen! Muunlaisen ajatuksen ei voi päätyä, kun on keskustellut runsaan tunnin ajan Ville Majajenen kanssa Kivikon urheilupuistossa eräänä kesäkuuisena perjantaina.

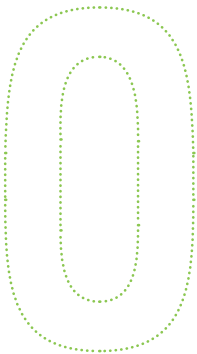
Aika näyttää, mitä kunnianhimoiselle hankkeelle tapahtuu. Asiaa on ainakin valmisteltu ja pohjustettu taiten. Toivoo sopii, että kaivattu sisäampumaurheilukeskus nousee jo alueella olevia palveluja täydentämään.

Liikunta-aktiivisuuden väheneminen murrosiässä on maailmanlaajuisesti tunnistettu tosiasia. Suomessa pudotus on kuitenkin poikkeuksellisen voimakas. Tuore WHO-Koululaistutkimus osoittaa, että liikuntasuosituksen täyttäviä on 15-vuotiaina noin puolet vähemmän kuin 11-vuotiaina. Lukuja synkentävät arkiliikunnan vähäisyys sekä tuhansien nuorten seuraharrastamisen lopettaminen. Ampumaurheiluliitossa ongelma on huomioitu, ja siihen on pyritty vastaamaan jo alkaneen nelivuotiskauden strategiassa.

Ampumaurheiluliitto on jo reagoinut tilanteeseen

LIIKUNTA VÄHENEÄ MURROSIÄSSÄ POIKKEUKSELLISEN PALJON

Teksti ja kuvat:
Lassi Palo

Opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittamat Jyväskylän ja Tampereen yliopiston selvitykset murrosikäisten liikunnasta osoittavat, että lähes kaikkia nuoria – siis myös seuroissa harrastavia – koskettaa arjen fyysisen passiivisuuden ongelma. Liikuntakäyttäytyminen on myös voimakkaasti polarisoitunut ja osa lapsista ei saa liikettä missään – ei organisoidusti eikä arjessaan.

Murrosikä on siirtymää lapsuudesta ja nuoruudesta aikuisuuteen. Tällöin on luonnollista, että nuori miettii liikunnan paikkaa omassa elämässään. Seuraharrastuksen lopettamisen syyt ovatkin moninaiset liittyen usein nuorten tarpeiden ja motiivien riittämättömyyden huomioimiseen seuratoiminnassa sekä toiminnan liialliseen kilpailullisuuteen.

Keskeinen lopettamista selittävä tekijä on myös nuoren kokemus siitä, että hänen liikuntataitonsa eivät ole riittävät.

Valmentajan merkitys nuorten yksilöllisten tarpeiden huomioimisessa on erittäin merkittävä tekijä liikuntaharrastamisen jatkuvuuden kannalta.

Suomen Ampumaurheiluliiton seura- ja aluekehittäjä Rainer Hirvonen silmäilee tutkimustuloksia osin huolestuneena, osin tyytyväisenä. Huolestuneena siksi, että kyseessä on kansallinen ongelma, jonka ratkaisemiseen eivät riitä yhdenkään yksittäisen lajiliiton voimat. Tyytyväisenä siksi, että ongelma on otettu huomioon Ampumaurheiluliiton uudessa strategiassa.

– Ampumaurheiluliitto on kantanut kortensa kekoon heti ja rakentanut sellaisen toimintapolitiikan, jossa nuoret pyritään kasvattamaan liikunnalliseen elämäntapaan. Onnistumiseen tarvitaan kuitenkin entistä enemmän ammattimaista toimintaa, ohjaajia ja valmentajia, Hirvonen sanoo.

JYRKÄ ROMAHDUS

Vaikka murrosiässä tapahtuva liikunta-aktiivisuuden väheneminen on jo pidempään tunnettu ilmiö, nostaa tuore Jyväskylän yliopistossa tehty tutkimus esiin ilmiöön liittyviä ajankohtaisia erityispiirteitä. WHO-Koululaistutkimuksen kyselyaineiston perusteella näyttää siltä, että liikuntasuosituksen täyttävien osuus laskee iän myötä 2000-luvulla jyrkemmin kuin aikaisemmin. Kun pojista reilu kolmasosa ja tytöistä joka neljäs täytti liikuntasuosituksen – vähintään tunti päivässä – 11-vuotiaana, oli vastaava osuus 15-vuotiailla pojilla laskenut 17 prosenttiin ja tytöillä kymmeneen prosenttiin.

Kansainvälisesti tämä romahdus on pojilla tutkituista lähes 40 maasta jyrkintä ja tytöilläkin huomattavan suurta. Liikuntaseuratoimintaan osallistuvilla nuorilla romahdus oli muita loivempi.

– Myös omien liikuntataitojen arviot muuttuivat murrosiässä aiempaa kriittisemmiksi ja liikkumisen syyt painonhallinnan, terveyden sekä hyvältä näyttämisen suuntaan. Toki osalle myös kilpaileminen ja voittaminen olivat tärkeitä, yliopistotutkija Sami Kokko on sanonut Jyväskylän yliopiston tiedotteessa.

– Liikuntalajeissa nuoria siirtyi joukkuepaloilulajeista perinteisempien kuntoliikuntalajien, kuten kävelyn ja lenkkeilyn, pariin. Liikuntatoimintaa järjestävien tahojen, niin seurojen kuin koulujen, tulisi huomioida nämä iän myötä muuttuvat liikkumisen syyt ja kiinnostuksen kohteet ja löytää juuri tähän ikäryhmään innostavia sisältöjä ja toimintamuotoja.

NUORTEN OMAT TOIVEET JA TARPEET ESIIN

Liikunta-aktiivisuuden romahdus murrosiässä on Suomessa suurempaa kuin koskaan, ja vain harva 15-vuotias suomalais-

Vanhempien ja kodin merkitys lasten liikunnalle on olennainen.

nuori täyttää liikuntasuosituksen. Tämä herättää suuren huolen tulevien sukupolvien hyvinvoinnista ja jaksamisesta. Tilanteen parantamiseksi vaaditaan toimia niin päättäjiltä kuin lasten ja nuorten kanssa päivittäin toimivilta aikuisiltakin.

– Olennaista olisi saada nuorten omat toiveet ja tarpeet esiin. Toisaalta nykyisessä liikunta- ja urheilukentän muutoksessa olisi tarpeen huomioida kilpa- ja huippu-urheilunäkökulman lisäksi myös harrasteliikkujan polku. On tärkeää saada mahdollisimman moni nuori pysymään urheiluseuroissa murrosiässä ja sen jälkeen esimerkiksi kehittämällä seuratoimintaa paremmin kohtaamaan myös harrasteliikkujan tarpeet. Seuratoiminnan harrastemaksuja tulee kriittisesti arvioida ja selvittää esimerkiksi niiden verovähennysmahdollisuuden vaikutukset, Kokko toteaa.

– Lähiliikuntapaikkojen, kuten koulujen liikuntatilojen, parempi hyödyntäminen on yksi esimerkki vapaa-ajan liikuntamahdollisuuksista. Innovaatioita tarvitaan nyt myös liikunnan, ei pelkästään informaatioteknologian saralla.

EI YKSISELITTEISTÄ SYYTÄ

Selvitykset kokoavat yhteen aiempaa tutkimusnäyttöä siitä, että yksiselitteistä syytä liikunta-aktiivisuuden romahdukseen murrosiässä ei ole. Arjen liikettä voivat vähentää muun muassa ajanpuute, pitkä kodin ja koulun välinen etäisyys ja nuoren passiivinen ajankäyttö.

Seurassa harrastamisen lopettamista edistävät koulunkäynnin vaatima aika, harrastamisen kalleus ja lasten näkökulman unohtaminen toiminnan suunnittelussa. Liian aikainen erikoistuminen yksipuolistaa harrastamista ja johtaa usein urheilun lopettamiseen. Vanhempien ja kodin merkitys lasten liikunnalle on olennainen – sekä hyvässä että pahassa.

– Meidän on kyettävä luomaan seuroissa mukana oleville sellainen joukkue- ja kaverihenki, joka pitäisi nuoret mukana. Ohjaajilta ja valmentajilta voidaan edellyttää empaattisuutta ja yhdessä tekemisen meininkiä – eikä käskyttämistä eikä ylenpalttista vaatimista, Hirvonen painottaa.

OKM:n liikuntayksikön johtaja Harri Syväsalmi on todennut, että liikuntapolitiikan tavoitteena on liikunnallisen elämäntavan edistäminen koko ihmisen elämänkulun aikana.

– Selvitykset osoittavat, että murrosikäisten liikuntaan on jatkossa kiinnitettävä erityistä huomiota laajalla rintamalla. Myös tyttöjen ja poikien väliset erot antavat aihetta tarkastella ilmiötä tasa-arvon toteutumisen näkökulmasta. Selvitysten toimenpideehdotukset tullaan huomioimaan ministeriön rahoittamissa valtakunnallisissa Liikkuva koulu -ohjelmassa ja seuratoiminnan kehittämishankkeissa.

Syväsalmen mukaan nuorten urheilussa keskeistä on, että koulunkäynti ja muu elämä sovitetaan jouhevasti yhteen harjoittelun ja kilpailemisen kanssa. Asian edistämiseksi ministeriö rahoittaa urheiluakatemioiden toimintaa. Selvitys tuottaa myös mitä arvokkainta tietopohjaa Olympiakomitean päivittäessä suomalaisen valmentajakoulutuksen sisältöjä ministeriön avustamana, Syväsalmi sanoo.

Valtion liikuntaneuvoston puheenjohtajan Leena Harkimon mukaan tuoreet selvitykset vahvistavat näkymää siitä, että yhteiskuntamme on fyysisesti passivoitunut. Arkiliikunnan lisäämistä kaipaava koko väestö, mutta murrosikäisillä haaste on erityinen myös kansainvälisesti tarkasteltuna.

Harkimo muistutti tutkimuksen julkistamisen yhteydessä, että ylipainoisten nuorten osuus on kolminkertaistunut viimeisten vuosikymmenten aikana.

– Viimeistään nyt liikuntapolitiikka kaipaava muiden yhteiskunnan sektoreiden, kuten varhaiskasvatuksen, koulun ja yhdyskunta- ja liikennesuunnittelun osallistumista fyysisen aktiivisuuden talkoisiin. Lasku lasten ja nuorten hyvinvoinnista ja terveydestä tulee joka tapauksessa maksuun myöhemmin muun muassa lyhentyneinä työurina.

Organisoidun liikunnan parissa keskeisin kysymys Harkimon mukaan on, miten seuratoiminnassa saadaan pysymään ne nuoret, joiden tavoitteet eivät yllä kilpaurheiluun. Kaikki nuoret eivät myöskään halua harrastaa seuroissa.

– Miten heidän tarpeensa huomioidaan jatkossa muun muassa valtionavustuksia suunnattaessa, Harkimo kysyy.

”LAAJA-ALAISTA YHTEISTYÖTÄ”

Myös Rainer Hirvonen on sitä mieltä, että onnistuminen edellyttää laaja-alaista yhteistyötä. Urheiluyhteisö ei hänen mukaansa pysty yksin saavuttamaan kaivatunlaisia tuloksia.

– Tilanne on se, että meidän on pakko onnistua, sillä muuten aikuisuuden kynnyksellä tapahtuu totaalinen romahdus. Eli jos mitään ei tehdä, kehityssuunta jatkuu ja sen aiheuttama kansanterveyden ja -talouden mittava lasku tulee maksettavaksi jo lähimpinä vuosikymmeninä.

Hirvonen on kuitenkin tyytyväinen siitä, että Ampumaurheiluliitto on edelläkävijöiden joukossa ja on jo ryhtynyt toimenpiteisiin kehityssuunnan muuttamiseksi. Keskeinen ”väline” tässä toiminnassa ovat Me Yhdessä -prosessin koulutukseen jo osallistuneet ja siihen mukaan tulevat ampumaurheiluseurat.

Seuroissa siis tehdään töitä laaja-alaisesti aktiivisesti. Eli toimintaa on ja tekijöitä löytyy.

Miksei Ampumaurheiluliiton Me yhdessä -prosessin nimeä voisikin lanseerata laajempaan valtakunnalliseen käyttöön? Niissä kun summataan taitavasti kenen kaikkien – ja miten – pitäisi tehdä töitä paremman tulevaisuuden takaamiseksi. ✕

Nuoren ampumaurheilijan taidonnäyte Maaningan Kultahippufinaaleista.

Ohjaajien ja valmentajien empaattisuutta ja yhdessä tekemisen meininkiä.

Julkaisu ”Miksi murrosikäinen luopuu liikunnasta?” koostuu Jyväskylän yliopiston ja Tampereen yliopiston toteuttamista selvityksistä. Selvitykset ovat saaneet valtionavustusta opetus- ja kulttuuriministeriöltä. Jyväskylän yliopiston selvitys tarkastelee liikunta-aktiivisuuden vähenemistä yleensä ja Tampereen vastaavasti seuraharrastamisen lopettamista.

Seuraavalla aukeamalla esitellään Me yhdessä -prosessiin osallistuneen Mikkelin Ampujien toimintaa.

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

HYVÄ HARRASTAA — YHDESSÄ, PAIKALLISESTI JA TURVALLISESTI

”Hyvä harrastaa, paikallisesti ja turvallisesti, ja hyvähenkisen harrastuksen pariin on helppo tulla. Kaikki ovat samalla viivalla, eikä kukaan ole parempi kuin toinen. Kaikilla on opittavaa ja kehitettävää. Ampua voi vain omaksi ilokseen, mutta jos haluaa, lajissa voi edetä vaikka kuinka pitkälle – olympiavoittajaksi asti.”

Markku Hertz, Mikkelin Ampujien puheenjohtaja

Mikkelin Ampujien puheenjohtaja Markku Hertz ja varapuheenjohtaja Tauno Tuhkanen eivät pidä sanaparista pitäisi tehdä. He tekevät – ja saavat muutkin tekemään. Mikkelin ampumaurheiluseuran yleistilanne onkin erinomaisen hyvä, he sanovat.

– Seurassa on aktiivisia toimijoita, taloudellinen tilanne on hyvä ja Mikkeli on yksi Suomen ajamukaisimmista ampumaurheilukeskuksista.

Mikkelin Ampujat investoi pelkästään tänä vuonna ilman lainarahaa 72 000 euroa. Haulikorataa uudistetaan vastaamaan nykypäivän vaatimuksia, ja kompakti-rata ja paviljonki ovat juuri valmistuneet Kyrönpellon ampumaradalle. Lisäksi 50m kiväärilajien maalilaitteet katetaan, jotta vesi ei pääse sateen sattuessa bunkkeritiloihin.

– Nämä siis tehdään, Hertz sanoi toukokuun alussa. Ja tätä juttua lukiessa ne on tehty.

Mikkelin Ampujille valmistui vuonna 2011 entisen Savon Prikaatin kuntotalon alakertaan ampumarata. Siellä on 40-paikkainen ilma-aserata, jossa voi ampuu ilmakiväärillä ja ilmapistoolilla. Radalla ovat myös tauluaukot kiväärin asentokilpailuja varten (makuu, polvi ja pysty). Käytössä ovat ilmaolympiapistoolin ja liikkuvan maalin laitteistot sekä kymmenen Megalinkin taululaitteistoa, joihin voi ampuu ilma- ja ruutiaseilla.

Kyrönpellon ampumaradalta löytyvät 40-paikkainen pistoolirata, 50-paikkainen pienoiskiväärirata, 50-paikkainen 300m rata sekä kaksi skeet-rataa, yksi trap-rata ja vastavalmistunut kompakti-rata.

– Meillä ei ole senttiäkään velkaa. Varoja sen sijaan on, sillä seuran talous on hoidettu hyvin ja suunniteltu pitkäjänteisesti, Hertz sanoo.

VANHA MUTTA AKTIIVINEN

Mikkelin Ampujat on Mikkelin vanhin yhä toimiva urheiluseura. Se on perustettu vuonna 1886. Yhteistyö Mikkelin varuskunnan kanssa on ollut toiminnan ja menestyksen edellytys. Ampumaurheiluseura ja sotilaat käyttävät samoja Puolustusvoimien ratoja, joissa on sekä armeijan että seuran hankkimia ratalaitteita.

Seuran jäsenmäärä on kasvanut 21:sta nykyiseen 630:een. Seuraan kuuluu nyt 459 miestä ja 63 naista sekä 94 alle 20-vuotiasta poikaa ja neljätoista alle 20-vuotiasta tyttöä.

MA järjestää aktiivisesti kilpailuja. Yksi tämän

vuoden isoimmista rutistuksista olivat ilma-aseiden SM-joukkuekilpailut maaliskuussa. Kilpailukalenterista löytyvät myös muun muassa poliisien ja reserviläisten SM-kilpailut. Hertzin mukaan jokaisesta kilpailusta ”pitää jäädä käteen jotain”.

Hertz on toiminut MA:n puheenjohtajana nyt kuuden vuoden ajan. Hän ei aio asettua enää ehdolle ensi vuonna. Kun hänestä tuli puheenjohtaja, uusista ideoista sanottiin, että ”ne ovat liian isoja haasteita, ei niitä voi tehdä”. Hertz osoitti, että kyllä voi, ja siitä esimerkkinä mainittakoon tuo edellä mainittu kuntotalon alakertaan valmistunut ampumarata, jonka virallinen nimi on Ampuma-Areena.

– Aktiivisia ihmisiä tarvitaan aina lisää, mutta on heitä löytynyt ja löytyy. Seuraamme perustetaan viisijäseninen kehitysryhmä, joka koostuu pääosin muista kuin seuran hallituksen jäsenistä. Näin vältämme ”sokeutta” ja saamme uusia näkemyksiä. Ryhmä saa vapaat kädet kaikkeen, joka liittyy seuratoimintaan. Se tuo kehitysideoita eteenpäin, hallitus käsittelee ne ja sitten ne pannaan toteen, Hertz linjaa suoraviivaiseen tyyliinsä.

Haasteitakin tietysti on. Yksi on paikallinen näkyvyys, jota MA:n pitäisi saada lisää. Vaikka nuorisotoiminta on hyvin järjestettyä ja se toimii, myös sitä pitäisi Hertzin mukaan lisätä ja kasvat-
taa. Hän muistuttaa myös, ettei ampumaurheilu ole iästä kiinni.

– Se sopii kaikille yli 7-vuotiaille. Yläikärajaa ei ole. Meidän vanhin jäsenemme on 86-vuotias. Meidän pitäisi saada myös uusia aikuisia toimintaamme mukaan.

Mikkelin Ampujat on Nuoren Suomen sinetti-seura. Sinettiä esittelevät puheenjohtaja Markku Hertz (vas.) ja varapuheenjohtaja Tauno Tuhkanen.

Ampumaurheilu kilpailee nuorten suosioista ja huomiosta. Kuten muillakin paikkakunnilla, kilpailevia lajeja on jalkapallosta jääpalloon ja jääkiekosta yleisurheiluun. Hertz ei pidä kahden lajin harrastamista huonona asiana, vaan päinvastoin.

– On hyvä, jos lapsi tai nuori urheilee monipuolisesti. Pääasia on, että liikkuu!

MA:LLA ON USEITA VALTTEJA

Mitkä sitten ovat mikkeliiläisen ampumaurheilun valtteja kilpailutilanteessa? Hyvät vetäjät, perusteellinen ja kattava ampumakoulu, Hertz ja Tuhkanen aloittavat.

Lista ei siihen lopu. Yksi tärkeimmistä on se, ettei ampumakoulu ole vain lastentarha, vaan aikuiset ja lapset voivat oikeasti harrastaa lajia yhdessä. Kun lapset ampuvat, vanhemmat ovat mukana ja oppivat itsekin. Kuten puheenjohtajakaksikko toteaa, yhdessä onnistutaan ja yhdessä epäonnistutaan.

– Ampumaurheilu on lapsen ja aikuisen yhteistä laatuaikaa, jota tämän päivän yhteiskunnassa on valitettavan vähän. He keskittyvät yhdessä 110-prosenttisesti juuri siihen hetkeen ja ovat siten saman harrastuksen parissa ja touhuavat samassa hengessä. Ampumaurheilussa opitaan lisäksi noudattamaan sääntöjä tinki-mättömästi. Aseen kanssa kun ei voi muuten toimia.

Mikkelin Ampujien kunnioitettavan korkea ikä edellyttää seuralta Hertzin ja Tuhkanen mukaan toiminnallista pitkäjänteisyyttä ja ”tiettyä tyyliä”. Se ei voi huseerata miten sattuu, he painottavat. Kuten todettua, kehitettävää ja parannettavaa aina on. MA:ssa askeleita ei kuitenkaan kiirehdi, vaan edetään askel kerrallaan.

YHTEISÖLLISYYDELLÄ DROP OUTIA VASTAAN

Yksi ratkaistava ongelma on drop out -ilmiö, joka tosin on maailmanlaajuinen ilmiö. Mikkeliissäkin kysytään, miten 14–16-vuotiaat ampumaurheilijat saataisiin jatkamaan harrastustaan nykyistä paremmin.

– Ongelmaa vastaan on vaikea taistella suoraan, mutta yksi elementti voisi auttaa. Se on yhteisöllisyys, joukkoon kuulumisen tunne. Sen avulla nuoret voitaisiin saada pidettyä aktiivisesti harrastuksen parissa, Hertz sanoo.

– Mutta sitten kun nuoret varttuvat ja heidän elämänsä tulevat armeija, opiskelut ja perhe, seuran on nostettava kädet pystyyn. Jatko on yksilöstä kiinni, hän sanoo.

– Kaikista ampumaurheilijoista ei kuitenkaan tarvitse tulla edes kansallisia huippuja. Se ei ole seuran tarkoitus eikä päämäärä. Päämäärä on mahdollisuus harrastaa ampumaurheilua hyvissä olosuhteissa ja hyvässä hengessä. Kukin voi kilpailla omien halujensa mukaisesti, Hertz sanoo ja muistuttaa, että MA:ssa voivat myös vammaiset harrastaa lajia.

Yksi Mikkelin Ampujien voimavaroista ovat vanhemmat.

– He ovat iso voimavara. Vanhemmat ovat myös aktiivisia toimijoita. Järjestötoiminta on kivaa ja kiinnostavaa, puheenjohtaja Markku Hertz sanoo. ✕

ENSIMMÄISET NELJÄ SEKUNTIA RATKAISIVAT

Mikkeliiläinen Jenni Rytkönen sanoo, että ensimmäiset neljä sekuntia ovat tärkeitä, kun tulee uuteen paikkaan. Miten minut otetaan vastaan? Millainen on ensimmäinen kohtaaminen seuraihmissä? Entä millainen ilmapiiri on? Miten toiminta lähtee käyntiin?

Mikkelin Ampujien varapuheenjohtaja Tauno Tuhkanen otti Rytkösen vastaan, kun tämä oli vihdoin rohkaistut mielensä ja tullut tutustumaan Mikkelin Ampujien toimintaan. Elettii syksy 2009. Rytkösen neljä sekuntia on nyt venähtänyt jo melkein neljäksi vuodeksi.

– Ne olivat hyvät ensimmäiset sekunnit! Tauno kannusti minua lähtemään toimintaan mukaan.

Ennen kuin Rytkönen, 33, tuli ampumakouluun hänellä oli mielikuva metsästäjien järeistä aseista ja hiven pelkoakin ampumaurheilua kohtaan. Mielikuvat kuitenkin muuttuivat ja pelko karisi, kun Rytkönen tutustui paitsi lajiin myös seuraihmiin.

– Olin miettinyt pitkään osallistumista ampumakouluun, koska ampumaurheilu on yksilöurheilua, ja siinä voi olla ”omassa maailmassaan”. Ryhmäliikunta on ollut minulle aina vaikeaa kuulovammasta johtuen. Ampumaurheilu on myös hyvää vastapainoa työlle, koska ampuessa kaikki muu unohtuu. Siinä rauhoittuu ja keskittyy vain siihen hetkeen.

Ampumaurheilu tempaisi Rytkösen täysillä mukaan. Hän osallistui ensimmäisen vuoden jälkeen SM-jouk-

kuekilpailuihin, ja ilmapistoolissa ennätys on kohentunut jo lukemiin 370.

Rytköstä ”kourkuttavat” ampumaurheilussa yksilönä tekeminen ja kilpaileminen itseään vastaan. Hän on pitänyt myös toiminnastaan naisjaostossa. Henki on ollut hyvä, ja hän nauttii ihmisten aktivoinnista. Yksi esimerkki on keväällä järjestetyt ”korkkarikisat”, jossa naisampujien tulokseen laskettiin ammutun pistemäärän lisäksi kengän koron korkeus. Rytkönen on myös vetänyt työ- ja kaveriporukoille ohjattua pistooliammuntaa.

Rytkönen on vakuuttunut siitä, että hyvien ensimmäisten sekuntien jälkeen on luvassa lisää hyviä vuosia hyvän harrastuksen parissa.

Jenni Rytkösellä on nyt oma ilmapistooli, mutta Mikkelin Ampujissa alkuun pääsee seuran aseilla.

HAULIKKOJAOSTOLLA MONTA RAUTAA TULESSA

Jani Hotanen ryhtyi Mikkelin Ampujien haulikkojaoston puheenjohtajaksi kolme vuotta sitten, koska edeltäjä oli ollut tehtävissä liki 30 vuotta ja oli aika antaa nuorempien jatkaa tehtäviä ja tuoda myös uusia tuulia tullessaan.

– Tarkoituksena on nyt ollut herätellä toimintaa ja väkeä, hän sanoo.

Seuran puheenjohtaja Markku Hertz kutsuu Hotasta ”hyväksi keltanokaksi”. Ei ihme, sillä haulikossa on sittemmin tapahtunut paljon – ja tapahtuu edelleen. Hotanen ei ole tietenkään tehnyt kaikkea yksin, mutta jaoston puheenjohtajana saa nyt kunnian toimia puhemiehenä ja kertoa missä mennään.

Kun Hotanen havaitsi hiljaiseloa, hän ei kaihtanut vastuuta, vaan halusi lähteä kehittämään seuransa haulikkotoimintaa. Kylmiltään hän ei tehtävään ryhtynyt, sillä hän on harrastanut ammuntaa lähes parinkymmenen vuoden ajan.

Mitä sitten on tapahtunut? Lyhyesti: ratalaitteistoa on uudistettu, kompaktista tehdään mikkeliiläiseen haulikkoammuntaan ”vetotuote” ja haulikkoradalle on valmistunut paviljonki. Toukokuussa vielä rakenteilla olleesta paviljongista tulee Hotasen mukaan ”viihtyisä sosiaalisten suhteiden ylläpitopaikka”, jollaista ei ole aiemmin ollut. Se myös antaa oman lisänsä kilpailutoiminnalle ja nykyaikaistaa radan olosuhteet.

Hotanen uskoo, että kompakin takia Kyrönpellon ampumaradalle tullaan laajalta alueelta, jopa sadan kilometrin päästä.

– Kiinnostusta on, sillä lähin rata on ollut Heinolassa.

– Haulikon suosio on Mikkeliissä lisääntynyt. Esimerkiksi kiekkomeneikki on koko ajan kasvanut. Compakin ansiosta ampujien määrä nousee myös tulevaisuu-

deda ja kiekkomeneikki kasvaa entisestään.

Ampumapaikkahan on ihanteellinen. Vuonna 1982 valmistunut Kyrönpellon ampumarata sijaitsee vain noin viiden kilometrin päässä Mikkelin keskustasta. MA järjestää ensi vuonna nuorten haulikkokoulun, jonka tavoitteena on houkutella lajiin pariin 16–20-vuotiaita.

Visulohdessa asuvalla Hotasella on paljon töitä haulikkojaoston puheenjohtajana, mutta ilme on varsin tyytyväinen, kun hän esittelee toimintaa ja puhuu uusista – ja toteutuneista – hankkeista.

– Kilpailutoimintammekin on hyvällä mallilla, hän myhäilee.

Haulikolla on siis monta rautaa tulessa. Hyvä niin, sillä kun kerran vauhtiin on päästy, ei ihan heti malta pysähtyäkään.

Jani Hotanen on toiminut Mikkelin Ampujien haulikkojaoston puheenjohtajana kolmen vuoden ajan.

JUHO KURJELLA NYT KAKSI MAAILMANCUPIN FINAALIPAikkaa

"OIKEALLA TIellä Ollaan!"

Teksti: Lassi Palo Kuva: ISSF

Kivääriampuja Juho Kurjen vuosi on ollut todella hyvä: ilmakiväärin EM-pronssi ja kaksi maailmancupin finaalipaikkaa. Ne ovat lisänneet entisestään uskoani tekemiseen eli oikealla tiellä ollaan, hän sanoo.

Saksan Münchenissä toukokuussa järjestetty ampumaurheilun maailmancup päättyi suomalaisittain hienosti eli Juho Kurjen seitsemänteen sijaan miesten pienoiskiväärin asentokilpailussa. Hänen vuoden saldonsa on erinomainen: ilmakiväärin EM-pronssi ja jo kaksi maailmancupin finaalipaikkaa. Ensimmäinen eli ilmakiväärin viides sija tuli myös Münchenissä.

Kankaanpään Ampumaurheilijoita edustavan Kurjen, 21, erinomainen vuosi sai siten taas jatkoa. Hän voitti ilmakiväärin EM-pronssia maaliskuussa ja sijoittui toukokuun alussa Fort Benningin maailmancupin pienoiskiväärin asentokilpailussa 12:nneksi. Sijoitus oli tuolloin Kurjen tähän mennessä paras maailmancupissa, ja hän jäi 1,4 pistettä finaalirajasta.

Mutta kun tultiin Saksaan ja Müncheniin, Kurki kohensi edelleen asemiaan kivääriampujien joukossa ja nappasi kaksi kertaa paikan kahdeksan parhaan joukossa. Ensin hän tähtäsi ilmakiväärin peruskilpailussa upeasti kolmanneksi parhaat pisteet eli 627,9 (104,2+105,4+104,8+104,6+105,0+103,9). Finaalissa hän oli lopulta viides (143,7).

Juho Kurki kilpailemassa Münchenin maailmancupissa toukokuussa.

Muutama päivä myöhemmin hän selvitti tiensä miesten 50m pienoiskiväärin 3x40 ls karsinnasta varsinaiseen kilpailuun tuloksella 1163 pistettä. Seuraavana päivänä hän tähtäsi kaksi pistettä enemmän eli 1165 pistettä (polvi 388, makuu 397, pysty 380) ja oli peruskilpailussa seitsemänneksi paras ja pääsi siten finaaliin. Finaaliraja oli 1164.

– Juholla oli hyvä kisa! Oli melko kylmää ja tuulista, mutta paria pientä huonoa hetkeä lukuun ottamatta Juho pysyi hyvin kelissä mukana, Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentaja Juha Hirvi summasi.

– Vähän jänskää oli, Kurki kommentoi kisan jälkeen.

– Ei tietenkään mikään nappifinaali, mutta tästä on hyvä jatkaa.

Ilmakiväärikisan jälkeen Kurki sanoi, ”ettei se nyt ihan huonosti mennyt”.

– Varaa on parantaa, mutta koko ajan mennään eteenpäin, hän sanoi kii-rehtiessään dopingtestiin.

"KAUSI ON MENNYT HYVIN"

Viime vuoden helmikuussa Kurki jäi pisteen päähän Lontoon olympiapai-kasta, kun Vierumäellä kilpailtiin ilmakiväärin EM-mitaleista. Tänä vuonna asiat ovat alkaneet loksahdella todellakin kohdilleen. Kurki on samaa mieltä.

– Kyllä kausi on hyvin mennyt, joo. Hyvin olen mennyt eteenpäin, hän sanoo.

– Finaalipaikat ovat olleet hyvää kokemusta, ja eiköhän niitä jatkossakin nähdä. Ne eivät tulleet enää suurina yllätyksinä, koska ne ovat olleet niin lähellä jo monta kertaa. Minua ei oikeastaan jännittänyt. Piekkarissa oli vain ensimmäinen uusi finaali, ja se meni osittain harjoituksena.

Vuoden ensimmäisessä Urheiluampuja-lehdessä todettiin, että ”Kurki etenee sivuilleen vilkuilematta omaa polkuaan pitkin kohti Rio de Janeiroa ja vuotta 2016”. Sitä seuraavat olympialaisetkin ovat jo ajatuksissa, mutta itse tekeminen tähtää nyt vain ja ainoastaan Brasiliassa järjestettäviin olympia-laisiin, juttu jatkui.

– Münchenin maailmancup lisäsi uskoa tekemiseeni entisestään. Oikealla tiellä ollaan, hän toteaa nyt.

– Münchenin ilmakiväärissä sain tehtyä onnistuneen suorituksen. Piekkarissa keli oli aika vaikea. Pystyin silti ampumaan omalla tasollani. Sijoituk-siin täytyy olla myös tyytyväinen.

"PARANNETTAVAA VIELÄ ON"

Koska kyseessä on Kurjen kaltainen määrätietoinen ja ”nälkäinen” huippu-urheilija, ei koskaan voi olla täysin tyytyväinen. Kurki sanookin suoraan, että parannettavaa jäi vielä seuraaville kerroille. Münchenin jälkeen odotukset ovat taas korkealla: hän lähtee hakemaan lisää finaalipaikkoja.

Seuraavan kerran siihen on mahdollisuus heinäkuussa Espanjan Grana-dassa järjestettävässä maailmancupissa. Vuoden kuluttua samassa paikassa järjestetään Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) kaikkien lajien MM-kilpailut, ja jaossa ovat ensimmäiset olympiamaapaikat Rio de Janeiron olympialaisiin.

Kurki suhtautuu tilanteeseen tapojensa mukaisesti rauhallisesti.

– Suorituspaikat on nyt hyvä nähdä. Radat ovat sitten tuttuja ensi vuonna, hän sanoo.

Ruutilajien EM-kilpailut järjestetään heinä-elokuussa Kroatian Osijekissa. Olosuhteet tulevat olemaan hyvin todennäköisesti hyvin lämpimät.

– Granadassa ja Osijekissa tulee tietysti kova hiki, mutta ei 40 asteen helle luultavasti minua haittaa, hän miettii.

Näin varmasti on, koska Kurki on erittäin hyvässä kunnossa. Hän onkin sanonut samaa jo jonkin aikaa. Myös ase toimii moitteetta. Vaikka hän on te-oillaan todistanut nämä arviot oikeiksi, on silti vielä kerran kysyttävä, ovatko mies ja ase edelleen hyvässä kunnossa.

– Kaikki on kunnossa. Mihinkä tilanne olisi siitä muuttunut, hän naurahtaa.

Hyvä niin. Se lupaa jatkossakin hyvää. ✕

ODOTTAA INNOLLA KESÄN KILPAILUJA

Marjo Yli-Kiikka kilpaili viime vuonna jo kolmannen kerran olympialaisissa.

Odotan heinäkuun kilpailuja, Marjo Yli-Kiikka lausahtaa iloisesti ja viittaa paitsi Granadan maailmancupiin myös Osijekin EM-kilpailuihin.

loisuudelle ja optimismille on perusteensa. Sen lisäksi, että Marjo Yli-Kiikan, 35, tiedetään olevan erittäin kokenut ampumaurheilija, on hän osoittanut tälläkin kaudella taitonsa ja kilpailukovuutensa. Hän sijoittui Yhdysvaltain Fort Benningin toukokuuisessa maailmancupissa naisten 50m pienoiskiväärin 3x20 ls kilpailussa hienosti kahdeksanneksi.

Peruskilpailussa Yli-Kiikan tulos 585 oli neljänneksi paras. Hän tähtäsi polvelta 196, makuulta 197 ja pystystä 192 pistettä. Uusilla säännöillä ammutussa finaalissa hänen tuloksensa oli 398,3. Kiinan Liuxi Wu oli peruskisan paras tuloksellaan 590. Finaaliraja oli 582.

– Olisi saanut olla tyylikkäämpi lopetus, Yli-Kiikka kommentoi finaalin jälkeen, mutta ei ollut sijoitukseensa lainkaan pettynyt.

Edellisen kerran hän oli maailmancupin finaalissa kaksi vuotta sitten Sydneyssä. Kolme vuotta sitten Fort Benningissä hän oli kaksi kertaa kahdeksas.

– Olen tykännyt Fort Benningin radasta, ja menen sinne positiivisella fiiliksellä. Ne ovat myös hyvin järjestetyt kilpailut, Yli-Kiikka sanoo.

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseuraa edustavan Yli-Kiikan paras maailmancup-sijoitus (5.) on vuodelta 2004. Hän sijoittui kolmansissa olympialaisissaan eli viime vuonna Lontoon olympialaisten asentokilpailussa 23:nneksi tuloksellaan 578. Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentaja Juha Hirvi sanoi, että Yli-Kiikan suoritus Fort Benningissä oli hieno.

– Aina sitä jää jotain hampaankoloon, mutta kun maailmancupin finaaliin pääsee, se on kova suoritus. Marjolle näytti tämän kilpailun perusteella sopivan tämä ampumajärjestys, ja uudenlainen finaalin menin hyvin, Hirvi sanoi.

”ERITTÄIN ARVOKAS KOKEMUS”

Yli-Kiikka pitää uusilla säännöillä ammuttua kilpailua erittäin arvokkaana kokemuksena. Kun takana on kymmeniä ja kymmeniä toistoja vanhoilla säännöillä ammutuista kilpailuista, oli Yli-Kiikka monien muiden tavoin melkein kokonaan uuden asian äärellä. Tai no, ei melkein vaan kokonaan, sillä hän oli harjoitellut finaalia vain kerran ennen Fort Benningiä.

Yli-Kiikka tarvitseekin nyt rutiinia, koska uusilla säännöillä kilpailtaessa ”on niin monta liikkuva osaa”.

– Haasteellista se oli, sillä finaalissa oli vaikea muistaa esimerkiksi valmis-

tautumisaikoja. Kun oli vanhaan niin tottunut, tuntui alkuun kummalliselta mennä polvelle ja sitten siirtyä makuuasentoon. Olinkin sopinut Juhan kanssa, että jos menen väärään asentoon, hän antaa minulle jonkin merkin, Yli-Kiikka nauraa.

– Yksi hankala hetki minulla oli, kun nilkkani puutui polviasennossa ja oli noustava valmistautumaan makuuasentoon. Aseen säädöt ovat myös oma juttunsa.

Joka tapauksessa Fort Benning oli erinomainen suoritus Yli-Kiikalta!

– Kyllä, se oli hyvä ”veto” tähän saumaan, hän sanoo.

Liputatko nyt uusien vai vanhojen sääntöjen puolesta?

– Liputan uusien sääntöjen puolesta. Ne eivät ole niin paljon muuttuneet, että valittamisen aihetta olisi. Ne vain vaativat tottumista, ja erot tehdään edelleen pystyasennossa. Peli ei ole vielä menetetty, vaikka polvi olisikin mennyt vähän heikommin.

”EI LÄMMIN LUUTA RIKO”

Yli-Kiikka ei ole ”huippuutytyväinen” talven ilma-asekauteensa. Hänellä oli aseensa kanssa ongelmia.

– Tiedän osaavani ampua, ja joskus voi olla niinkin, että vikaa voi olla välineessä – koska välineurheilusta on kyse, hän muistuttaa.

– Ensi kauteen sitten vain uudella innolla ja paremmin tuloksin.

Sitä ennen on kuitenkin monta värikästä tapahtumaa, isoimpina heinäkuussa Espanjan Granadassa järjestettävä maailmancup ja Osijekin EM-kilpailut heinä-elokuussa. Yli-Kiikalla on Osijekistä hyviä muistoja, sillä vuonna 2009 hän oli mukana voittamassa joukkuehopeaa. Yksi tavoite onkin pysyä mitalikannassa, hän sanoo.

Entä sitten tavoitteet henkilökohtaisella tasolla?

– Sanotaanko niin, että sijoitustavoitteita on, taitava ja nopea sanankäyttäjä kääntää vastaukseksen.

Niitä voi vain arvailla, mutta selvää on, että Yli-Kiikan tasoisesta ampujasta kun on kyse, sijoitustavoitteet ovat varmasti vähintään kahdeksan parhaan joukossa eli finaalissa.

Yli-Kiikka on hikoillut töissä muiden tavoin, pyörittää arkeaan ja käy kilpailuissa. Ja mikä tärkeintä, sanoo ”tykkäävänsä elostaan kyllä”.

– On ollut hyvä päästä harjoittelemaan lämpimissä olosuhteissa, koska Espanjassa ja Kroatiaassa tulee olemaan sellaiset 40 astetta lämmintä. En valita, koska parin kuukauden päästä lämpimät säät ovat Suomessa ohi ja sitten päästään taas valittamaan kylmiä kelejä.

– Kuten meilläpäin on tapana sanoa, ei lämmin luuta riko. ✕

TEAM RUNNARIT KOHTI VUODEN 2016 MM-KILPAILUJA

Liikkuvan maalin erikoismiehet Sami Heikkilä, Tomi-Pekka Heikkilä ja Jani Suoranta ovat perustaneet ryhmän nimeltään Team Runnarit. Kolmen kangasalaisen nuoren miehen ryhmä hakee tiimillään paitsi yhdessä tekemisen meininkiä myös yritysmaailmasta yhteistyökumppaneita edetessään kohti tulevien vuosien kansainvälisiä arvokilpailuja.

Team Runnareiden päätavoite on ensi vuonna Espanjan Granadassa järjestettävissä MM-kilpailuissa. Kisat ovat Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n joka neljäs vuosi järjestettävät kaikkien lajien MM-kilpailut.

Suoranta täyttää elokuussa 19 vuotta. Hän kilpailee Granadassa viimeisen kerran junioreissa ennen siirtymistään miesten sarjaan. Tomi-Pekka Heikkilä, 23, ja veljensä Sami Heikkilä, 20, haluavat edustaa Suomea miesten joukkueessa. Junioreissa kaiken mahdollisen voittanut Sami voisi ikänsä puolesta ampua junioreissa vielä tämän vuoden ajan, mutta hän päätti siirtyä jo tänä vuodeksi miesten sarjaan.

Kaikki ryhmän jäsenet edustavat Kangasalan Ympyri 64 -seuraa.

YHTEINEN TAVOITE VUODESSA 2016

Pari kuukautta sitten perustetun Team Runnareiden yhteinen tavoite on edustaa Suomea omana miesten joukkueenaan vuoden 2016 MM-kisoissa. Välitavoitteina toimivia arvokilpailuja on useita: ensi elokuussa EM-kilpailut Saksassa,

vuoden 2014 ilma-aseiden EM-kilpailut Moskovassa ja vuoden 2015 ilma- ja ruutiaseiden EM-kilpailut.

Ryhmän esitteessä todetaan – yhtään liioittelematta – että ”useita vuosia kestänyt päämäärätietoinen, täysipainoinen ja motivoitunut urheiluharrastus on jo nyt tuottanut upeita tuloksia”.

Ja edelleen: ”Ryhmän tavoitteena on nousta kansainväliselle huipulle miesten sarjassa. Jokaisella jäsenellä on laajat meriitit kansainvälisistä arvokilpailuista, ja he ovat ehdottomasti Suomen parhaita liikkuvan maalin ampujia.” Kolmikolla on arvokisamitaleja vaikka muille jakaa niin SM-, EM- kuin MM-kilpailuistakin.

Aktiivinen nuori ryhmä on listannut yrityksiä varten saamansa tuen käyttökohteet, joita ovat muun muassa luodit ja patruunat, tiimin asut sekä kotimaan ja ulkomaisten matkakulut. Vastineeksi he tarjoavat muun muassa positiivista imagoa ”urheiluvina ja esimerkillisinä nuorina”, mainostilaa asuissa, varustelaukuissa ja aselaukuissa sekä ammunnan kokeilu- ja esittelytilaisuuksia.

”TOIMINTA LÄHTENYT HYVIN KÄYNTIIN”

Miten ”runnareiden” toiminta on lähtenyt käyntiin?

– Oikein hyvin. Olemme puhuneet paljon keskenämme harjoituksissa ja kisojen jälkeen. Lajiasiat ovat syventyneet tiimimme ansiosta. En koe vaikeaksi purkaa suorituksiani parille lajiin asiantuntijalle eli Samille ja Tompalle. Tämä

on ollut hyvä homma, josta on ammunallises-tikin hyötyä, Suoranta sanoo.

Yhteistyösopimuksia ei juhannusviikkoon mennessä ollut tehty, mutta Suorannan mukaan muutama sopimus on ”vireillä”.

– Vaikka kyseessä on yksilölaji, tiiminä on helpompi hakea yhteistyökumppaneita.

Samaa korostaa Sami Heikkilä. Hän on samaa mieltä Suorannan kanssa myös siitä, että ryhmä on lähentänyt heitä entisestään.

– Kerromme ja jaamme ”salaisuuksiamme”, joilla tarkoitan sellaisia juttuja, joita joku on keksinyt suoritustaan parantamaan. Olemme myös pyrkineet harjoittelemaan entistä enemmän yhdessä ja katsomaan toistemme tekniikoita. Ajatuksena kun on päästä yhdessä huipulle, Sami Heikkilä painottaa.

Eli kuten Suoranta summaa Team Runnareiden idean: ammattimainen fiilis, ryhmän jäsenet tukevat toisiaan ja tavoitteet ovat selkeät. Ryhmä pysyy samana ainakin vuoteen 2016 asti.

Ehkä sen jälkeenkin, jos liikkuva maali saa olympiastatuksensa takaisin vuoden 2020 olympialaisiin (liikkuvan maalin olympiastatuksesta lisää sivulla 29).

– Ymmärtääkseni lajilla pitäisi olla hyvät mahdollisuudet päästä takaisin kisoihin. Jos näin tapahtuu, ryhmällämme on hyvät saumat saada pari ampujaa olympialaisiin, Heikkilä sanoo. ✕

Sami Heikkilä

Tomi-Pekka Heikkilä

Jani Suoranta

Pistoolin maajoukkue leirillä Inkoossa

MARKO TALVITIE:

"KOMPROMISSIJA JOUDUTAAN TEKEMÄÄN"

Suomen Ampumaurheiluliiton pistoolilajien uusi päävalmentaja Zeljko Todorovic tapasi kesäkuun puolivälissä maajoukkueen ampujia. "Todo" piti alkua "erinomaisena".

– Minulla oli viikon aikana useita tapaamisia liiton johdon ja urheilijoiden kanssa. Kävimme rakentavaa keskustelua, hän sanoi Inkoon ampumaradalla.

Edellisenä päivänä Kisakallion urheiluopistolle oli kokoontunut yksitoista valmentajaa kuulemaan "Todorin" näkemyksiä asioista ja keskustelemaan. Hän oli erittäin tyytyväinen, että niin moni oli paikalla. He olivat alue- ja seuravalmentajia.

– Meillä on alkamassa projekti, jonka avulla yritetään kohentaa nuorten tilannetta. Kartoitamme nyt tilannetta ja keskustelemme erilaisista toimintatavoista. Tilaisuus oli hyvä ja inspiroiva, uusi päävalmentaja hymyili innostuneen ja tyytyväisen näköisenä.

Kun "Todo" tapasi maajoukkueampujat ensimmäisen kerran, hän keskusteli heidän kanssaan ja halusi löytää vastauksia siihen, mitä he haluavat, mitä he eivät halua, mistä he tulevat ja mitä he tavoittelevat.

– Yritämme näin löytää keinot, joiden avulla tavoitteet saavutettaisiin. En tee töitä vain muutamien huippujen kanssa, vaan haluan kehittää koko organisaatiota. Meillä on nyt iso kuilu maajoukkueampujien ja nuorten välissä. Sen täyttäminen on nyt tärkein tavoite.

Todorovicin mielestä olisi voimavarojen hukkaamista, jos hän tekisi töitä vain 4-5 huippuampujan kanssa.

– Jos työnkuvani olisi ollut tämä, en olisi ottanut tätä työtä vastaan.

"KOMPROMISSIJA JOUDUTAAN TEKEMÄÄN"

Yksi Inkoon-leirillä olleista maajoukkueampujista oli Marko Talvitie, 36, joka edustaa Lehtimäen Ampujia. Hän on kokenut urheilija, sillä hän osallistui ensimmäisen kerran nuorten EM-kilpailuihin vuonna 1994. Sen jälkeen Talvitie on kilpaillut useissa kansainvälisissä kisoissa sekä EM- ja MM-kilpailuissa – parhaimpansa saavutuksenaan maailmancupin toinen sija olympiapistoolissa vuonna 2006.

– Tuolloin kaikki napsahti kohdalleen, Talvitie muistelee.

Sen jälkeen hän ei ole arvokisoissa aivan samalla tavalla tuloksiin eikä saavutuksiin yltänyt. Yksi syy voivat olla henkiset paineet, mutta yksi syy on se, että opiskelut ovat vieneet oman aikansa. Talvitie on ammatiltaan kemisti, mutta koska vakituista työtä ei ole löytynyt, on hän tehnyt metsätöitä ja suorittaa parhaillaan metsäalan tutkintoa. Ensimmäinen opiskeluvuosi on nyt takana.

– Tällaista suomalaisen ampumaurheilijan arki-

Suomessa kesäkuussa vierailut Zeljko Todorovic on tavannut maajoukkueurheilijoita. Kuvassa hän seuraa Therese Lindgrenin suoritusta.

Marko Talvitie Inkoon ampumaradalla kesäkuussa.

elämä on: opiskelua tai töitä. Kovinkaan monella ampujalla ei ole realistisia mahdollisuuksia antaa kaikkea urheiluun. Kompromisseja joudutaan tekemään, koska edes apurahaurheilijoiden rahat eivät riitä elämiseen. Mistä leipä hankitaan, Talvitie kysyy.

Arkea kuvaa hyvin se, että maajoukkueleiriä edeltävänä päivänä Talvitie paiksi metsätöitä yhdeksän tunnin ajan. Leirin ensimmäinen harjoitus menikin enemmän tai vähemmän kroppaa kuunnellussa. Tätä haastattelua tehdessä hän valmistautui luonnonhoidon osaamiskokeeseen.

PINTARAAPAISUSTA SYVEMMÄLLE

Todorovicin ensimmäinen Suomen-vierailu päävalmentajana herätti monenlaisia ajatuksia. Talvitie korostaa, että kyseessä oli vasta ensitapaaminen ja tutustuminen, jonka aikana ei suuria linjanvetoja tehty. Hän puhuukin "pintaraapaisuista".

– Oman aikansa tämä kaikki tulee ottamaan. Ydinkysymys on, kuinka tosissaan valmennusta ryhdytään nyt vetämään. Jos puhutaan juuri tästä hetkestä, kaikki eivät välttämättä pysty irrottautumaan urheiluun niin ammattimaisesti kuin ehkä halutaan. Kun "Todo" pääsee suomalaisten tilanteen tasalle, selviää, mitä voidaan tehdä ja mitä

tullaan tekemään, hän miettii ja puhuu niin valmentajista, liitosta kuin urheilijoistakin.

Ei ole kyse siitä, etteikö Talvitie arvostaisi "Todorin" valmennustietoutta ja -taitoa. Kyse on siitä, millainen vaatimustaso on jatkossa.

– Kesä mennään nyt tehtyjen suunnitelmien mukaisesti, ja syksyllä katsotaan, mille tasolle jatkoa rakennetaan. Eli olemmeko vielä samalla kurssilla. Mitään ei tapahdu hetkessä.

Talvitie muistuttaa myös, että ihmiset ovat erilaisissa elämäntilanteissa. Joku saa vakituisen työpaikan ja joku on vailla sitä. Joku opiskelee ja joku toinen perustaa perheen.

– Sovitan ammunnan töiden ja opiskelun kanssa yhteen, Talvitie sanoo ja palaa keskustelun aikana usein siihen, millaisia ajallisia "uhrauksia" ampumaurheilun hyväksi hän voi tehdä.

– Minulla on intressejä jatkaa, mutta jos jatkossa vaaditaan vielä enemmän kuin pystyn, mikä tulee olemaan johtopäätökseni, hän sanoo.

Talvitie on osoittanut pystyvänsä ampumaan maailman huipputasolla. Miksei jatkossakin, sillä kokeneella urheilijalla riittää virtaa. Miksi ei riittäisi, sillä rakkaan harrastuksen parissa tuli kesäkuussa 25 vuotta täyteen. ✕

SATU MÄKELÄ-NUMMELA: "JÄÄTELÖKAAVA KÄYTTÖÖN!"

Satu Mäkelä-Nummela ei ole laskenut, kuinka monta kertaa hän on ampunut ensimmäiseen sarjaansa tuloksen 21. Sen hän tietää, että liian monta.

– Kaavan on nyt muututtava, hän sanoi hyvän tuulisesti kotipihallaan juhannusviikolla, kun aurinko paistoi ja piha oli kauniisti hoidettu.

Jäätelöstä yli kaiken tykkäävä trap-ampuja aikookin nyt ottaa "jäätelökaavan" käyttöön. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että hän päättää ampunsa ensimmäisen sarjan täyteen – ja ehkä hän sanoo sen ääneenkin. Jos – ja kun – näin tapahtuu eli tulee täysi ensimmäinen sarja, on tämän jutun kirjoittaja luvannut tarjota Mäkelä-Nummelalle jäätelön tämän valinnan mukaan.

– Kirjoita tuo juttuusi, niin uskon, että olet toissasi, Pekingin olympiavoittaja sanoi.

Palataan ajoin ajassa hieman taaksepäin. Mäkelä-Nummelaa harmitti kesäkuun alussa Kyproksen Nikosiassa järjestetyssä maailmancupissa hänen ensimmäinen sarjansa.

– Finaaliraja 70 ei olisi ollut yhtään mahdoton, mutta kun ekaan sarjaan tuli se perinteinen 21... Se kärventää -kele, hän sanoi kisan jälkeen.

Mäkelä-Nummela ampui lopulta tuloksen 68, jolla hän sijoittui 12:nneksi.

– Eipä siitä kisasta ole paljon kerrottavaa. 70 pi-

täisi mennä rikki, koska 68-69 on sellainen perustulos. Ehkä minulle tulee ensimmäisessä sarjassa sellainen "pakko" ampua, ja sen jälkeen ammun kaksi hyvää sarjaa. Neljä kiekkoa tasoitusta ekaan sarjaan on paljon. Enkä ole tietenkään tyytyväinen 68:een, koska tiedän pystyväni ampumaan enemmän.

TIUKAT VUODET EDESSÄ

Orimattilan Seudun Urheiluampujia edustava Mäkelä-Nummela on nimetty Suomen joukkueeseen haulikkolajien EM-kilpailuihin, jotka järjestetään heinä-elokuussa Saksan Suhlissa. Sitä ennen on kauden viimeinen maailmancup, joka pidetään Espanjan Granadassa heinäkuun alussa.

Kahdessa edellisessä maailmancupissa eli Al Ainissa ja Nikosiassa finaaliin päässeistä enemmistö oli eurooppalaisia: Al Ainissa neljä eurooppalaista ja kaksi australialaista, Nikosiassa viisi eurooppalaista ja yksi australialainen.

– Kovilla on finaali paikka EM-kisoissakin, Mäkelä-Nummela toteaa.

Hän ei ole päästänyt itseään helpolla, vaikka Lontoon olympialaisten jälkeen jonkinlainen "välivuosi" onkin ollut. Ammuttujen kiekkojen määrä on pysynyt samana kuin kahtena edellisenäkin vuonna (13 200). Leirivuorokausiakin on kertynyt

aimo määrä, mutta vähemmän kuin esimerkiksi viime tai sitä edellisenä vuonna.

– Ei sitä ampumatonta vuotta voi pitää. Nyt on henkisesti vähän helpompaa, mutta kohta on taas ne pakkopakkojutut, hän viittaa olympiapaikkojen hankkimiseen.

Ensimmäiset olympiamaapaikat jaetaan vuoden kuluttua Granadassa järjestettävissä Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuissa. Mäkelä-Nummela onkin jo hivenen suunnitellut ensi vuottaan.

– Iso maali on tietysti vuodessa 2016 ja Rio de Janeiron olympialaisissa. Ensin on kuitenkin selvittävä kunnialla vuosista 2014 ja 2015.

Mäkelä-Nummela, 42, on hyvässä kunnossa. Siitä kertoo muun muassa se, että hän juoksi työnantajansa Kärkkäisen järjestämässä Cooperin testissä 2600 metriä eli 50 metriä enemmän kuin viime syksynä.

– Työnantajani kannustaa liikkumaan. Saamme esimerkiksi pelata sählyä kerran viikossa ja käydä hieronnassa kuusi kertaa vuodessa. Se on työhyvinvointia ja edistää jaksamista.

Ja viiden vuoden takainen olympiavoittajahan jaksaa. Kuten hän sanoo, vuodet menevät nopeasti. Rio de Janeiron olympialaiset ovat kohta ovella. ✕

Satu Mäkelä-Nummela vietti muutaman lomapäivän juhannusviikolla kotimaisemissaan.

TUPLATYKIT KÖYLINEN JA RITSILÄ

”Jokaista kiekkoa lähden ampumaan alas. Se riittää sitten EM-finaaliin tai ei.” Näin sanoi kaksostrapin ampuja Sami Ritsilä. Hänen ystävänsä ja kilpakumppaninsa Simo Köylinen nyökytteli vieressä ja alkoi hymyillä, kun Ritsilä lisäsi:

– Valitettavasti joku laukaus menee vielä ohi.

Ei onneksi kovin moni, sillä kesäkuun alussa Kyproksen Nikosiassa järjestetyssä haulikolajien maailmancupissa Ritsilä sijoittui parhaana suomalaisena 13:nneksi. Köylinen oli 15:s. Ritsilä tähtäsi tulokseensa 131 sarjat 26+27+27+26+25 ja jäi suorasta finaaliapaikasta neljän ja finaaliuusinasta kolmen kiekon päähän. Köylinen puolestaan ampui tuloksen 130 (25+28+30+24+23).

– Se vähän harmittaa. Finaalissa olisi ollut mukava ampua. Mutta enköhän minä sinne finaalirajan toiselle puolelle joku päivä harppaa, sanoi Ritsilä, jolla on uusi ase ja uusi tekniikka. Hän ampui entisellä aseellaan vuodesta 2006 lähtien.

– Nikosian-kilpailu osoitti, että oikealla tiellä ollaan. Kolmen viimeisen kisani tulokset ovat olleet kolmen kiekon sisällä. Nyt pitää vain saada toistoja alle.

Juhannusviikolla olikin sitten suunnitelmien mukaisesti kunnan ”tykitystä” neljän päivän ajan aamusta iltaan. Kiekkoja ammuttiin noin 400 kappaleen päivävauhtia. Sitten oli aika rauhoittua juhannuksenviettoon.

Kaksikon seuraava iso tavoite on heinäkuussa Espanjan Granadassa järjestettävä maailmancup, ja sitten ovatkin vuorossa Saksan Suhlissa järjestettävät EM-kilpailut heinä-elokuun vaihteessa.

– Ne tulevat melko pian, mutta kaikki näyttää hyvältä, kaksikko sanoi.

Köylinen on Ritsilän tavoin sitä mieltä, että on oikealla tiellä uuden tekniikkansa suhteen.

– Suuria määriä en ole vielä päässyt ampumaan, koska takana on muutama kuukausi harjoittelua. Ja se mitä olen ampunut, olen keskittynyt laatuun. Maltti on valttia eli ensin laatua ja sitten määriä, Köylinen sanoi.

Köylisen mieltä lämmitti Nikosiassa erityisesti yksi täysi sarja.

– Kilpailu vahvisti sen, että ei tässä hirveän väärässä voi olla. Yksi kiekko jokaiseen sarjaan lisää, niin hyvä alkaa tulla. Finaali oli lähellä mutta kaukana, mutta jos sinne eli kuuden parhaan joukkoon pääsee, peli alkaa uudestaan puhtaalta pöydältä, myös Granadaan tähtäävä Köylinen mietti.

Samaa mieltä on kaksikon valmentaja Pekka Maunula.

– Olemme päässeet asioihin hyvin sisään, koska lähdimme harjoittelemaan heti hyvin.

Köylinen ja Ritsilä keuhvat Suhlina rataa hyväksi.

– Me tykkäämme siitä. Siellä on todella kiva ampua.

He lähtevät Granadaan ja Suhlisiin parantamaan Nikosian tuloksiaan. Köylinen haluaa kaikki 23:n ja 24:n sarjat pois.

– Kaikki yli 25:n sarjat ovat tervetulleita, mieluummin 27-28. Täysiäkin sarjoja saa tulla lisää, hän naurahdi.

– Yhden sellaisen olen nyt tehnyt.

Ritsilä ei vielä täyttä 30:n sarjaa ole ampunut,

mutta ilman muuta haluaisi niin tehdä. Orimattilan Seudun Urheiluampujien tuplatykit lähtevätkin EM-kilpailuihin kauden kärkitulos mielesään. Ja tietysti se finaaliapaikkakin.

– Emme me enää kisakokemusta lähde sinne hakemaan, he hymyilevät.

Sam Ritsilä.

Simo Köylinen.

JUKKA LAAKSO ENSIMMÄISIIN ARVOKISOIHINSA

Orimattilalainen trap-ampuja Jukka Laakso, 35, matkaa ensimmäisiin arvokisoihinsa, kun hänet on valittu Suomen joukkueeseen haulikolajien EM-kilpailuihin.

Orimattilan Seudun Urheiluampujia edustava trap-ampuja Jukka Laakso teki ennätysensä (117) ensimmäisessä maailmancupissaan huhtikuussa Arabiemirikuntien liiton Al Ainissa. Hän sijoittui tuolloin parhaana suomalaisena 32:nneksi. Laakso jatko toukokuussa Nikosiassa melkein samaa tahtia, sillä oma ennätys jäi vain yhden kiekon päähän. Hänen tuloksensa oli siis 116 ja sijoituksensa 33:s.

– Radat olivat hyvät, ja kiekko näkyi – kiitos uusien lasien. Tekniikka alkaa olla varmalla pohjalla, Laakso sanoi.

Hänellä oli pieniä herpaantumisia keskittymisen kanssa, mutta hän uskoo niiden karsiutuvan ajan myötä pois.

– Tulos on hyvällä mallilla heinä-elokuussa järjestettäviä EM-kilpailuja ajatellen. Tasaista ja varmaa tekemistä ja kuntopiikkiä odotellessa.

Juhannusviikolla hän palasi kisatunnelmiin Hälvälän ampumaradalla.

– Lähden jokaiseen kilpailuun tekemään uutta ennätystä. Sivusin ennätystä – ni kolmessa kilpailussa (Al Ain, Brno ja Mäntsälä), ja Kyproksella jäin siitä pisteen. EM-kilpailut olivatkin kauden päättävöiteeni, mikseivät nyt myös MM-kilpailut, jotka ovat syyskuussa Perussa.

– Olen tällä hetkellä jopa hieman etujassa, kun mietitään kuntoani. Nyt on pohdittava, höllätäänkö harjoitusmääriä vai lisätäänkö niitä. Kuntopiikki olisi hyvä saada heinä-elokuun vaihteeseen, jolloin EM-kilpailut Saksan Suhlissa järjestetään.

Laakso myöntää, että vuoden alku on ollut hyvä. Nyt hän vain toivoo, että noususuhdanne jatkuisi ja ”piikkejä” tulisi

oikeassa paikassa.

– Jos käy hyvin ja osumia tulee, MM-kilpailut voivat olla mahdolliset. Ensimmäiset kuitenkin EM-kilpailut. Pidän jalat tiukasti maassa. Tiedän omat kykyni, ja ne pitää vain ”kutitella” esiin oikeassa paikassa. En siis lähde vielä mitään olympiarenkaita maalailemaan.

Laakso kuitenkin myöntää, että nälkä kasvaa syödessä. Realisti kun on, olympialaiset siintävät vielä ”jossain kaukana”. Jos resurssit vain antavat myöten, Rio de Janeiro ja vuosi 2016 ovat sitten se ”viimeinen” maali.

– Välitavoitteita on, ja opettelua tämä vielä on. On oma juttunsa saada kaikki mieleen tietyin kaavan mukaan kansainvälisissä arvokilpailuissa, Laakso muistuttaa.

Hän on osallistunut maailmancupiin nyt kaksi kertaa, eikä hänellä ole vielä muita isoja kisoja tiilillään.

– Mukavaa tämä on! Kun tähän elämään tottuu, se helpottaa joka kerta, kun kisoihin mennään.

Laakso tekee työkseen myyntimiehen töitä orimattilaisessa yrityksessä, jonka nimi on Hermetel. Työpaikalta on matkaa ampumaradalle kilometrin verran. Hän osallistui ensimmäisen kerran SM-kilpailuihin vuonna 2006 ja on sittemmin osoittanut olevansa hyvä ja tasainen kilpailija.

– Hermoni ovat pitäneet. Olen kilpailuhenkinen ja olen pystynyt hyvin suorituksiin, kun tarve on ollut.

Yksi hänen valteistaan on myös jo aiemmin mainittu tasaisuus. Kun se ”piikki” sieltä vielä tulee, toteutuu taas yksi Laakson tavoitteista: pääsy 120:n kerhoon.

Jukka Laakso valmistautuu harjoituksiin Hälvälän ampumaradalla.

EM-KILPAILUJEN AIKATAULUT

25/50/300m lajien EM-kilpailut

Osijek, Kroatia 21.7.-3.8.

Su 21.7.

Joukkueiden saapuminen.

Ma 22.7.

21.00 Avajaiset.

Ti 23.7.

10.30 50m pienoiskivääri, 3x20 ls/tytöt

11.05 25m urheilupistooli 60 ls (tarkkuusosan 30 ls)/tytöt

13.30 Finaali: 50m pienoiskivääri, 3x20 ls/tytöt

13.15 50m pienoiskivääri, makuu/miehet, 1. karsintaerä

15.00 50m pienoiskivääri, makuu/miehet, 2. karsintaerä
25m urheilupistooli 60 ls (pikaosan 30 ls)/tytöt

17.00 Finaali: 25m urheilupistooli/tytöt

Ke 24.7.

11.00 50m pienoiskivääri 3x40 ls/pojat

15.00 50m pienoiskivääri, makuu/miehet

Finaali: 50m pienoiskivääri 3x40 ls/pojat

17.00 Finaali: 50m pienoiskivääri, makuu/miehet

To 25.7.

10.05 25m urheilupistooli 60 ls
(tarkkuusosan 30 ls)/naiset

11.00 50m pienoiskivääri, makuu/naiset

13.00 50m pienoiskivääri, makuu/tytöt

13.30 25m urheilupistooli 60 ls (pikaosan 30 ls)/naiset

17.00 Finaali: 25m urheilupistooli/naiset

21.00 Banketti

Pe 26.7.

10.15 50m pienoiskivääri, makuu/pojat

12.00 50m pienoiskivääri 3x20 ls/naiset

La 27.7.

10.15 50m pistooli/pojat

12.45 50m pistooli/miehet

13.00 Finaali: 50m pistooli/pojat

15.30 Finaali: 50m pistooli/miehet

Su 28.7.

10.00 25m pistooli 1/2 kilpailupäivän 30 ls /pojat

10.15 50m pienoiskivääri 3x40 ls/miehet

14.30 Finaali: 50m pienoiskivääri 3x40 ls/miehet

Ma 29.7.

10.00 25m pistooli 2/2 kilpailupäivän 30 ls /pojat

13.30 Finaali: 25m olympiapistooli/pojat

15.00 25m pistooli 1/2 kilpailupäivän 30 ls/miehet

Ti 30.7.

10.00 25m pistooli 2/2 kilpailupäivän 30 ls/miehet

10.15 300m kivääri, makuu/naiset

12.15 300m kivääri, makuu/miehet, 1. karsintaerä

14.15 300m kivääri, makuu/miehet, 2. karsintaerä

15.30 Finaali: 25m pistooli, miehet

Ke 31.7.

10.05 25m pistooli/pojat

10.15 300m kivääri, makuu/miehet

12.15 300m kivääri 3x20 ls/naiset

To 1.8.

10.05 25m vakiopistooli/miehet

10.15 300m kivääri 3x40 ls/miehet

14.00 25m vakiopistooli/pojat

Pe 2.8.

10.05 25m isopistooli 60 ls (tarkkuusosan 30 ls)/miehet

11.00 300m vakiokivääri/miehet

13.30 25m isopistooli 60 ls (pikaosan 30 ls)/miehet

17.00 Päätösjäiset

La 3.8.

Joukkueiden kotiinpaluu.

Haulikkolajit ja liikkuva maali

Suhl, Saksa 28.7.-8.8.

Su 28.7.

Joukkueiden saapuminen.

Ma 29.7.

15.00 Tekninen kokous/haulikko

16.00 Tekninen kokous/liikkuva maali

20.00 Avajaiset

Ti 30.7.

10.00 Trap 1/3 kilpailupäivä/miehet, pojat

10.00 Trap ½ kilpailupäivä/naiset, tytöt
50m liikkuva maali/miehet ja pojat,
sekajuoksut ensimmäiset 20 ls

Ke 31.7.

10.00 Trap 2/3 kilpailupäivä/miehet, pojat

Trap 2/2 kilpailupäivä/naiset, tytöt

50m liikkuva maali/miehet ja pojat,
sekajuoksut toiset 20 ls

17.30 Semifinaali: trap/naiset, tytöt

18.15 Finaali: trap/tytöt

19.15 Finaali: trap/naiset

To 1.8.

10.00 Trap 3/3 kilpailupäivä/miehet, pojat

15.30 Semifinaali: trap/miehet, pojat

16.15 Finaali: trap/pojat

17.15 Finaali: trap/miehet

Pe 2.8.

10.00 50m liikkuva maali/miehet ja pojat,
normaaliuoksuksen 30 ls:n hitaat juoksut

La 3.8.

10.00 Kaksoistrap/miehet, pojat
50m liikkuva maali/miehet ja pojat,
normaaliuoksuksen 30 ls:n nopeat juoksut

17.15 Semifinaali: kaksoistrap/miehet, pojat

18.00 Finaali: kaksoistrap/pojat

19.00 Finaali: kaksoistrap/miehet

Su 4.8.

Liikkuvan maalin joukkueiden kotiinpaluu.

Ma 5.8.

10.00 Skeet 1/3 kilpailupäivä/miehet, pojat

Skeet ½ kilpailupäivä/naiset, tytöt

Ti 6.8.

10.00 Skeet 2/3 kilpailupäivä/miehet, pojat

Skeet 2/2 kilpailupäivä/naiset, tytöt

17.30 Semifinaali: skeet/naiset, tytöt

18.15 Finaali: skeet/tytöt

19.15 Finaali: skeet/naiset

Ke 7.8.

10.00 Skeet 3/3 kilpailupäivä/miehet, pojat

15.30 Semifinaali: skeet/miehet, pojat

16.15 Finaali: skeet/pojat

17.15 Finaali: skeet/miehet

To 8.8.

Haulikkojoukkueiden kotiinpaluu.

SUOMEN JOUKKUEET

25/50/300M LAJIEN EM-KILPAILUT, KIVÄÄRI JA PISTOOLI, Osijek, Kroatia 21.7.-3.8.

KIVÄÄRI (12)

Miehet: Jaakko Björkbacka (Lehtimäen Ampujat), Juho Kurki (Kankaanpään Ampumaurheilijat), Kari Pennanen (Kouvolan Metsästys- ja Ampumaseura), Antti Puhakka (Kotkan Ampumaseura), Juha Rutonen (Sodankylän Ampujat)
Naiset: Marjo Yli-Kiikka (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura),
Pojat: Olli Hahl (Mikkelin Ampujat), Aleksi Leppä (Haminan Ampumaseura), Joni Stenström (Raseborgs Skyttar)

Tytöt: Katarina Långström (Esbo Skytteförening), Annika Sihvonen (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura), Saana Tattari (Nokian Seudun Ampujat) ja Riikka Parviainen (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura) karsivat kolmannesta paikasta Salon kilpailuissa 6.-7.7.

PISTOOLI (5)

Miehet: Teemu Lahti (Lahden Ampumaseura), Marko Räsänen (Suomussalmen Urheiluampujat), Marko Talvitie (Lehtimäen Ampujat), Petri Ylinen (Kauhavan Ampujat)
Naiset: Ritva Karri (Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura)

Yleis- ja lajijohto

Juha Hirvi, joukkueenjohtaja, valmentaja (kivääri)
Pasi Wedman, valmentaja (kivääri)
Zeljko Todorovic, valmentaja (olympiapistooli)
Marko Leppä, valmentaja (iso- ja vakiopistooli)
Veijo Sivula, aseseppä/testaaja

HAULIKON JA LIIKKUVAN MAALIN EM-KILPAILUT, Suhl, Saksa 28.7.-8.8.

HAULIKKO

Skeet (7)

Miehet: Lauri Leskinen (Sibbo Skyttegille), Heikki Meriluoto (Oulun Seudun Haulikkoampujat). Kolmannesta paikasta karsivat Oskari Kössi (Sibbo Skyttegille) ja Timo Laitinen (Sibbo Skyttegille) Sako-Beretta -kilpailussa 29.-30.6. sekä Marko Kemppainen (Suomussalmen Urheiluampujat) Granadan maailmancupissa. Tuloksen on oltava vähintään 118.

Naiset: Marjut Heinonen (Oulun Seudun Haulikkoampujat)

Pojat: Pekka Heinonen (Suomussalmen Urheiluampujat),

Eemeli Kurki (Ala-Hämeen Ampujat), Henri Sorvo (Lahden Ampumaseura)

Trap (7)

Miehet: Mika Bister (Kymppi-64), Jukka Laakso (Orimattilan Seudun Urheiluampujat), Veli-Matti Matikainen (Sibbo Skyttegille)

Naiset: Noora Antikainen (Orimattilan Seudun Urheiluampujat),

Satu Mäkelä-Nummela (Orimattilan Seudun Urheiluampujat),

Mopsi Veromaa (Sibbo Skyttegille)

Pojat: Henrik Wejberg (Hyvinkään Metsästysampujat)

Kaksoistrap (3)

Miehet: Simo Köylinen (Orimattilan Seudun Urheiluampujat),

Sami Ritsilä (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)

Pojat: Juuso Ikävalko (Pieksämäen Seudun Ampujat)

LIIKKUVA MAALI (6)

Miehet: Krister Holmberg (Raseborgs Skyttar), Sami Heikkilä (Kymppi-64),

Tomi-Pekka Heikkilä (Kymppi-64)

Pojat: Mika Kinisjärvi (Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura),

Heikki Lähdekorpi (Satakunnan Ampujat), Jani Suoranta (Kymppi-64)

Yleis- ja lajijohto

Per-Ole Lindell, joukkueenjohtaja

Matti Nummela, valmentaja (trap)

Peeter Päck, valmentaja (skeet)

Ville Häyrinen, valmentaja (liikkuva maali)

Pekka Maunula, valmentaja (kaksoistrap)

F3

Täydellinen hallittavuus

Keho, mieli ja teknologia ovat vahvoja osatekijöitä. Haasteena on näiden yhdistäminen kokonaisuudeksi sekunnin murto-osassa.

Lauri Leskinen:
Skeetin Suomen mestari 2006
(F3 Game 28")

Haulikolla ampuminen vaatii taitavaa silmän ja käden koordinaatiota. Oikeanlainen haulikko yhdistää metsästäjän tai kilpa-ampujan vaistomaisiksi ja erehtymättömiksi harjoitellut liikkeet yhdeksi kokonaisuudeksi, ergonomian ja teknologian yhteissummaksi.

29"	F3 Game
28"	
27"	

Ainoana luokassaan Blaser F3 mahdollistaa useiden piippujen käytön ilman erityisiä sovitustoimenpiteitä, koska F3 haulikolla on erittäin pienet valmistustoleranssit ja saksalainen huippulaatu.

34"	F3 Competition
32"	
30"	
28"	

ALL OPTICS

Blaser

Puh. 020 7559 480 · Fax. 020 7559 481 · www.alloptics.fi · info@alloptics.fi · www.blaser.de

Kaikki © 2007 · www.blaser.de

"OLKAA URHEILIJOITA ISOLLA U:LLA JA HARJOITELKAA RIITTÄVÄSTI MUTTA LAADUKKAASTI!"

"Luokaa perustat kuntoon, olkaa urheilijoita isolla U:lla ja harjoitelkaa riittävästi mutta laadukkaasti. Huipulle ei ole olemassa mitään oikopolkuja. Nauttikaa tekemisestä ja yhdessäolosta." Näin sanoo pistoolilajien valmentaja Timo McKeown, 48. Hän vastaa Urheiluampuja-lehden noin 20 kysymykseen.

NOIN 20 KYSYMYSTÄ PISTOOLILAJIEN VALMENTAJALLE TIMO McKEOWNILLE

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

Timo McKeown (o.s. Hietala) asuu Lohjalla, ja hän omistaa BSPS-Finland Oy:n. Yritys tuottaa ammattimaista urheiluvalmennusta, yrityksille liikenteen koulutuspalveluja ja autokoulupalveluja urheileville nuorille. BSPS on lyhenne sanoista Because the Second Place Sucks.

1. Uusi olympiadi on alkanut, ja Rio de Janeiron olympialaisiin on noin kolme vuotta aikaa. Miten luonnehdit edellistä, Lontooseen päättynyttä olympiadia?

Lontoosta jäivät päällimmäisinä mieleen Kai Jahnssonin finaali paikka ilmapistoolissa ja Satu Mäkelä-Nummela kova vääntö trapin finaali paikasta. Valitettavasti "Henkka" (Henri Häkkinen) ei päässyt puolustamaan Pekingin mitaliaan ja Hanna Etula ei hienosta blogistaan huolimatta saanut edustuspaikkaa. Kiväärissä on menty Pasi Wedmanin ja Juha Hirven hyvän työn takia junioreissa paljon eteenpäin. Pistoolissa on paljon töitä joka tasolla, mutta erityisesti junioreissa.

2. Entä mitkä ovat näkyvät Rio de Janeiroon suomalaisten ampumaurheilijoiden osalta – juuri nyt ja esimerkiksi kesällä 2016?

Tällä hetkellä kärki on liian kapea, joten urheilijoita pitäisi saada lisää nousemaan maajoukkueisiin ja sitä kautta oikealla harjoittelulla ja haasteilla nostaa heidät urallaan ylöspäin. Sitten on mahdollisuus päästä taistelemaan

olympiamaapaikoista. Paljon tarvitsee urheilijoiden tehdä töitä, eikä pelkkä haluaminen riitä, vaan suomalaista tahtoa ja sisua pitää olla. Ammattimaisuutta lisää urheilijoiden arkipäivään ja harjoitteluun! Tarkoitus on saada olympiamaapaikkoja jo mahdollisimman ajoissa. Onnella ne eivät tule, vaan sillä, että omat taidot ja kyvyt saadaan esille oikeissa kilpailuissa.

3. Mitkä ovat mielestäsi keskeisimmät asiat, joihin pitää keskittyä, kun kisat koko ajan lähestyvät ja vuoden kuluttua jaetaan jo ensimmäiset olympiapaikat?

Miten saada urheilijasta se paras irti silloin kun sitä tarvitaan. Suurimalla osalla tekniset taidot riittäisivät jo vaikka mihin.

4. Ampumaurheiluliitolla on nyt uusi valmennuksen johtaja, kun Per-Ole Lindell aloitti työt kolmisen kuukautta sitten. Millaisena näet hänen asemansa ja roolinsa?

Selkeää johtajuutta ja linjaa siitä, mihin ampumaurheilua halutaan tässä maassa viedä. Rohkeutta ja selkärankaa, kun tulee "tavaraa tuulettimeen",

ja viisautta pitää suodattimia päällä, kun niitä tarvitaan. ”Pelle” on se, jonka mukana joko mennään eteenpäin tai kaadutaan saappaat jalassa. Aika alkaa loppua harha-askeliin.

5. Ampumaurheiluun ja lähinnä kiväärilajien tehtiin puolitoista vuotta sitten Urheilijan polku. Mitä siitä ajattelet ja miten se on ”jalkautunut”?

Kiväärissä on tehty hyvää työtä, ja sitä auttaa se, kun on olemassa kaksi kokopäiväistä valmentajaa. Näin on päästy oikeasti suunnittelemaan ja tekemään sitä olennaista työtä, jolla nuoria nostetaan mukaan huipulle.

6. Maaliskuun alussa Juhon Kurkin tähtäsi ilmakiväärin EM-pronssia Tanskan Odensessa ja on sittemmin napannut maailmanluokan sijat 5 ja 7. Millaisia ajatuksia nämä herättävät?

On upeaa, että junioriampujista nousee huipulle uusia haastajia. Juholla on vielä paljon kilometrejä edessään ja homma näyttää jo nyt hienolta. Vielä kun saadaan kärkeä leveämmäksi niin...

7. Sinulla on pitkä kokemus ampumaurheilusta. Millaista on ollut toimia lajin parissa valmentajana?

Oma urani ampujana alkoi jo vuonna 1978 ja valmentajaurani siinä sivussa vuonna 1992. Yksi asia, jonka olen oppinut, on se, että kukaan ei ole profetta omalla maallaan. Ne urheilijat, joiden kanssa minulla on ollut ja on kunnia ja mahdollisuus tehdä töitä, ovat kaikki upeita ihmisiä. Upeiden tyyppien kanssa on aina hienoa tehdä töitä. Valmentaminen on aina haaste sekä ampujalle että valmentajalle. Koko ajan on syytä haastaa ja oppia uutta.

8. Mitkä ovat parhaat muistosi lajin parista tähän mennessä?

Niitä on lukemattomia ja osa varmasti painokelvottomia, mutta tekemistä ja matkailua hyvässä seurassa. Ne hyvät kaverisuhteet, joita on muodostunut maiden rajoista välittämättä.

9. Kerro jokin värikäs ja hauska tapahtuma!

Neljä miestä survoutuneena kaikkine varusteineen pieneen Kia-autoon kisamatkalla Tanskassa. Takasivuikkunoista molemmiin puoliin näkyivät lasia vasten puristuneet kasvot ja ovet olivat ponnahtaa milloin tahansa auki. Litraisella koneella kiihtyvyys oli taattua luokkaa... Esa, seuraavalla kerralla ei tarte ottaa sitä pienintä vuokra-autoa lentokentältä.

10. Mitkä ovat tärkeimmät vinkkiä nuorille ampumaurheilijoille?

Luokaa perustat kuntoon, olkaa urheilijoita isolla U:lla ja harjoittelkaa riittävästi mutta laadukkaasti. Huipulle ei ole olemassa mitään oikopolkua. Nauttikaa tekemisestä ja yhdessäolosta.

11. Pasi Wedman on sanonut aiemmin Urheiluampujassa, että ilon ja nautinnon ansiosta moni asia lopulta onnistuu. Oletko hänen kanssaan samaa mieltä?

Pasi on aivan oikeassa. Se mitä amunnasta jää käteen, on vain ilo ja nautinto harrastaa sitä.

Jos siitä tekemisestä ei jää käteen kuin rakkoja ja paha mieli, niin pitää miettiä onko se sen väärtti vai löytyisikö jotain muuta mistä nauttisi.

12. Mitä mieltä olet suomalaisen pistooliammunnan nykytilasta eli oletko tyytyväinen tilanteeseen vai pitäisikö joitain muutoksia tehdä?

Nykytilanne näyttää katastrofaaliselta. Meiltä puuttuu lähes kokonaan muutama sukupolvi. Eli meillä on nuoria ja sitten aikuisia ampujia, mutta välissä on iso kuilu. Kärki on aivan liian kapea ja ammattimainen ote tekemiseen puuttuu monelta urheilijalta. Pitäisi selvittää mihin katoavat ne kymmenet nuoret, jotka ovat kultahippu-toiminnassa mukana, kun alkaisi olla aika siirtyä harrastuksessa seuraavalle askeleelle.

13. Pistoolilajien päävalmentajaksi on juuri nimetty montenegrolainen Zeljko Todorovic. Mitä odotat häneltä?

Selkeää linjaa, uusia näkökulmia, ihmissuhdetietoja ja vahvaa yhteistyötä maajoukkueurheilijoiden ja heidän henkilökohtaisten valmentajiensa kanssa paremman huomisen eteen.

14. Entä practicalin tilanne Suomessa, miten sitä luonnehdit?

No comments.

15. Millaisena pidät pistoolin suorituspaikkoja esimerkiksi nuoria ajatellen?

Nuorilla haasteena on aina kulkeminen radalle ja sieltä pois. Valitettavasti suurin osa radoistamme on syrjässä, ja tilanne vaatii vanhemmilta paljon uhrauksia. Lisähaasteena ovat aselain muutokset ja sitä kautta pistoolin hankkimisen ja hallussapidon hankaloituminen. Suorituspaikkojen lukumäärä vähenee koko ajan ja harrastaminen vaikeutuu.

16. Mitkä ovat suomalaisen ampumaurheilun viisi tärkeintä vahvuutta?

Sisu, perinteet, asenne, sauna ja prkl.

17. Entä mitkä viisi asiaa vaatisivat välittömiä parannustoimenpiteitä – jos rahasta ei tarvitsisi välittää?

Ammattimaista valmennusta junioreille. Lisää suorituspaikkoja eli ampumaratoja (sisä- ja ulkoratoja). Urheilijaraha huipulle. On väärin, että huiput joutuvat satsaamaan harjoitteluun 1000 euroa kuukaudessa omaa rahaansa. Leiritystä sekä junioreille että aikuisille. Ampumaurheilun valmennuskeskus, jossa radat käytössä 24/7 ja mahdollisuus majoittautumiseen.

18. Kimmo Yli-Jaskari on aloittanut työt Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastaavana. Yksi lajeista on ampumaurheilu. Kuinka tärkeä rooli hänellä on mielestäsi jatkossa?

Kimolla on iso rooli. Hän auttaa kehittämään lajimme huippu-urheilukulttuuria. Kimmo koordinoi valmennuksen tukijärjestelmää ja urheilijoiden apurahoja.

19. Mitä teet vapaa-ajallasi – eli kun et ole ampumaurheilun parissa?

Oma poikani harrastaa jääkiekkoa, joten sen kanssa menee paljon aikaa. Toimin jääkiekkoliitossa yhtenä Etelän alueen huoltajista. Näpräilen kaikenlaisia moottoreita ja mekaanisia härveleitä. Oma tasapainolauta on työn alla ja muutama muu ampujan ja ampumisen analysoimiseen sopiva ”apuväline”.

20. Ainakin Facebookin mukaan harrastat moottoripyöriä. Kuinka aktiivisesta tai ”vakavasta” harrastuksesta on kyse?

Kaksipyöräisillä on tullut ajettua kilpaa vuosien varrella jos jotakin – trial, enduro, supermoto, jäärata ja RR. Nykyään lähinnä opetan niillä ajamista. Omistan neljä moottoripyörää, joilla voin käydä ajamassa, kun on aikaa ja sellainen fiilis.

21. Olet sanonut opiskelleesi Elämän korkeakoulussa ja viittaat Käpylän ammattikouluun. Mitä tämä käytännössä tarkoittaa?

Elämässäni on tapahtunut ja tapahtuu koko ajan paljon. Siitä pitää huolen kolme lasta. Käpylän ammattikoulusta kaikki lähti joskus kauan sitten liikkeelle. Kesäkuun alussa sain valmentajan erikoisammattitutkinnon valmiiksi ja haku seuraavaan koulutukseen on jo tehty. Heinäkuussa selviää riittivätkö paukut pääsykokeissa.

22. Pidät urheiluvallennukseen liittyvistä sloganeista. Mainitse muutama suosikkisi.

Yoda: ”Do or Do Not. There is no try.”

”Commitment, either you do or you don’t there is no in-between.”

Niitä on paljon lisääkin, suurin osa koskee asennetta ja määrätietoista tekemistä.

23. Onko sinulla valmennusfilosofiaa, jonka voi tiivistää yhteen tai muutamaan lauseeseen?

K.I.S.S. eli Keep It Simple Stupid – ammunta ei ole rakettitiedettä.

24. Kesäterveisesi ampumaurheiluvälle?

Kaikille hyviä suorituksia ja onnistumisen tunteita! ✖

KATARINA LÅNGSTRÖM

on pitänyt palvelusvuodestaan Urheilukoulussa **KASARMEILTA SUORAAN AMERIKKALAISEEN YLIOPISTOON?**

Katarina Långström nauttii elämästään. Mikäpä ei olisi nauttiessa, sillä fiilis on hyvä ja asiat ovat mallillaan. Hänen unelmanaan on päästä opiskelemaan ja ampumaan amerikkalaiseen yliopistoon. Unelma voi toteutua jo ensi syksynä.

Katarina Långström ottaa vieraansa vastaan Lahden Urheilukoulun portilla. Haastattelu tehdään Sotilaskodin pihalla, koska alkukesän sää suosii. Aurinko paistaa, ja kuten tavallista, ”Katalla” on hymy herkässä. Armeijan rasitukset eivät hänessä näy. Ja miksipä näkyisivät, koska hän on nauttinut palvelusvuodestaan.

– Olen saanut tästä vuodesta enemmän kuin odotin – myös ammunallisesti. On ollut Kiinan-matkaa ja Malagan-leiriä, hän aloittaa.

Långström on oppinut harjoittelemaan eri tavalla kuin aikaisemmin ja rytmittämään harjoitteluaan eri tavalla. Palveluksen takia hän ei ole päässyt joka päivä ampumaan, joten on ollut jaksoja, jolloin hän on harjoitellut kaksi viikkoa todella kovaa ennen taukoa. Uusi – ja hyvä – ko-

kemus on ollut myös se, että hän on ennen kisoja harjoitellut kovempaa kuin aikaisemmin.

– Laukauksia on tullut enemmän kuin viime vuonna. Syksystä lähtien niitä on tullut nyt noin 24 000, hän sanoo toukokuun lopussa.

Laukaukset ovat tulleet ”rykäyksittäin”, koska niin sanottuja nollaviikkoja on ollut enemmän kuin koskaan eli keskimäärin yksi nollaviikko kahden kuukauden aikana.

– Minulla ei ole kuitenkaan ollut ongelmia tarttua aseeseen tauon jälkeen, Långström painottaa.

Monipuolisesti liikuntaa ja urheilua aina harastanut Långström kertoo myös, että hänen kuntosensa on noussut palvelusvuoden aikana. Se näkyy muun muassa siinä, että pienoiskiväärin pystyasennossa pito on parantunut. Nuoren naisen tasapaino on myös parempi kuin ennen

keskivartalotreenien ansiosta.

OPISKELUPAIKKA ON JO

Långström kirjoitti vuosi sitten ylioppilaaksi ja sai opiskelupaikan Helsingin yliopistosta. Kahdeksan ainetta kirjoittanut Långström aloittaa filosofian opinnot yliopistossa, jos hänen tavoitteensa ja unelmansa siirtyvät ensi vuoteen.

Lokakuussa 20 vuotta täyttävä Långström nimittäin tavoittelee stipendiä amerikkalaiseen yliopistoon – parhaimmillaan jo ensi syksyksi. Vaihtoehtoja oli kesän alussa kaksi: Kentuckyn yliopisto ja Länsi-Virginian yliopisto. Långström sai idean puolitoista vuotta sitten, kun nykyään Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastavastavasta työskentelevä Kimmo Yli-Jaskari puhui asiasta. Sen jälkeen ovia on aukonut Ampumaur-

heiluliiton kiväärilajien päävalmentaja Juha Hirvi.

Hirvi ja Långström tapasivat yliopistojen edustajia toukokuun alussa Georgian osavaltiossa sijaitsevan Fort Benningin maailmancupin yhteydessä. Kentuckyn päävalmentajan kanssa käydyn keskustelun jälkeen Långströmille syntyi varsin hyvä kuva yliopiston toiminnasta.

– Yliopiston joukkue on hyvä, ja päävalmentaja tuntui tietävän mistä puhuu, Långström hymyili.

– Juha on kannustanut minua todella paljon. Jos en pääse Yhdysvaltoihin syksyllä, yritän uudestaan ensi vuoden tammikuussa tai sitten vuoden kuluttua. Kaikki on nyt kiinni siitä, saanko stipendiä vai en. Lukuvuosimaksut ovat amerikkalaisissa yliopistoissa erittäin korkeat.

Maineikas, vuonna 1865 perustettu Kentuckyn yliopisto sijaitsee Lexingtonissa. Siellä on noin 26 000 opiskelijaa. NCAA:n alaisessa yliopistourheilussa yliopistoa edustaa Kentucky Wildcatsin nimellä kulkevat joukkueet. Miesten koripallossa se on voittanut mestaruuden kahdeksan kertaa.

Länsi-Virginian yliopisto sijaitsee Morgantownissa. Se on perustettu vuonna 1867, ja siellä opiskelee lähes 30 000 opiskelijaa. NCAA:ssa yliopistoa edustavat West Virginia Mountaineers -nimiset joukkueet.

– Länsi-Virginia on hyvä mutta ymmärtääkseni vaikeampi vaihtoehto.

Långström ei tiedä ketään muuta suomalaista ampumaurheilijaa, joka olisi opiskellut amerikkalaisessa yliopistossa. Tienraivaajan rooli ei askarruta eikä pelota.

– Toivon, että unelmani toteutuu, Långström hymyilee.

– En ole neljää vuotta ulkomailla sen enempää miettinyt. Maailma on ”pienentynyt”, ja jos opiskelisin Suomessa, joutuisin muuttamaan myös tuolloin pois kotoa. Ja kielitaitoni kehittyä varmasti neljässä vuodessa.

”PIDÄN UUSISTA SÄÄNNÖISTÄ”

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n uudet säännöt astuivat voimaan vuoden alussa. Ne ovat herättäneet paljon keskustelua puolesta ja vastaan. Långström kuuluu niiden joukkoon, jotka pitävät niistä. Hän on sitä mieltä, että desimaalit kertovat paljon enemmän siitä, miten ammunta on mennyt.

Långströmin arvion mukaan hänen ilma-asekautensa ei ollut ihan huipputasoa, mutta meni ”oookoo”. Huippuhetkiä olivat urheilukoulu- laisten kolmoisvoitto ilma-aseiden SM-kilpailuissa Merikarvialla (Anni- ka Sihvonen, Riikka Parviainen ja Långström), SM-joukkuekilpailuissa ammuttu tulos 594 sekä viimeisimpänä Fort Benningin maailmancupin 20. sija.

Långström on harrastanut ampumaurheilua nyt yhdeksän vuoden ajan. Onko urasi edennyt toiveitasi ja suunnitelmiesi mukaisesti?

– On, koska kehitystä on tapahtunut.

Ura on myös siinä vaiheessa, että kesällä Kroatian Osijekissa järjestettävät EM-kilpailut ovat Långströmin viimeiset EM-juniorikisat – edellyttäen tietysti, että hänet Suomen joukkueeseen valitaan.

– Jos kisoihin pääsen, hyvänä päivänä kaikki on mahdollista, hän miettii.

Juniorivuosien jäädessä taakse mieli ei ole kuitenkaan haikea. On kiva päästä kilpailemaan naisten sarjaan, hän sanoo tietäen, että tulosten on kohennuttava, jos mieli päästä kansainvälisiin kisoihin. Se todennäköisesti tapahtuu, sillä Långströmissä ja toisessa nuoressa kivääriampujassa eli Juho Kurjessa on paljon samaa: molemmat ovat erittäin määrätietoisia ja kunnianhimoisia nuoria urheilijoita, jotka ovat valmiita tekemään töitä kehittyäkseen ja yltääkseen tavoitteisiinsa.

Seuraavat kesäolympialaiset järjestetään kolmen vuoden kuluttua Brasilian Rio de Janeirossa. Kurki on sanonut kaiken tekemisensä tähtäävän vuoteen 2016. Långström on kommentissaan hivenen varovaisempi.

– On vaikea ennustaa kolmen vuoden päähän. Haluan tietysti uskoa, että se on mahdollista, mutta onko Rio enemmän tavoite vai unelma, hän pohtii.

– Käytän Rioa motivaation lähteenä treenatessani. Sitten aikanaan näkee, toteutuuko se vai ei. Tosin 23-vuotiaana pitäisi alkaa olla jo huipulla.

Mitä sitten pitäisi parantaa? ”Piekkarissa” pitäisi saada pisteitä lisää pysyvämmunnassa, joka on Långströmin heikko kohta. Pisteitä pitäisi tulla lisää myös ilmakiväärissä. Resepti on perin yksinkertainen:

– Paljon treeniä vaan! Olen siihen valmis.

VALMENNUS TOIMII HYVIN

Kun nuoren naisen motivaatio on kohdallaan, on valmentajien eli Ari Dufvelinin ja Juha Hirven mukava laatia ohjelmia ja suunnitella leiritystä ja kilpailukalenteria. Kolmikon yhteistyö toimii hyvin.

– Ari järjestää tausta-asiat kuntoon. Juha on löytänyt minun ongelma-kohtani. Kaikkea ei voi kuitenkaan vain opettaa, vaan on itsekin oivalletta- va. Oivalluksen ilo on hieno asia! Eikä asioita saa tehdä liian monimutkai- siksi, Långström sanoo.

Ja hymyilee. On vihdoin kysyttävä, kuinka rankka palvelusaika Lahden Urheilukoulussa on oikeasti ollut. Asteikko on 1-10:een.

– Viisi, Långström vastaa.

– Univelka ei ole painanut kuin ajoittain. Jos sotilaskoulutus kiinnostaa, eikä Urheilukouluun hakeudu vain ammunnan takia, suosittelen.

Määrätietoisella asenteella kauden tavoitteetkin todennäköisesti toteu- tuvat. Niitä ovat muun muassa Pilsenin kisat, Osijekin EM-kilpailut ja sotilaiden PM-kilpailut sekä asentokilpailussa oman ennätyksen kohene- minen (581).

– Toivottavasti sekin rikkoutuu.

Miksipä ei, sillä – kuten jo todettua – Långströmin fiilis on kohdallaan ja mieli hyvä. Siitä on hyvä jatkaa eteenpäin. ✕

Forrest on Suomessa valmistettu ja kehitetty huipputuote aseiden puhdistukseen. Tuote on tehokkuutensa lisäksi erittäin helppokäyttöinen.

Forrest-puhdistusvahto

- poistaa kuparijäämät aseiden piipusta
- irrottaa ruudin palamisjätteet
- on myrkytön
- on riittoisa

täyssynteettinen Forrest-aseöljy

- Nato-hyväksytty (S-758/S-761)
- suojaa, voitelee ja puhdistaa
- jäähmätymispiste -57 °C
- valmistettu EU:ssa

Forrest tuotteet hyvinvarustetuista
aseliikkeistä kautta maan!

HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881
Hinnat voimassa sitoumuksesta 31.12.2011 asti.

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

NUOREN SKEET-AMPUJAN TAPAHTUMARIKAS VUOSI

Skeet-ampuja Pekka Heinonen on elänyt tapahtumarikkaita aikoja. Hänet on valittu Metsähallituksen nuorten urheilijatiimiin, on ollut kisoja ja armeija vaatii oman aikansa... Ja viimeisimpänä tuli valinta EM-kilpailuihin!

Suomussalmen Urheiluampujia edustava Pekka Heinonen valittiin Metsähallituksen nuorten urheilijatiimiin, joka julkistettiin toukokuussa Helsingissä. Metsähallitus on aloittanut yhteistyön yhdentoista nuoren lupauksen kanssa. Ryhmän nimi on Tulevaisuuden huiput.

Metsähallitus sitoutuu pitkäjänteiseen, kolme vuotta kestäväan yhteistyöhön kahdeksaa urheilulajia edustavan urheilijan kanssa. He ovat 17–20-vuotiaita ja kotoisin eri puolilta Suomea.

Tänä vuonna 20 vuotta täyttänyt skeet-ampuja oli ilahtunut saamastaan kutsusta tiimin jäseneksi.

– On hyvä, että pääsin tällaiseen mukaan. Porukka on mukava. Osallistun yhteisiin tapaamisiin ja kokoontumisiin. Taloudellistakin tukea on, jotta pystyn treenaamaan paremmin, Heinonen sanoi julkistamistilaisuudessa.

Runsas kuukausi tilaisuuden jälkeen Heinonen kertoi saaneensa myönteistä palautetta valinnastaan.

– Se oli hyvä homma! Palaute on ollut positiivista, koska meillä on paljon tuttua Metsähallituksessa töissä ja paljon Metsähallituksen maita.

Tiimin kummi on ampumahiihtäjä Kaisa Mäkäräinen, joka houkutteli Heinosta ampumahiihdon pariin.

– En ole vaihtamassa lajia, vaikka ampumahiihto mielenkiintoinen laji onkin, Heinonen hymyili.

Ampumahiihdon maailmanmestari Mäkäräinen on tehnyt pitkään yhteistyötä Metsähallituksen kanssa.

– Kiva, että tällainen tiimi on perustettu. Nuoret voivat tehdä yhteistyötä ja saada kontakteja yli lajirajojen. Kerron nuorille omista kokemuksistani, ja jaan niitä mielelläni heidän kanssaan, Mäkäräinen sanoi.

Edustettuina ovat ampumaurheilun lisäksi maastohiihto, suunnistus, kestävyysjuoksu, ampumahiihto, yhdistetty, maastopyöräily ja freestylemelonta. Valtion maat ja vedet tarjoavat mainiot mahdollisuudet näiden lajien harrastamiseen niin harjoittelu- kuin kilpailumielessäkin, Metsähallituksen pääjohtaja Jyrki Kangas sanoi.

”PARANTAMISEN VARAA ON”

Vuonna 2005 ampumaurheilun aloittaneen Heinosen peruskilpailun ennätyks on 119. Tavoitteena on siirtyä uudelle kymmenluvulle tällä kaudella. Alkukauden kisoista tulivat tulokset 113 (Nasta GP), 117 (Polar GP) ja 112 (Suhl).

– Mahdollisuuksia 120:een on, mutta paineita en ota. Kesän tavoitteita ovat myös EM- ja MM-kilpailut.

Heinonen suorittaa parhaillaan varusmiespalvelustaan Lahden urheilukoulussa, jossa on ollut hyvät harjoitusolosuhteet.

Kun ”tj” (tänään jäljellä) painui alle sadan, alkoi Heinosesta tuntua paremmalta. Pienestä se oli kiinni: kun yksi numero putosi luvusta pois, jo helpotti!

Kaikenkaikkiaan kisoista on jäänyt hyvä maku, vaikka helppojaakin pummeja on tullut.

– Tuloksissani on parantamisen varaa, koska olen harjoitusolosuhteissa ampunut paremmin.

Oppia ikä kaikki siis?

– Kyllä, mutta kunhan tulokset eivät noiden edellä mainittujen tulosten alle putoa. Eikä se 120 kaukana ole, Heinonen miettii.

– Kaikki on hyvin ja ookoo. Odotan valintaa EM-kilpailuihin Saksan Suhlisiin. Kaiken voitavan olen tehnyt, ja muutamaa huonoa sarjaa lukuun ottamatta on kulkenut ihan mukavasti. ✕

Metsähallituksen ja Kaisa Mäkäräisen urheilijatiimin 2013-16 urheilijat:

Anna Haataja (suunnistus+ampumahiihto, Rovaniemi), Juho Jumisko (kestävyysjuoksu, Kemijärvi), Topias Tyni (maastohiihto, Taivalkoski), Pekka Heinonen (skeet/ampumaurheilu, Suomussalmi), Saana Kemppainen (maastohiihto, Kajaani), Krista Niiranen (maastohiihto, Liperi), Ilkka Herola (yhdistetty, Kuopio), Toni Tähti (maastopyöräily, Viitasaari), Vili Volotinen (freestylemelonta, Jyväskylä), Jessika Rolig (ampumahiihto, Hämeenlinna) ja Olli Ojanaho (suunnistus, Rovaniemi).

Pekka Heinonen ja Metsähallituksen nuorten urheilijatiimin kummi, ampumahiihdon maailmanmestari Kaisa Mäkäräinen.

OLLI HAHL ON HYVÄLLÄ URHEILIJAN POLULLA

Mikkeliläinen kivääriampuja Olli Hahl pystyi kevään aikana harjoittelemaan ”laadukkaasti”, ja treeniä tuli paljon. Kun ilma-asekaudestakin jäi nuorelle miehelle hyvä mieli, voi hänen sanoa olevan hyvällä urheilijan polulla.

Olli Hahl on ollut mukana Mikkelin Ampujissa nyt yksitoista vuotta. Se on paljon, sillä hän täyttää heinäkuussa 20 vuotta. Hänen ampumaurheilijan uransa alkoi, kun hän oli Saariselällä perheensä kanssa. Siellä oli myös ampumahiihtäjiä, joiden aseilla hän pääsi kokeilemaan, miltä ammunta tuntuu.

– Siitä se lähti, ja sille tielle olen jäänyt. Muita lajeja en ole ohjatusti harrastanutkaan.

Hahlia viehättää ampumaurheilussa sen haasteellisuus.

– Aina oppii uutta, eikä lajia opi ikinä kunnolla. Kehitettävää on aina. Olen kokeillut pistoolia, mutta kivääri tuntuu enemmän omalta jutulta. Se on mukavampaa.

Hahl kuuluu Suomen Ampumaurheiluliiton kiväärin haastajaryhmään. Hän sijoittui maaliskuussa Merikarvialla järjestetyissä ilma-aseiden SM-kilpailuissa Y20-sarjassa neljänneksi. Hänen tuloksensa oli 677,3 (578+99,3). Pronssi jäi 1,6 pisteen päähän.

Hahlin tavoitteena on nostaa edelleen harjoitusmääriään ja edustaa Suomea arvokisoissa. Tarkkaa vuosilukua hän ei ole arvokisatavoitteelleen asettanut. Mutta kyseessä ei liene mikään pitkän tähtäimen suunnitelma, sillä:

– Heinä-elokuussa olisivat EM-kilpailut Kroatian Osijekissa. Ne olisivat minun viimeiset junnu-EM:t. Edustuspaikka vaatii kehitystä tuloksellisesti ja kaiken lokahtamista kisoissa kohdalleen.

Entä olympialaiset – sitten joskus?

– Ne ovat vielä enemmänkin unelmana, Hahl hymyili toukokuussa kotiradallaan eli Kyrönpellon ampumaradalla.

Seuraavat kesäolympialaiset järjestetään Brasilian Rio de Janeirossa vuonna 2016. Vuoden 2020 olympialaisten kisaisäntä päätetään myöhemmin tänä vuonna.

”LAADUKASTA TREENIÄ”

Hahl on nauttinut harrastuksestaan Mikkelin Ampujissa.

– Hauskaa on ollut!

Hän kehuu seuransa väkeä ”mukavaksi porukaksi”.

– Vanhemmat ampujat ovat auttaneet, ja he ovat antaneet neuvoja. On ollut kisareissuja ja saunailtoja. MA on seura, jonne on hyvä tulla mukaan.

Toukokuussa Hahl sanoi myös, että ”laadukasta treeniä on tullut paljon”.

– Siitä se lähtee. Harjoituskausi kesää varten on aluillaan. Sain ilma-asekaudella nostettua harjoitusmääriä paljon. Sain myös paljon rutiinia.

Kun tuloksen kohentui, Hahlille jäi ilma-asekaudesta ”hyvä mieli”.

Kivääriampuja Olli Hahl kotiradallaan Kyrönpellossa. Hänet valittiin Osijekin EM-joukkueeseen.

– Ilmakiväärissä ennätyseni on nyt 588. Vielä on siis tekemistä, hän naurahti.

– ”Piekkarissa” (pienoiskivääri) on tullut hyvää treeniä. Toivon saavani kehitettyä tekniikkaani ja tulostakin tulemaan.

Toukokuussa Mikkelissä järjestetyissä Matin kisoissa Hahlin ilmakiväärin tulokset olivat 582 pistettä. 50m pienoiskiväärin asennotuloksissa hän saavutti 1134 pistettä (polvi 374, makuu 387, pysty 373).

– Tuulen kanssa sai olla tarkkana. Ammunta tuntui ihan hyvältä, mutta parannettavaa toki jäi, Hahl mietti kuun lopussa.

Kesäkuussa Hahl kilpaili myös Tshekin Pilseenissä tärkeissä EM-näyttökilpailuissa.

– Kyllä, ne ovat tärkeät kilpailut. Mutta ei sii-

nä mitään, hyvää tulosta lähten sinne tavoittelemaan. Olen ollut terveenä ja kaikki on ok, hän sanoi rauhalliseen tyyliinsä.

Hahl valmistui vuosi sitten levyseppähitsaajaksi. Töitä on nyt ollut, mutta viimeksi kuluneen vuoden aikana tilanne ei ollut aina ihan yhtä hyvä.

– Minulla oli aikaa treenata. Ammuin viime talvena ilmakiväärillä noin 12 000 laukausta, jossa oli nousua edelliseen vuoteen verrattuna muutama tuhat.

Kun harjoitusmäärät ovat nousseet ja rutiinia on tullut sekä ilmakiväärin ennätys kohentunut, ovat ennusmerkit hyvät. Hahl on hyvällä urheilijan polulla – ja vasta sen alussa. ✕

Minna Leinoselle ME ja hopeasija Antalyan maailmancupissa

”RAKASTAN URHEILU-URAANI!”

”Minulla on upea urheilu-ura, josta pidän kiinni ja jota rakastan.” Näin sanoo Minna Leinonen, joka ampui maailmancupissa toukokuussa uuden maailmanennätyksen. Yhdeksän vuoden takainen paralympiavoittaja tuntee uransa olevan taas nousussa.

Minna Leinonen ampui toukokuussa paralympia-ampujien maailmancupissa Turkin Antalyassa uuden maailmanennätyksen ilmakiväärin 60 ls kilpailussa luokassa SH2.

Uusi ennätys kirjataan Leinosen nimiin pistein 636,5. Keski-Suomen Ampujia edustavan Leinosen sarjat maailman parhaaseen tahtiin olivat 1 06,5+106,6+105,2+106,4+105,5+106,3. Entinen ennätys 634,8 oli Slovenian Francek Tirsekin nimissä. Hän teki sen viime huhtikuussa Szczecinissä maailmancupin kilpailuissa Puolassa.

Finaalissa Serbian Dragan Ristic otti kärkipaikan ensilaukauksista lähtien päätyn finaaliin pisteisiin 213,0. Leinonen aloitti viidenneltä sijalta, mutta nousi lopulta mitalikamppailuun sijoitettuaan hopealle. Finaalisarja oli 211,9. Pronssimitalin saavutti Saksan Andreas Schafers (189,4).

– Kilpailusta lähinnä odotin, että pystyisin paineen alla tekemään sellaisen suorituksen kuin olen harjoitellut eli hyvällä rytmillä ja samoin pistein kuin harjoituksissa. Tänäsen se onnistui. Kai maailmanennätys on jonkinlainen onnistuminen? Olen itse asiassa haaveillut ennätyksestä. Ja nyt se on minun – ainakin seuraavaan maailmancupiin asti! Tärkeää on tietysti, että ase- ja luoti yhdistelmä toimii. Henkilökohtainen valmentajani Veijo Sivula on tehnyt tarkkaa testaustyötä, Leinonen sanoi heti kilpailun jälkeen.

Kesäkuun alussa mieli oli edelleen erittäin hyvä.

– Ennätys on maistunut hyvältä ja jopa hassulta, ja se on nostanut mielialaani. Olen tiennyt maaliskuisista SM-kilpailuista lähtien olevani oikealla tiellä, mutta uusi ennätys vain vahvisti käsitystäni.

Valmentaja Pirjo Peltola oli myös erittäin tyytyväinen ja piti ME-hetkeä ”erittäin hienona”.

– Ihka ensimmäisen kerran Minna lähti kisamaan uusilla säännöillä. Samoin hänen avustajansa Kaisa Rinta-Tassi oli ensimmäistä kertaa ”pappia kyydissä”. Mitä olen finaaleja tänä vuonna seurannut, on kärkipaikalta lähtijälle usein kyyti ollut kylmää eli ensimmäisenä on tullut ”lähtö laulukkuoroon”.

– Minna selviytyi hienosti. Finaalin aikana tulospalvelu hiukan sähläsi, ja ammunnan johtajan komentaja piti kuunnella todella tarkasti. Siinä hiukan avustaja/lataaja Kaisan puolesta huolestuin, mutta hän oli täysin tilanteen tasalla ja ansaitsee myös suuret kiitokset kisaurakasta.

Minna Leinonen ja avustajansa Kaisa Rinta-Tassi maailman-ennätysvauhdissa Turkissa.

”ENNÄTYS MAISTUU HASSULTA”

Leinonen jakaa kiitoksia edelleen Sivulalle ja Jukka Saloselle, jonka ansiosta hänen luottamuksensa omiin kykyihin ja taitoihin on lisääntynyt. Hetken, miten niin ennätys on maistunut hassulta?

– Kyllä, koska se on minun nimissäni ainakin jonkin aikaa. Haluan nyt nauttia siitä ja pitää siitä kiinni. On vieläkin aavistuksen vaikea uskoa, että juuri minulla – joka olen vuosia unelmoinut tekemäni ME:n – se nyt vihdoin on. Hassu merkitsee minulle tässä samaa kuin pieni epäusko ja ihmetys; minäkö maailmanennätyksen omistaja, Leinonen hymyilee.

– Uskon, että minulla on ”eväitä” sitä vielä parantaa, vaikka Turkissa tekemiseni oli erinomaista. Onnistumisesta kertoo neljä yli 106 pisteen sarjaa. Uudet säännöt ovat sopineet minulle, ja kiehtovaa on, että joku – minäkin – voi parantaa ennätystäni vaikka vain 0,1 pisteellä. Nyt voi saavuttaa enemmän eikä vain sivuta 600 pisteen ennätystä.

Leinonen on sitä mieltä, että desimaalit kertovat ampumisesta enemmän kuin vanhoilla säännöillä kilpailtaessa.

– On valtava ero siinä, ampuuko esimerkiksi 10,2 vai 10,8 pistettä. Se on kuin yö ja päivä. Ysi on meillä kiroksena, mutta nyt 9,9 pistettä ei välttämättä ole vielä katastrofi, koska sen saa keskiosumilla korjattua. Uudet säännöt ovat henkisesti helpottava asia.

”RIO DE JANEIRO ON PIAN JO OVELLA”

Leinosen seuraavat tärkeät kilpailut ovat Oslossa elokuun lopussa pidettävät PM-kisat. Kauden päätahto on lokakuun lopun EM-kilpailuissa Espanjan Alicanassa. Iso maali, jota varten Leinonen

tekee päivittäin töitä, hämmöttää Rio de Janeirossa, jossa järjestetään paralympialaiset syksyllä 2016.

– Täysillä Rio de Janeiroa kohti, kovien välitavoitteen kautta, Leinonen, 31, sanoo päättäväisesti.

Hän voitti paralympiakultaa Ateenassa pian yhdeksän vuotta sitten. Jos hänet valitaan Rio de Janeiroon, ovat ne hänen jo neljännet paralympialaisensa.

– Yksi paralympiadi tuntuu lyhyeltä ajalta. Ensi vuonna jaetaan jo ensimmäiset paikat kisoihin. Aika menee niin nopeasti, ja pian Rio on jo ovelta.

Leinonen on erittäin tyytyväinen siitä, että hän on löytänyt ”oman juttunsa” eli ampumaurheilun. Pitkä ura kertoo puolestaan siitä, kuinka paljon hän ampumaurheilusta nauttii. Huipulla pysyminen on vaatinut luopumista monista asioista, eikä aikaa jää urheilu-uran, fyysisen kunnon ylläpidon ja arjen pyörittämisen lisäksi juuri muuhun. Leinonen on kuitenkin tasapainossa sen kanssa, ettei hän ehdi opiskella.

– Kaikki eivät löydä sitä omaa juttuaan. Minä onneksi olen. Minusta tuntuu myös siltä, että Veijon ja Jukan ansiosta urani on lähtenyt uuteen nousuun. Tietynlaista lisäpönttä on tullut, ja olen saanut konkreettista näyttöä siitä, että tekniikkani on oikein hyvä. Osaan nyt myös työstää just niitä oikeita asioita.

– Tästä on hyvä jatkaa. Nöyryyttä on aina mukana, mutta sen lisäksi pitää olla kova usko itseensä. Ilman sitä ei tule mitään, hän sanoo.

Leinonen haluaa vain nauttia siitä, minkä hän osaa. Ja ampumisen hän osaa. Ja myös nautiskeleen. Maailmanennätystä ampuessaan hän vaihtoi hymyjä avustajansa kanssa – ja napsutteli iloisesti laukauksia menemään ja lähes joka kerta keskelle taulua.

Näillä ”eväillä” on hyvä jatkaa matkaa kohti Rio de Janeiroa. ✕

Kaksi vuotta ampumaurheilua nyt takana

JARKKO MYLLY ETENEE RENNON MÄÄRÄTIE TOISESTI

Haapavetinen Jarkko Mylly oli kesän alussa hivenen ihmeissään. Mopo oli kuulemma karannut käsistä, kun hän ei omasta mielestään ollut saanut mitään aikaiseksi ja silti ihmiset onnittelivat häntä.

No, ei ihan niinkään. Mylly ei vain päästä itseään leijumaan eikä halua tehdä itsestään suurta numeroa.

Onnitteluille ja yhteydenotoille oli toki perusteensa. Mylly laukoi toukokuussa ennätöksensä 625,9 SH1-luokan ilmakiväärin 60 ls makuukilpailussa ja otti finaali paikan paralympia-ampujien (IPC) maailmancupissa Turkin Antalyassa. Saavutus oli erinomainen vasta toisessa kansainvälisessä kilpailussaan ampuneelle Myllylle.

– Tällaisen huomion kohteena oleminen on minulle uutta mutta toki mukavaa, hän sanoi ke-säkuun alussa.

Haapajärven Ampumaseuraa edustavan Myllyn tavoitteena Turkissa oli parantaa peruskilpailussa Puolan maailmancupin tulostaan 622,9.

– Sehän onnistui, vaikka kolme huonoa laukausta oikein tekemällä tein. Järjenkäyttö olisi sallittua, mutta hölmöilin pari hyvää ysiä ja huonon kympin, hän sanoi kisan jälkeen.

Myllyn sarjat olivat 104,4+103,0+105,1+105,1+103,0+105,3. Hän ei ollut nähnyt edes unta finaali paikasta.

– Enkä uskonut, kun tulokset saatiin. Ajattelin, että joku virhe siellä on, otin takin pois ja pakasin tavarani. Sitten minulle sanottiin, että ”älä hätäile, voit nimittäin päästä finaaliin”. Niin minä sitten sinne jouduin, Mylly kertoo kokemuksiaan.

*Jarkko Mylly kilpailemassa
Antalyan maailmancupissa.*

– Sitten minuun iski jännitys, kun Suomessa ei ollut uusin säännöin päässyt kertaakaan kilpailemaan. Keskittyminen karkasi ammunnan johtajan kommentojen kuuntelemiseen. Vähän pelkäsin, että mokaan ja lataan tai ammun vääriin aikaan. Niinhän siinä meikäläiselle noutaja tuli ensimmäisenä – tosin vain 0,1 pisteen erolla.

Finaalissa Mylly tähtäsi 81,8 pistettä.

– Finaalin jälkeen minua tultiin onnittelemaan, vaikka olin kahdeksas. Se on kai näitä suuren maailman tapoja.

”POSITIIVINEN YLLÄTYS!”

Ampumaurheiluliiton vammaisampumaurheilun kehityspäällikön ja valmentajan Pirjo Peltolan mukaan Mylly yllätti positiivisesti.

– Taakse jäi todella kovia nimiä. Finaali oli varmasti kova paikka, sillä eihän sitä ole harjoiteltu. Paralympia-ampujien kausi on pitkä. EM-kilpailut ovat vasta lokakuun lopussa, joten leiritystä ja niiden myötä leirikilpailuja ei ole alkuvuoteen painotettu. Vahva miinus siis valmennukselle eli itselle on annettava, vaikka joukkueen esitys on vahvasti plussan puolella.

R3-kilpailun voitti Iso-Britannian Matthew Skelhon (peruskilpailu 631,5, finaali 211,7). Hopealle sijoittui Slovakian Radoslav Malenovsky (628,3, finaali 210,7) ja pronssille Yhdysvaltojen John Joss (627,7, finaali 188,1).

Sittenmin finaaliin ”joutuminen” on muuttanut Myllyn ajatuksissa ”pääsemiseksi”. Jatkossa hän haluaa päästä kahdeksan parhaan joukkoon uudestaan, sillä ”nälkä jäi”. Vuonna 2016 Brasilian Rio de Janeirossa järjestettävät paralympialaiset ovat hänen ajatuksissaan ja ehkä tavoitteenaankin.

– Tavoitteet ovat tietysti korkealla, mutta minulla on sellainen tapa, etten mene mihinkään

suoraan enkä takki auki. Aika näyttää, mitä tulevaisuudessa tapahtuu. Jos kaikki menee hyvin, pääsen kisoihin. Kisa kerrallaan, ja sitten nähdään juhlistaanko vai murjotetaanko, sanavalmis ja värikkäästi puhuva Mylly sanoo.

METSÄSTYSTÄ JA AUTOJA

Jarkko Mylly, 31, on harjoitellut kilpa-ammuntaa tosissaan kahden vuoden ajan. Hän siirtyi metsästyksestä ampumaurheilun pariin Erkki Pekkalan kehoituksesta, kun hän sanoi menevänsä Haapajärven ampumaradalle. Kun Pekkala kuuli, että Mylly on pyörätuolissa, ei mennyt kovin kauan, kun Mylly oli jo radalla ampumassa kilpaa. Pekkala onkin Myllyn mukaan ”kaiken pahan alku ja juuri” – eikä Mylly sano tätä suinkaan pahan-suovasti, vaan huumorilla ja ystävyydellä. Metsästystä hän ei ole jättänyt, vaan se on edelleen hänen rakas harrastuksensa.

– Odotan aina syksyä! Silloin on aika laittaa puhelini kiinni ja siirtyä metsään.

Ampumaurheilun ja metsästyksen lisäksi Mylly nauttii, kun hän saa puuhastella autojen parissa. Harrasteautoja on kuulemma ”muutama” ja rakain niistä Impala SS vuosimallia 1995.

Mylly vammautui liikenneonnettomuudessa vuonna 1997, kun hän jäi 15-vuotiaana mopolla ajaessaan auton alle.

– Se oli kova paikka, mutta ei sitä voinut jäädä murehtimaan. On mentävä eteenpäin sillä, mitä on.

Nyt Mylly etenee vauhdikkaasti ampumaurheilijan urallaan. Hänen asenteensa on rento mutta määrätietoinen, ja hän pitää jalat tiukasti maassa. Leijuminen kun ei kuulu hänen tapoihinsa.

Nähtäväksi jää, mitä vuonna 2016 tapahtuu. Toivottavasti hän on tuolloinkin onnittelujen kohteena. ✕

Juha Hirvi luovutti varusteitaan Urheilumuseolle

"SE OLI HYVÄ PAITA!"

Teksti ja kuva: Lassi Palo

Ehkä se vähän kirpasi, mutta ei ainakaan niin, että se olisi ulospäin näkynyt. Juha Hirvi luovutti kesän alussa varusteitaan Suomen Urheilumuseolle, ja yksi luovutetuista varusteista oli viisissä olympialaisissa "palvellut" onnenaluspaita.

– Se oli minulla koko ajan käytössä, ja se oli hyvä paita, Hirvi sanoi Urheilumuseossa.

Hän luovutti museolle onnenaluspaitansa lisäksi Sydneyn olympialaisten kilpailuasunsa, Pekingin olympialaisten avajaislipun kantohihnan ja lipunkantajan akkreditointikorttinsa.

– Ne tuovat minulle hyviä muistoja. Varusteet oli hyvä tuoda tänne sen sijaan, että ne olisivat jääneet kotiin lojumaan, hän sanoi kesäkuun alussa Urheilumuseossa, jossa varusteet otti vastaan tyytyväinen museonjohtaja Pekka Honkanen.

Hirvi, 53, voitti vuonna 2000 Sydneyn olympialaisissa hopeaa, ja hänet valittiin Suomen olympiajoukkueen lipunkantajaksi Pekingin olympialaisiin vuonna 2008. Hirvi teki Pekingissä suomalaista olympiahistoriaa ollessaan Kyra Kyrklundin kanssa ensimmäinen kuusiin kesäolympialaisiin osallistunut suomalaisurheilija. Talviolympialaisiin ovat osallistuneet kuusi kertaa Harri Kirvesniemi, Marja-Liisa Kirvesniemi ja Raimo Helminen.

Mäkihyppääjä Janne Ahosella ja jääkiekkoliiga Teemu Selänteellä on mahdollisuus nousta samaan "kerhoon" edellä mainittujen legendojen kanssa, jos heidät valitaan ensi talvena Sotshissa järjestettäviin talvikisoihin.

– Ampumaurheilijan kilpailuasun on näyttelyteknisesti hieno. Meillä ei edes ole kovin paljon kilpailuasuja. Museo on yleensä urheilijoihin yhteydessä, koska olemme tarkkoja siitä, mitä tänne otamme. Eli olimme aktiivisia myös Juhan suuntaan. Meillä on kokoelmapoliittinen ohjelma, joka määrittelee tallennustoiminnan prioriteetit. Olympialaiset tiedetään ja muistetaan, Honkanen sanoo.

– On hienoa, että Juha on nyt toimittanut meilte varusteitaan. Asiasta on puhuttu melko kauan, mutta eräaseen hiihtäjään verrattuna Juha on ihan tuore juttu, Honkanen nauroi.

Hirvi käytti onnenalusasuaan vuodesta 1988 lähtien. On kuulemma yhden käden sormilla laskettavissa, kun paita ei ollut käytössä edes harjoituksissa.

– Teimme lämpölaboratoriotestejä vuonna 1987. Testasimme millainen alusasu olisi hyvä ampujalle kuumissa ja kylmissä olosuhteissa. Aloin käyttää tätä paitaa, koska siinä ei ollut hiho-

Juha Hirvi (vas.) ja Pekka Honkanen esittelevät Hirven luovuttamia varusteita Urheilumuseossa.

ja, se tuntui hyvältä ja se kesti hyvin.

– Se on sellainen "turhapuomainen" paita, Honkanen määritteli.

Hirven luovuttamat varusteet luetteloidaan ensin ja sitten niistä kirjoitetaan tietosisältö. Ne tulevat aikanaan Sydneyn osioon museossa, Honkanen sanoi.

"MILLAINEN ELÄMÄ, SELLAINEN LAUKAISU"

Teksti: Lassi Palo

"Juha suosii keskustelemaa valmennustyyliä. Hän antaa valmennettavilleen vinkkejä ja toivoo, että urheilija itse pohtisi, mitkä asiat sopivat hänelle parhaiten. Hän haluaa saada ampujan käyttämään omia vahvuuksiaan. Leirejä Juha ei suunnittele etukäteen kovinkaan tarkasti. Siellä treenataan fysiikkaa ja ammutaan. Hyvällä ampujalla on oltava myös rautainen fysiikka."

Näin kerrotaan järjestyksessään viidennessä Respect-julkaisussa, joka pyrkii tarjoamaan ajatuksia, esimerkkejä ja ideoita suomalaisen valmentajuuden vahvistamiseksi. Alussa mainittu Juha on tietysti Juha Hirvi – entinen huippuampuja, joka toimii Ampumaurheiluliiton kivaarilajien päävalmentajana.

Julkaisussa on kerrottu Hirven lisäksi kahdeksan muutakin valmentajatarinaa. Niitä ovat kertoneet muun muassa Olympiakomitean entinen valmennuspäällikkö Kalevi Tuominen, jousiammunnasta tuttu Kyösti Laasonen ja pitkän jalkapallouran tehnyt Christina Forssell.

Jo tarinoiden otsikot herättävät lukijan mielenkiinnon. Kovaa työtä. Huippu-

urheilija on ihminen. Tärkeintä on rentous. Valmentajan ammatti on vaativa. Malta kuunnella. Kuuntele itseäsi.

Hirvi kertoo "jonkin lokahtaneen päässään", kun hän kuuli amerikkalaisen Bill Krillingin kysyneen valmennettavaltaan Jason Parkerilta, miltä tästä tuntuu. Hirvi sanoo oppineensa ymmärtämään valmentajan roolin uudella tavalla.

– On järkevempää kysyä "miltä sinusta tuntuu" kuin lähteä ensimmäiseksi tuputtamaan omia ajatuksiaan. Ammunta on kehon ja mielen hallintaa. Oman kehon tunteminen on kaiken a ja o. Ampujan on tunnettava oma tasapainonsa, vaikka ollaan aivan paikoillaan, Hirvi sanoo Respect-julkaisussa.

Laasonen puolestaan kutsuu laukaisua "sielun peiliksi". Millainen elämä, sellainen laukaisu, hän toteaa varsin osuvasti.

Respectin on kirjoittanut ja tarinat koonnut Erkki Alaja, joka tunnetaan monipuolisena urheilumiehenä ja urheilumarkkinoinnin ammattilaisena. Hän on mainostoimisto Pähkinän vetäjä. Julkaisun kustantaja on Veikkaus Oy.

Pekka Kuusisto suhtautuu asiaan edelleen optimistisesti

LIKKUVA MAALI TAKAISIN OLYMPIAKISOIHIN VUONNA 2020?

”Kansainvälisessä ampumaurheiluliitossa on huomattu, kuinka paljon olemme tehneet töitä liikkuvan maalin hyväksi. Siksi suhtaudunkin edelleen optimistisesti siihen, että laji voisi palata olympialaisiin vuonna 2020.”

Näin sanoo raumalainen Pekka Kuusisto, joka on toiminut Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n liikkuvan maalin komitean puheenjohtajana vuodesta 2002 lähtien ja ollut ISSF:n valtuuston jäsen yhdeksän vuoden ajan. Hän on myös Euroopan ampumaurheiluliiton ESC:n varapuheenjohtaja neljättä vuotta.

Urheiluamputa-lehdessä oli vuosi sitten laaja artikkeli liikkuvan maalin mahdollisesta paluusta olympialaisiin vuonna 2020. Se oli toiseksi viimeisen kerran mukana olympialaisissa Ateenassa vuonna 2004. Sanaa toistaiseksi on tässä yhteydessä edelleen syytä käyttää, koska lajin uskotaan palaavan takaisin olympialajiksi niin pian kuin se on mahdollista eli seitsemän vuoden kuluttua.

Seuraavan kerran kesälajien olympiamitaleista kilpaillaan Brasilian Rio de Janeirossa vuonna 2016. Sen lajivalikoimaan ei voi enää puuttua, mutta vuoden 2020 kisoihin liikkuvalla maalilla voisi olla mahdollisuuksia päästä. Ne urheillaan joko Istanbulissa, Madridissa tai Tokiossa. KOK valitsee kisaisännän ensi syyskuussa.

AJOISSA LIIKKEELLÄ

Vuosi sitten todettiin myös, että isot laivat kääntyvät hitaasti – tässä tapauksessa ISSF:n lisäksi Kansainvälinen olympiakomitea (KOK). Siksi niiden kanssa on kannattanut olla ajoissa liikkeellä, tehdä ehdotuksia ja herättää keskustelua. Juuri näin liikkuva maalin onkin toiminut.

– Varsinaista uutta kerrottavaa minulla ei ole, mutta sen voin sanoa, että olemme tehneet kovasti hommia, jotta saisimme liikkuvan maalin kisoihin mahdollisimman paljon maita ja osanottajia. Vuoden 2020 mahdollisiin kisaisäntiin emme niinkään ole olleet yhteyksissä, koska olemme katsoleet, että kyseessä on ISSF:n sisäinen päätös, Kuusisto sanoo.

Hän totesikin vuosi sitten, ettei KOK:ta välttämättä edes kiinnosta, ”mitä lajeja me olympialaisissa ammuimme”. Kesäolympialaisiin osallistuu enintään 10 500 urheilijaa, ja ampumaurheilun osanottajamäärä on rajattu 390:een. Uskoakseni tuon määrän sisällä saamme tehdä mitä haluamme, Kuusisto sanoi.

Ateenan kisojen jälkeen KOK vaati, että ampumaurheilun seitsemästätoista olympialajista piti pudottaa kaksi pois, ja niin liikkuvan maalin kanssa karstiitiin naisten kaksoistap.

– Meidän pitää saada nyt oma organisaatiomme vakuutettua siitä, että liikkuvalla maalilla on riittävä harrastuspohja ja riittävän laajaa toimintaa. Asiasta keskustellaan ensin omassa ”talossa” ja sitten paketti viedään KOK:lle, joka lopulta tekee päätöksen.

Kuusiston mukaan tärkeä vaihe prosessissa on heinä-elokuussa järjestettävät EM-kilpailut, jotka ovat Saksan Suhlissa.

– Siellä tehdään vertailevaa tutkimusta liikkuvan maalin ja muiden lajien harrastaja- ja osanottajamääristä. Odotan EM-kisoja mielenkiinnolla ja toivon Suhlisiin aktiivista osanottoa, Kuusisto sanoo.

Tukholmassa ja Västeråsissa viime vuonna järjestettyihin liikkuvan maalin MM-kilpailuihin osallistui noin sata urheilijaa yhdeksästätoista maasta, ja kisoissa oli yhteensä noin 300 starttia. Liikkuvan maalin edellisissä erillisissä MM-kilpailuissa Vierumäellä oli mukana kaksitoista maata. Kun liikkuvaa maalia verrataan miesten kaksoistapin, on kansainvälisissä kisoissa suunnilleen saman verran osanottajia, Kuusisto totesi vuosi sitten.

OPTIMISMI EI OLE KARISSUT

Kuusisto on myöntänyt olleensa pessimistinen paluun suhteen, mutta pessimismi on vaihtunut jo jokin aika sitten optimismiin. Hän sanoo olevansa edelleen jopa varsin optimistinen ja pitää paluuta ”täysin realistisena”.

Uraansa edelleen jatkava liikkuvan maalin taitaja Krister Holmberg osallistui Atlantan olympialaisiin 1996.

Siihen on hänen mukaansa täydet mahdollisuudet, koska selkeä positiivinen viire on jatkunut. Kun liikkuva maali joutui pois olympialaisista, lajin pelättiin kuolevan, mutta nyt entisiä harrastajia on tullut takaisin ja uusia tulee koko ajan lisää eli laji ei kuollutkaan, vaan on lähtenyt uuteen nousuun.

– Liikkuvan maalin yhteistyö ISSF:n kanssa on ollut hyvää, ja siellä on nähty, kuinka paljon olemme tehneet töitä olympiastatuksen hyväksi. Tapahtua voi tietysti mitä vain, mutta mielestäni asiat ovat hyvällä mallilla, Kuusisto sanoo. ✖ Teksti ja kuva: Lassi Palo

Siemens SecureEar – yksilöllisesti valmistetut aktiivikuulosuojaimet

Hyvän näön ja vakaan käden lisäksi myös hyvä kuulo on tärkeä ominaisuus metsästäessä. Suojatessamme kuuloamme perinteisillä kuppikuulosuojaimilla tai kertakäyttöisillä melutulvilla emme kuitenkaan kuule riittävän hyvin niiden vaimentaessa liikaa.

SecureEar on uusi ratkaisu tähän ongelmaan. Pienet, yksilöllisesti korvien mukaan valmistetut aktiivikuulosuojaimet auttavat sinua kuulemaan paremmin. Samalla suojaat kuuloasi voimakkaista ääniltä.

Tule tutustumaan tuotteisiimme Sipoon SM Sporting / Finlandia Open Sporting -tapahtumaan 17.–18.8.2013

kuulotekniikka

Helsinki Kauppalantie 40 Puh. 020 7290 500
Tampere Hämeenkatu 18 A 11 Puh. 020 7290 370
Turku Eerikinkatu 7 b B Puh. 020 7290 375
Jyväskylä Kauppakeskus Kolmikulma Puh. 020 7290 373
Kouvola Puhjontie 17 Puh. 010 397 1010

Virallinen
maahantuoja

Kuulokojeet ja
Kuuloratkaisut

SIEMENS

SAKO: "KIERTUE MENI HYVIN!"

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

"Kiertue meni hyvin", summasi Sakon Antti Keskinen huhtikuussa alkaneen ja kesäkuun puolivälissä päättyneen Beretta Discovery Tourin.

Touriin kuului kymmenen ilmaista iltapäivätapahtumaa eri puolilla Suomea. Kaikilla esittelymalleilla sai koeampua. Laukauksia kertyi yhteensä runsaat 14 000. Tapahtumiin kuului myös ilmainen Beretta-haulikoiden pienhuolto ja huoltoneuvonta. Kiertue alkoi huhtikuussa Siilinjärveltä ja päättyi kesäkuun puolivälissä Kokkovooreen.

– Palaute oli hyvää. Kesän aikana väkimäärä kasvoi, kun ihmiset aktivoituivat. Parhaimmillaan väkeä oli sellainen sata-

kunta, Antti Keskinen Sakolta sanoi Sipoossa kesäkuun 11. päivänä.

Tour järjestettäneen myös ensi vuonna. Jos se järjestetään, sitä saatetaan myöhäistää, jotta metsästäjätkin saataisiin kiertueelle mukaan.

Sakon haulikkoseppä Mauri Kähärä oli myös tyytyväinen.

– Reissuja on ollut, hän hymyili.

– Usein oli kyse arkipäivästä. Vilkkaimmat tunnit olivatkin kello kolmesta iltaseitsemään, koska ihmiset olivat töissä. Koko ajan olen huoltotoita tehnyt. Ilmainen huolto kerää väkeä, Kähärä sanoi.

Sako esitteli toimintaansa Sipoossa kesäkuun 11. päivänä.

Sakon haulikkoseppä Mauri Kähärä huoltotoissaan.

NASTA
50
est. 1963

TRAP SKEET
50
NASTAKEIKKO OY

Uudenkyläntie 453
05510 Hyvinkää
FINLAND

Tel. +358 207 209 690
Fax. +358 207 209 690
E nasta@nastakeikko.fi
www.nastatrapp.com

**Paras koskaan tehty
ammunnanharjoittelulaite**

**Noptel ST-2000
Sport II**

Tarkka, luotettava ja helppo-
käyttöinen. Tekee ammun-
nanharjoittelusta helpompaa ja
tehokkaampaa kuin koskaan.

Soita SAL puh. (09) 3481 2481 ja kysy seuratarjousta!

Tutustu myös muihin ammun-
nanharjoittelutuotteisiimme nettisivuillamme.

www.noptel.fi

Noptel Oy • Teknologiantie 2 • 90590 Oulu
Puhelin 040 181 4351 • Faksi (08) 556 4101 • Sähköposti info@noptel.fi

PARASTA AMMUNNANHARJOITTELUUN

KUUSI SUOMALAISTA ESC:N LUOTTAMUSTEHTÄVIIN

Kuusi suomalaista valittiin Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) luottamustehtäviin, kun järjestön yleiskokous järjestettiin toukokuussa Moskovassa.

– Valinnat ovat osoitus siitä, että meitä arvostetaan. Kuusi on hyvä määrä, koska näin tavallaan varmistamme olemassaolomme, luonnehtii tilannetta tyytyväinen Suomen Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi.

– ESC:ssä on tärkeää olla edustettuna myös siksi, että näin saamme tietoa, pääsemme vaikuttamaan asioihin ja viemään niitä eteenpäin.

ESC:n toiseksi varapuheenjohtajaksi valittiin Pekka Kuusisto. Mikko Taussi valittiin teknisen valiokunnan kiväärijaoston jäseneksi. Aarrekivi jatkaa viestintä- ja markkinointivaliokunnan puheenjohtajana ja Hannu Mäkinen ADT-virkailijana. Jorma Riissanen ja Jorma Jussila kuuluvat ESC:n laki- ja ympäristötyöryhmään.

Suomi sai edelliseen verrattuna yhden lisäpaikan lisää Taussin valinnan myötä.

ESC:n puheenjohtajana jatkaa ainakin toisen nelivuotiskauden venäläinen Vladimir Lisin.

ESC:n 17.-18. toukokuuta pidetyssä yleiskokouksessa oli edustettuna 52 liittoa 56:sta. Kokousta isännöi Venäjän liitto. Suomalaisista paikalla oli Aarrekiven ja Kuusiston lisäksi Ampumaurheiluliiton uusi puheenjohtaja Pia Nybäck.

– Se oli Pialelle hyvä paikka tutustua Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) ja ESC:n johtohenkilöihin sekä haulikkolajien edustajiin. Pia otettiin vastaan erinomaisesti, ja monet tunnistivat hänet entisenä huippuhaulikkoampujana (tyttönimeltään Julin), Aarrekivi kertoo.

– Hänen puolestaan oltiin iloisia myös siitä, että hän on noussut paitsi liiton myös bisnesmaailman johtotehtäviin.

ESC:n yleiskokouksessa kuultiin myös raportteja tulevien arvokisojen valmisteluista. Ilma-aseiden EM-kilpailut järjestetään ensi vuonna Moskovassa (28.2.-5.3.), vuonna 2015 Hollannin Arnheimissa, vuonna 2016 Unkarin Gyorissa ja neljän vuoden kuluttua Sloveniassa. Haulikkolajien EM-kilpailut ovat ensi vuonna Tanskan Ålborgissa, vuonna 2016 Italian Lonatossa ja kolmen vuoden kuluttua Unkarissa.

Teksti: Lassi Palo Kuvat: Risto Aarrekivi

ESC:n uusi hallitus
kokoontui ryhmäkuvaan
moskvalaisessa hotellissa.

ESC:n puheenjohtajisto:
puheenjohtaja Vladimir
Lisin (kesk.) ja vara-
puheenjohtajat Kerstin
Bodin ja Pekka Kuusisto.

Ampumaurheiluliiton
puheenjohtaja Pia Nybäck
ja Kyproksen Petros Kyriasis.

VALMENTAJAKOULUTUSTA SUOMEN URHEILUOPISTOLLA

Ilmoittaudu 1.8. mennessä I-tason valmentajakoulutukseen Suomen Urheiluopistolle!

Kohderyhmänä ovat ampumaurheiluvalmentajat ja kilpaurheilijat. Lajiosiot kivääri-, pistooli-, practical-, haulikko- ja riistamaailajeissa. Lajiosiot järjestetään, kun lajiin on ilmoittautunut vähintään viisi henkilöä.

Koulutukseen tulevilla tulee olla omassa lajissaan voimassa oleva II-tason tuomarikortti. Ampumaurheilun valmentajakoulutus 20.-22.9. ja 17.-19.1.2014 taso I (4 opintopistettä), Suomen Urheiluopisto, Vierumäki.

Koulutuksen tavoitteet

- tason I valmentaja hallitsee ja osaa opettaa oman lajinsa perusasiat ja -tekniikat
- valmentaja hallitsee yksittäisen harjoituskokonaisuuden sekä 4-8 viikon harjoittelujakson suunnittelun, toteutuksen ja arvioinnin omassa lajissaan
- valmentaja saa kokonaiskuvan ja perustiedot urheiluvalmennuksesta

Laajuus

- 4 opintopistettä (80 tuntia)
- 40 tuntia lähiopetusta
- 40 tuntia itseopiskelua (oppimistehtävät)

Koulutuksen hinta on noin 420 euroa, kun osallistujia on vähintään 15, tai noin 530 euroa, jos osallistujien määrä jää alle 15.

Ilmoittaudu 20.8. mennessä II-tason valmentajakoulutukseen Suomen Urheiluopistolle!

Kohderyhmä ovat ampumaurheiluvalmentajat ja kilpaurheilijat. Lajiosiot haulikko-, kivääri-, pistooli-, practical- ja riistamaailajeista. Lajiosiot järjestetään, kun lajiin on ilmoittautunut vähintään viisi henkilöä.

Ampumaurheilun valmentajakoulutus 18.-20.10.2013, 7.-9.2.2014 ja 2.-4.5.2014 taso II (8 opintopistettä), Suomen Urheiluopisto, Vierumäki.

Koulutuksen tavoitteet

- tason II valmentaja hallitsee ja osaa opettaa oman lajinsa keskeiset lajiasiat ja -tekniikat ja soveltaa niitä urheilijakohtaisesti
- valmentaja hallitsee koko vuoden harjoittelun suunnittelun, toteutuksen ja arvioinnin omassa lajissaan
- valmentaja kehittää kokonaisvaltaisesti ja myönteisessä hengessä urheilijaa/urheilijaryhmää
- valmentaja syventää kokonaiskuvaa ja perustietoja urheiluvalmennuksesta

Laajuus

- 8 opintopistettä (160 tuntia)
- 60 tuntia lähiopetusta
- 100 tuntia itseopiskelua (oppimistehtävät)

Koulutuksen hinta on alustavasti 600 euroa, kun osallistujia on vähintään 15, tai alustavasti 770 euroa, jos osallistujien määrä jää alle 15.

Lisätiedot

Pasi Wedman, pasi.wedman@ampumaurheiluliitto.fi, 050 435 5945

Timo Rautio, timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi, 040 820 2300

SUOMEN
URHEILUOPISTO
VIERUMÄKI

Caesar Guerini on uudehko haulikkomerkki niin Suomessa kuin maailmallakin. Se on yleisesti saanut hyvän vastaanoton. Tutustumme kahteen sporting-ratahaulikkoon.

GUERINI —

HAASTAJAMERKKI RATAHAULIKKOMARKKINOILLA

Haulikot kantavat yhteistä nimeä Caesar Guerini Summit Sporting. Toinen on aivan uusi Ascent, toinen maahantuoja Hjorthin speksaama ”Suomi-malli”. Tässä on normaaliin Summit Sportingiin laitettu säädetty perän poskipakka ja leveä beavertail-etutukki. Kerrotaan kiinnostavat hinnat heti alkuunsa. Ascent maksaa 3460 euroa ja Suomi 3200 euroa. Nämä ovat maahantuojan ilmoittamia suositushintoja (www.ase.fi).

Guerinin Sporting-mallistossa nyt esitellyt Summitit sijoittuvat hinnallisesti ylempään keskiluokkaan. Edullisin malli on nimeltään Temper (2190 euroa). Paria Summit-mallia saa 2750 eurolla. Kallein Summit on nimeltään Black Impact (3990 euroa). Tässä on korkea, säädettävä tähtäinkisko.

Keskityn tekstissä uuteen Summit Ascent -malliin. Kerron missä Ascent ja Suomi poikkeavat toisistaan.

HUOLELLISESTI PAKATTU

Eikös ruoastakin sanota, että maku on tärkeä joo, mutta yhtä tärkeää on esillelaitto. Tämä viisautus tulee mieleen, kun avaa Guerinin mustan, kovan, Negrinin valmistaman laukun, jossa on kaksi numerolukollista salpaa. Laukun ulkomitat ovat 960x270x100 mm. Suomi-mallin laukun mitat ovat 830x230x100 mm, ja sen salpamekanismi on hieman yksinkertaisempi. Pidempään laukkuun mahtuvat tarvittaessa jopa 34” piiput.

Laukku on osastoitu ja topattu punavuorisella pehmusteella. Haulikko on tavanomaisesti kahdessa osassa, joita vaahtomuoviset pehmustepalaset tukevat. Jos nämä palaset säästäisi, niin luulis laukun suojaavan asetta riittävästi mahdollisen lentomatkan ajan.

Tullataanpa sisältöä. Löytyy kaksi samettista pussia, joissa ase- ja piippu on tarkoitettu säilyttää. Kannesta löytyy 78-sivuinen käyttöohjekirja, joka on kirjoitettu kahdeksalla kielellä. Mukana on – istu ja pala – suomi! Harvinaista ja hyödyllistä herkkua. Ohjekirjassa on erittäin runsas ja hyvälaatuinen kuvitus.

Kannesta löytyy myös takuutodistus. Guerinin takuuajaksi ilmoitetaan 15 vuotta.

Laukun kanteen on upotettu T-kahvaiset kuusiokkoavaimet 5,0x250 mm (tarkoitettu perätkin irrottamiseen) ja kaksiteräinen 2,5x18 ja 3,0x67 mm. Lisäksi löytyy L-mallinen Torx T6-avain, jota käytetään liipaisimen asennon säätöön.

Kovassa rasiassa on peräti kahdeksan supistinta (supparia, suuhista). Nämä on etsattu merkinnällä ”Maxischoke Competition” ja nimillä Full, Light Full, Improved Modified, Modified, Light Modified, Improved Cylinder, Skeet ja Cylinder. Jako on tuplasti tavanomaista tiheämpi. Merkinnät löytyvät suuhisrunon lisäksi lyhenteinä kuudesta paikasta supistimen ulos jäävässä osaa.

Suuhiset ovat 80 mm pitkät. Niistä menee piipun sisälle 60 mm, ja mustattu 20 mm osuus jää piipun ulkopuolelle. Kierreosuuksien piipun suussa, ja se on 10 mm pituinen, tiheydellä 27 kierrettä tuumalle. Musta osuus on karhennettu. Tarkoituksena on kiertää supistimet piippuun vain napivoimin.

Ohjekirjasta poiketen Guerinin vaihtosupistimissa ei ole lainkaan totuttuja koloja, joihin avaimen hampaat nappaavat. Supistinavain on ”hampaaton”, kartiomallinen. Kartio painetaan suuhun kiinni ja supistin irtaavaa kitkan voimalla. Avaimen päässä on kierteillä oleva umpimutteri. Kun sen irrottaa, sisältä paljastuu kierteiden puhdistustyökalu.

Vielä on mainittava kaksi tarraa, jotka voi halutessaan liimata piippuihin. Näissä lukee läpinäkyvällä pohjalla ”Caesar Guerini” yhdellä tai kahdella rivillä. Nykyisin on muotia liputtaa oman asemerkin puolesta, mutta reklaamin esittäminen jää ase- ja piippuostajan omaan harkintaan.

HUOMIOITA HAULIKOSTA

Päällekkäispiippuinen haulikko ei ole merkittävästi muuttunut vuodesta 1931, jolloin esiteltiin John Moses Browningin suunnittelema B25 Superposed. Piippuparin lukituksessa jokaisella valmistajalla sentään on oma näkemyksensä. Suurin

yksittäinen muutos lienee ollut vaihdettavien supistinten tulo 1980-luvulla. Guerinit noudattavat boxlukkoisten haulikoiden vakiosapluunaa.

Ascentin metallisosat ovat mustat, liipaisin on kullankorun. Suomi-mallissa lukkorunko, liipaisinkaari, toplever, varmistin/vaihdin ja etutukin näkyvät metalliosat ovat kirkkaanvioletit.

Lukkorungossa ja liipaisinkaareissa on maltillisia koriste-etsauksia. Valmistajan nimi näkyy kullankorun pohjassa on kullankorun mallinimi Summit.

Lukitus tapahtuu koko baskeyn levyisellä palalla piippujen sulkukappaleen alaosaan. Saranapit näyttävät olevan vaihdettavissa. Iskurinpiikit eivät ole holkittuja, vaan iskupohja on täysin tasainen. Lukonkehysten näkyvä työlaatu on hyvin siistiä.

Liipaisinta voidaan siirtää ees-taas 15 mm matkan, kun pienellä Torx-avaimella löysätään lukitusruuvia. Toimenpide on helposti tehtävissä. Liipaisimen siirtäminen vaikuttaa tietysti vetopituuteen.

Varmistimen on tavanomaisesti ase- ja kaulalla ja toimii totutusti. Taka-asennossa ase on varmistettu ja ”S” näkyy. Varmistin ei mene automaattisesti päälle asetta taitettaessa. Nupissa on poikkisuunnassa liikkuva valitsin. Vasemmalle työnnettynä näkyy yksi punainen piste: yläpiippu ampuu ensin. Siirto oikealle, kaksi pistettä ja alapiippu ampuu ensin.

Piipunvaihdin on rekylytoiminen. Jos ensimmäisellä tulee laukeamaton, ei toinenkaan lähde. Rekylyvaihdinta suositetaan kiekko- ja kiskokoissa yli mekaanisen vaihtimen, jotta laukeamatomasta patruunasta saadaan hyötyä.

Summitissa on valikoivat ejektorit, jotka heittävät ammutun hylsyn jousivoimalla ulos, mutta vain nostavat ampumatonta patruunaa 5 mm.

Tähtäinkisko on tuuletettu, keskikorkeaa ja kapeenevaa mallia, 11 >> 8 mm. Nokalla on 3 mm valkoinen jyvä, kiskon keskellä kirkas ns. Lyman-jyvä. Piippujen välinen kisko on myös tuuletettua mallia. Suomi-mallin tähtäinkisko on matalampi ja alkupäästä tilkkasen kapeampi, 10 >> 8 mm.

Painopistettä voi arvioida punnitsemalla piippupari etutukkeineen ja perä. Ascentissa perä painaa 2103 g, piiput supistimineen 1832 g. Koko ase- ja piippu painaa yhteensä 3935 g. Toinen tapa arvioida tasapainoa on panna ase kiikkuun pyöreään esineeseen päälle. Ascentin tasapainopiste oli yhden millimetrin verran saranatapin takapuolella.

Työkalut ja samettipussit. Käyttöohje on myös suomeksi.

Guerini Summit Ascent. Kuva: Guerini

Guerini Summit "Suomi". Kuva: Advertti

1. Guerini toimitetaan tyylikkäässä kovassa laukussa.

2. DTS-järjestelmän avulla tukin harjaa voi säätää moneen suuntaan.

3. Suomi-mallin etutukki (oik.) on järeämpi kuin Ascentin.

4. Liipaisimen asentoa voidaan säätää 15 mm.

5. Pistooliperä sopii parhaiten isokätiselle. Varmistimen päällä näkyy piipunvalitsin.

6. Perälevy on umpinainen ja suhteellisen sileä.

7. Guerinin mukana tulee peräti kahdeksan supistinta. Suuhisavain on kartiomallia.

8. Sulkukappale on näyttävästi pyöröhiottu. Kartiomainen lukitusura alaosassa. Ejektorit ovat valikoivat.

Caesar Guerini – Italian nuorin haulikkovalmistaja

Gardone Val Trompia Bresciassa on perinteikästä Italian aseiden valmistusalueita. Vanhimpana tietysti Beretta, joka kertoo aloitusvuodestaan 1526.

Trompian laaksossa sijaitseva Caesar Guerini s.r.l. edustaa toista ääripäätä eli nuorinta. Setänsä Battista Rizzinin tehtaassa haulikoita valmistaneet veljekset Antonio ja Giorgio Guerini päättivät perustaa oman yrityksen vuonna 2000. Nimi Caesar – yrityksen logossa kirjoitettuna vieläpä antiikin Rooman aikaisessa muodossa Cæsar – viittaa Gaius Iulius Caesariin, roomalaiseen valtiomieheen ja sotilaaseen, joka valloitti parituhatta vuotta sitten puolet Eurooppaa ja hyvät osat Afrikkaa ja Aasiaa. Hänestä tuli ensimmäinen Rooman keisari.

Arvonimi keisari on johdettu Caesarin nimestä. Voisi ajatella, että Guerinin veljekset viestivät aikomuksensa laittaa haulikkomarkkinat uusjakoon.

Vaikka yritys onkin nuori eli kolmentoista vuoden ikäinen, on veljeksillä ja heidän suvullaan sukupolvien pituinen kokemus haulikoiden valmistamisesta. Antonio on suunnitteluinsinööri ja Giorgio markkinointi- ja kauppamies.

Molemmat kertovat olevansa luonteeltaan perfektionisteja, joten liikeidea on selvä: valmistaa erittäin hyvälaatuisia ja huolellisesti rakennettuja haulikoita sekä radalle että metsästykseen.

Guerinit perustivat tehtaan tyhjistä. He sanovatkin tämän olleen sikäli onnekasta, että painolaista ei ollut minkäänlaista vanhaa konekanta. Guerini-haulikoiden valmistuksessa käytetään

uusimpia työöstökeskuksia ja moderneinta tekniikkaa. Marchenossa sijaitsevan kaksikerroksisen 2000 neliömetrin tehdasrakennuksen kellarista löytyy oma ampumarata tuotekehitystä ja koeammuntoja varten.

Guerini kertoo kiinnostavansa erityistä huomiota laadunohjaukseen. Jokainen ase käy läpi 256 tarkistuskohtaa ennen kuin se lähtee tehtaasta maailmalle.

Markkinointikanava Yhdysvalloissa oli käytännössä luotu jo ennen tehtaan aloittamista. SIGarms-taustaisen Wesley Langin kanssa perustettu Caesar Guerini USA Inc. varmisti nopean sillanpääaseman Yhdysvaltain vauraille ratahaulikkomarkkinoille. Yhdysvallat on Guerinin tärkein vientimaa, mutta yrityksellä on maahantuoja 37 maassa Kanadasta Kiinaan. Suomessa Guerini on ollut saatavana maaliskuusta 2011 lähtien.

Tammikuussa 2011 Guerini hankki osuuden toisesta, volyymiltaan suuremmasta italialaismerkistä Fabarmista. Yhdessä näiden kerrotaan muodostavan Italian valmistusmäärällisesti toiseksi suurimman haulikkovalmistajan. Fabarmin juuret ulottuvat vuoteen 1900.

Guerini valmistaa toistakymmentä mallia päällekkäispiippuisia ja itselataavia metsästyshaulikoita, lisäksi päällekkäisiä kaksoiskivääreitä kaliiperiin 9,3 x 74R asti. Itselatavien haulikoiden toimintatapa on inertia.

Päällekkäisiä kiekkohaulikoita on myös toistakymmentä mallia trappiin, skeettiin ja sportingiin. Amerikan markkinoille löytyvät trap-haulikot kaikissa neljässä kaliiperissa, lisäksi amerikkalaisessa ATA-trapissa suosittu yksipiippuiset top single- ja unsingle-mallit.

Pääsääntöisesti kiekkohaulikoiden pesitys on non-magnum eli 70 mm, eikä haulikoita ole koeammuttu teräshaukeilla. Pääsääntöisesti metsästyshaulikot ovat 76 mm magnumpesillä ja teräshaulitestatuja.

Tilauksesta Guerini-aseita saa myös käsin kaiverrettuina. Työn suorittaa Casare Giovanellin yhtiö Bottega Incisioni Giovanelli Bresciassa. Hinta on sellainen kuin taideteoksilla tapaa olla.

Guerinin valmistuksessa käytetään automaattisia työöstökeskuksia. Kuva: Guerini

Suomi-mallissa perä painaa 2035 g, piiput 1837 g, koko ase täten 3872 g. Painopiste on kaksi millia sarnatapin etupuoella. Suomi-mallin majavanhantamallinen etutukki painaa 333 g. Ascentin etutukki 288 g. Painavampi etutukki siirtää painopistettä eteenpäin. Grammojen ja millien tuijottamisen lomassa on muistettava, että tukkipuun tiheys vaihtelee. Kaikki aseet ovat siis painonsa puolesta yksilöitä.

Piippupari on nimellisesti 30" pitkä, mitattuna 760 mm. 32" pituisia malleja löytyy. Patruunapessät ovat 12/70. Guerinin kiekkohaulikoita ei ole teräshaulikoeistettu eli Ranskan lilja puuttuu.

TUKKI

Aseen tukki on sen näkyvin osa. Näyttävät puut eivät riko kiekkoja yhtään paremmin, mutta jokaisen sellaisia kuitenkin halajaa. Guerinin esitelyaseissa puut ovat kaunistusta mutta suhteellisen suorasyistä öljyntyä pähkinäpuuta. Guerinin työnlaatu myös puuosastolla on erittäin huolellista.

Perälevy on umpinaista joustokumia, ohuimmalta kohdaltaan 10 mm paksu. Perälevyä voisi arvioida puolileikiksi tai puolileikistavaksi. Vedon pituus liipaisin takimmaisessa asennossaan on 377 mm. Perätukissa on muutaman millimetrin sivuvääräys oikealle. Guerinilla on myös muutamia vasuritukkeja malleja.

Pistooliperä on jyrkähkö ja vaatii melko kookkaan käden. Karhennukset ovat siistit mutta melko matalat. Pistooliperä on karhennettu molemmilta puolilta.

Perätukissa on Guerinin patentoitu DTS-poskipakka (Dynamic Tuning System). 188 mm pi-

tuista perätukin harjaa voidaan säätää löysäämällä 3 mm kuusiokoloavaimella kaksi lukitusruuvia ja nostamalla säätöpala pois. Alta paljastuvat asteikolla varustetut säätötornit.

Perätukin harjaa voidaan säätää korkeuden sekä kahden kallistusakselin suunnassa. Säädöt on tehtävä kokeilun kautta, eli jokaisen suoritettuna säädön jälkeen poskipakka paikoilleen ja ampumaan. Haulikoissa ei olla vielä tultu kiväärimiesten systeemiin, joissa tukin ja peräraudan asentoja voidaan säätää sormipyörin. Lentoanamunnassa tehdään nopeita liikkeitä, joten tukkiin ei haluta töröttäviä säätöpyöriä.

Ascentin etutukki on runsaasti karhennettu. Sen pituus on 270 mm ja suurin leveys 45 mm. Suomi-mallissa on järeä majavanhantamallinen etutukki. Se on 2 mm lyhyempi mutta muodoltaan täyteläisempi. Sen suurin paksuus on 49 mm, ja se on karhennettu ympäriinsä pois lukien sormien sijat.

Anson-tyyppisen etutukin salvan painonappi sijaitsee tukin etupäässä. Sen käyttö on näppärää, mielestäni helpompaa kuin Deeley-mallisen alapuolelta esiin kaivettavan salvan.

POSITIIVINEN TUTTAUUS

Nyt esitellyt Guerinit asettuvat ratahaulikoissa hintaluokkaan, jossa myynnin volyymi kapalemmääräisesti on suurin eli kolmen tuhannen euron pintoihin. Sporting-haulikoiden hintahaitari Suomessa on 600 eurosta 11 000 euroon. Juuripähkinäpuilla ja kul-taopotuksilla höystettynä haulikon hin-nan saa tietysti nousemaan taivaisiin.

Metsästäjät maksavat haulikostaan yleisesti huomattavasti vähemmän. Trapparit ovat yleisesti valmiita maksamaan enemmän kuin sporting- ja skeet-ampujat.

Caesar Guerini on korttelin uusi kaveri sekä Suomessa että maailmalla, mutta alku näyttää varsin lupaavalta. Esitellyistä haulikoista huokuvat tukevuus, siisteys, huolellinen työnlaatu ja tiukat sovitukset. Nyt esitellyt haulikot olivat uudenjykyä. Parempi niin. Tiukasta haulikosta tulee käytössä norja, mutta uutena väljässä tulee käytössä lotiseva.

Guerinia kannattaa pyytää saada kokeilla, jos sattuu radalla merkkiä näkemään. Esimerkiksi jos törmää tunnettuun sporting-ampuja Petri Paloon. Tai jos kauppialla olisi peräti kokeiluase. Maahantuojaan mukaan asekauppiat ympäri Suomen ovat olleet tänä vuonna poikkeuksellisen aktiivisia ja innokkaita järjestämään "asepäiviä". Hyittyneeseen asekauppaan kun pitäisi saada vipinää. ✖

Maahantuojaan sivut:
www.ase.fi, www.hjorth.fi

**KESÄ-
PAKETTI**
alk. **49€**/hlö/2hh/vrk
Sis. aamiainen + 1 AH-
liikuntalippu. Voimassa
24.6.–31.7.2013.

Lapsetkin golfaamaan
Vierumäellä kurssit myös 7-15-vuotiaille!
(täysylläpito, pe-su) **159€**

**PERHE-
PAKETTI 1**
alk. **150€**/1 vrk/perhe
Sis. 2 aik. + 2 alle 15-v lasta
2hh, yö + aamiainen ja
kaikille 1 AH-liikuntatunti
+ sporttipassi.

**PERHE-
PAKETTI 2**
alk. **250€**/2 vrk/perhe
Sis. 2 aik. + 2 alle 15-v lasta
2hh, 2 x yö + aamiainen ja
kaikille 2 AH-liikuntatuntia
+ sporttipassit.

Vierumäen valloittava kesä!

**Koe koko perheen lomariemua liikkuen ja rentoutuen.
Vierumäki on paljon enemmän kuin osaat edes
kuvitellakaan!**

Laadukkaat majoitusvaihtoehdot, laaja liikuntalajien kirjo, houkuttelevat oheispalvelut – hohtokeilaus, day spa, issikkaratsastus, uimahalli virkistysaltainen – uimarannat, upeat ravintolat ja paljon muuta. Virittäydy nyt lomatunnelmaan!

Ota yhteyttä:
myynti@vierumaki.fi tai puh. 010 5777 012

**Ajankohdat ja lisätietoja sekä myös varaukset
kätevästi verkkokaupasta vierumaki.fi**

- Perhe on paras* ma-pe alk. 873 €
* POP-pakettihinta sis. 2 aik. ja 2 alle 15-v. lasta samassa huoneessa.
- Golf junnut, ma-pe 390 €
- Golfkurssi, 2 vrk alk. 345 €
- Green Card -kurssi, 2 vrk alk. 310 €

- Tennis junnut, ma-pe 330 €
- Tenniskurssi, 2 vrk alk. 310 €
- Perhetennis, ma-pe
Aik. alk. 580 €, lapset 6–14-v. -50%
- Isovanhemmat ja lapset, 4 vrk
Aikuiset alk. 350 €, lapset alk. 180 €

• Lasten liikunnallinen golfkurssi Pihkiksen tapaan 159 € / juniorei 7–15-v.

Golfia ja muuta monipuolista liikuntaa. Hinta täysihoidolla pe-su ja majoitus aikuisten golfkurssilla olevien vanhempien kanssa samassa huoneessa.

Huom. Kaikki listalla olevat kurssihinnat sisältävät täysihoidon ja ohjelman. Pidätämme oikeuden muutoksiin.

Tilaa uutiskirje
vierumaki.fi

RÖHM TWINMASTER MATCH — EDULLISEMPI PCP-PISTOOLI

Uuden aselain myötä pistooliluvan hakijalta edellytetään ”kahden vuoden ampumaharrastusta” (Aselaki 45 §): Hankkimislupa ampumaurheilussa ja -harrastuksessa käytettävää [pistoolia] varten voidaan antaa ... vain, jos tämä esittää ... ampuma-asekouluttajan antaman todistuksen harrastuksestaan, jonka on oltava jatkunut aktiivisesti vähintään kaksi vuotta.

Harraste voidaan tosittaa monella tavalla. Eräs helpoimmista, edullisimmista ja suurimmalla todennäköisyydellä hyväksyttävistä tavoista on ilmapistooliammunta.

Kokeneet ilmapistooliampujat veivaavat vastakalalle mantramyllyä: ”Osta heti alkuun hyvä ase.” Mikäs siinä, hyvä neuvo. Mutta kun se maksaa puolet tonnia. ”Osta sitten käytetty hyvä ase.” Mikäs siinä. Mutta kun niitä on niukasti markkinoilla ja hintapyyntö hipovat uuden aseensa hintaa.

Jos budjetti ei kerta kaikkiaan veny puoleen toista tonniin, niin on katsottava edullisempia. Tällainen on Röhm Twinmaster Match. Sen hinta on 890 euroa. Huomattavasti edullisempi kuin ”hyvä ase”. Mitä rahalle saa vastineeksi?

Nimi Twinmaster viitannee siihen, että samasta peruspistoolista valmistetaan lukuisia malleja, sekä PCP- että CO2-versioita. Joissain malleissa on revolverityyppinen pyörivä rulla, jolloin ase on jonkinlainen repertteri. Nyt esiteltävä Match on Twinmaster-malliston paras, täytettävällä paineilmasäiliöllä varustettu (PCP), kertalaukeava ja ”ISSF-yhteensopiva”.

MITÄ LAUKUSTA LÖYTYY?

Pistooli toimitetaan kovassa, munakennopehmutetussa laukussa, jonka ulkomitat ovat 460x230x85 mm. Pistooli mahtuu siihen juuri ”naftisti”. Laukun lukituksena on kaksi liukusalpaa.

Pistoolin yleisilme on siisti ja oikeastaan ”pron” näköinen. Se on musta pois lukien viritysvipu ja piippu.

Piipun valmistajaksi mainitaan saksalainen Lothar Walther. Kiiltävä piippu on halkaisijaltaan 10 mm. Se on 210 mm pitkä, mutta piipunsuussa oleva kompensattori jatkaa ulkoista pituutta 67 mm. Tähtäinväli on 365 mm, mutta jyvää voidaan

siirtää 20 mm lähemmäksi hahloa.

Kompensaattori on yksinkertaisen oloinen laite. Neljä 6 mm halkaisijaista reikää laskee paineita pihalle ennen kuin luoti menee kanavaan. Tarkoituksena on rauhoittaa paineita luodin takana sen jättäessä piipun.

Kompensaattori toimii myös jyväjalkana. Jyvän leveys on 4,5 mm. Aseen mukana ei tullut vaihtojyvää.

Takatahtäimen koro ja sivu ovat sormisäädettävät, mutta nupit ovat melko pienet. Säätonupeissa ei ole asteikkoja. Nuppien siirtosuunta on merkitty saksalaisittain ”L bei R” ja ”H bei T”. Tähtäimen korosäätö perustuu hahlon jousikuormitukseen, jota vastaan säätöruuvi puskee. Hahlon leveys on säädettävissä 2 mm kuusiokoloavaimella välillä 2,5-5,0 mm.

Paineilmasäiliö on mustaksi eloksoitua alumiinia, 174 mm pitkä ja halkaisijaltaan 32 mm. Se painaa 195 g. Tilavuudeksi on merkitty 60 cm³ ja käyttöpaineksi 200 bar. Käyttöohjeen mukaan tästä saa vähintään 120 tarkkaa laukausta. Säiliössä on runsaasti merkintöjä, mutta niistä ei pysty tulkitsemaan viimeistä käyttöpäivää.

Aseen mukana tulee lehtinen, jonka on ”alkikirjoittanut” seitsemän ilma-aseiden valmistajaa, mukana myös Röhm. Siinä annetaan seuraavat ukaasit PCP-aseiden paineilmasäiliöistä:

Maksimikäyttöikä 10 vuotta.

Huomioi maksimikäyttöpain (merkitty säiliöön).

Lämpötilarajat -20°C...+70°C.

Älä kolhaise säiliötä mihinkään.

Älä tee säiliöön mitään merkintöjä kynällä, tussilla, kaivertamalla tai etsaamalla.

Älä liimaa säiliöön tarroja.

Nämä ovat yleispäteviä neuvoja kaikille asemerkeille.

Säiliön päässä on 180° asteikolla varustettu painemittari, jonka vihreä alue on 70-200 bar. 200-300 bar on punaista sektoria.

Säiliön alla on tanko, jossa on kaksi säädettävää painoa. Näitä voidaan vapaasti liikutella tangon 100 mm matkalla. Vaihtoehtoisesti tanko painoineen voidaan irrottaa, jolloin ase kevenee 140 grammaa. Painot on varmistettu ruuveilla, jotka puolestaan olivat näyteaseessa kiinnitetty ruuvilukitteella. Ilmeisesti lukitetta oli lorahtanut painon ja tangon väliin, jolloin painot eivät liikkuneet. Nämä saisi varmasti nitkahtamaan irti käyttämällä lievää väkivaltaa tai lämmittämällä.

Ase säiliöineen ja painotankoineen toi vaa'an näytölle tukevat 1164 gramman lukemat.

Kahva on anatominen ja päähkinäpuuta. Siinä on kaksi logoa. Toinen on Röhm, ja toinen muistuttaa Morinin logoa. Morini tämä ei kuitenkaan ole. Kahva kiinnittyy yhdellä AV 4,0 kuusiokoloruuvilla aseeseen. Kahvan alaosa on tavanomainen säädettävä kämmenpohjan tuki. Kahva liikkuu piipunsuuntaisesti 5 mm ees-taas. Otekohtassa on pistokarhennus (stippling).

Kahvoja saa oikeankätisinä S- ja M- kokoisina, vasurina M. Näyteaseen kahva tuntuu käteen sopivalta, mutta moni ampujahan tekee joka tapauksessa omia virityksiään. Myös Karl Nill tekee kahvoja Röhmiiin.

LUODIN ASETUS JA LAUKAISULAITE

Luodin asettaminen eli aseensa lataaminen poikkeaa valtavirrasta. Lukonkehysten etuosassa on luisti, jota painetaan eteenpäin. Tällöin lukonkehyksestä ponnahtaa sivulle patruunapesä (breech), johon luoti asetetaan. Patruunapesä painetaan kiinni. Ase viritetään nostamalla hopeanväristä metallilevyä 50 asteen kulmaan ylöspäin. Se palautuu jousi-

Tekstit ja kuvat: Pekka Suuronen

voimalla alas. Pistooli on nyt ampumavalmis.

Varsinaista varmistinta ei ole. Pistoolista voi tietenkin ponnauttaa patruunapesän auki, jolloin aseesta ei takuuvarmasti lähde luotia.

Aseen virittämiseen tarvittava voima on vähäinen, mutta viritykslevyn reunat ovat terävähkö.

Tehdas kertoo säätäneensä pistoolin ilmaventiilin 150 m/s lähtönopeudelle.

Harjoituslaukauksia ammutaan siten, että paineilmasäiliötä kierretään auki sen verran, että venttiili sulkeutuu. Käytetään vain viritysvipua eikä patruunapesää avata. Laukaisukoneiston massat täyttävät pistoolia yllättävän voimakkaasti.

Liipaisinkaari on avoin. Sormelle on tilaa riittävästi mutta ei ylenpalttisesti. Liipaisin on muovista, vähintäänkin erikoisen muotoinen ja näköinen. Se on 6 mm leveä. Laukaisun etuveto on toteutettu niveljärjestelyllä. Etuveto on säädettävissä, ja se voidaan halutessa säätää nollaankin. Etuveto ja varsinaisen laukaisun vastukset ovat säädettävissä, samoin jälkiveto on säädettävissä. Liipaisimen asentoa ei voi säätää, mutta kahvan liikkuu tuon 5 mm. Varsinaisen laukaisuvastuksen säätöä varten kahva on irrotettava.

Laukaisu ei antanut itsestään kovin täsmällistä kuvaa, mutta toisaalta, pistoolin säätöihin ei kajahtanut mitenkään. Jokainen rakentaa laukaisun oman mielensä mukaiseksi.

KÄYTTÖOHJE JA VARUSTEET

Aseen mukana tuli 16-sivuinen käyttöohje, jonka kielet ovat saksa-englanti-ranska. Kuvitus on korkeintaan kohtalaista, tärkeän laukaisulaitteen säädön osalta vain välttävää. Koeampumataulu tulee erikseen. Aseella on ammuttu 5 kpl 4,49 mm luoteja 10 metriltä suunnilleen yhteen reikään.

Varustetaso on niukka. Messinkinen täyt-

töadapteri, L-kuusiokoloavaimet AV 2,0; 3,0 ja 4,0 mm ja harvinaisuus, 330 mm ja 4,2 mm halkaisijainen muovipiipukko. Tämä on varmasti tarkoitettu mahdollisesti piippuun jykähtäneen luodin läpi pukkaamiseen. Tällainen on harvinaista mutta mahdollista. Soliidi muovipiipukko (polyamidia eli nylonia?) ei vahingoita rihloja.

Piipun puhdistuksessa kehoitetaan käyttämään ammuttavia VFG-tulppia numero 501. Puhdistusta varten ammutaan kaksi tulppaa ja perään säilytystä varten yksi öljyllä kostutettu tulppa. Ennen tarkkuusammuntaa ammutaan kaksi kuivaa tulppaa öljyn poistamiseksi. Varoitetaan, että ammutut tulpatkin voivat olla vaarallisia lähietäisyydellä!

Röhm jättää kaksijakoisen vaikutelman. Pistooli on toiminnaltaan kuten aito PCP-kilpapistooli, joten noviisiampuja pääsee jyvälle ampumisen menetelmistä ja rytmistä sekä paineilman kanssa puljaamisesta. Luodin asetus poikkeaa valtavirrasta, mutta en osaa Röhminkin tapaa huononakaan pitää. Varusteet ovat köyhät mutta riittävät, ja niitä saa helposti lisää. Muutamia kahvan säätöjä voisi haikailla, mutta jos ampuja rakentaa kahvan itselleen sopivaksi muutenkin?

Laukaisun säädöt ovat arvoitus, mutta laukaisun voimakas tähähdys on kyllä miinusta. Tälle ei kotikonstein voi tehdä mitään. Ase-seppä osaisi, mutta se lienee kustannuksiltaan poissuljettu vaihtoehto.

On muistettava vaakakupin toinen puoli eli hinta. Se on satoja euroja vähemmän kuin monet kilpailijat. Tämän hintaluokan ilmapistoolille on oma markkinarakonsa. Sen maahan-tuoja on seinäjokinen EF-Security. ✕

www.ef-security.fi

Wulf-Heiz Pflaumer on Umarexin omistaja. (Kuva: Matti Erkkilä)

RÖHM — JUURET ZELLA-MEHLISSA

Suhlin seutu Thüringenissä on ollut Saksan aseeteollisuuden kehto 1500-luvulta lähtien. Kuuluisat asenimet Carl Walther, J.G. Anschütz, Gebr. Merkel, J.P. Sauer & Sohn, Simson & Co., C.G. Haenel, H. Krieghoff, F.H. Heym, Gebr. Adamy, H. Weihrauch, muiden muassa, ovat lähtöisin Suhlin seudulta.

Täältä on lähtenyt myös Heinrich Röhm. Hän perusti vuonna 1909 yrityksen Zella-Mehlisin, joka on Suhlin naapurikaupunki muutaman kilometrin päässä. Tuotteet olivat porakoneiden ja sorvien istukoita sekä työkalujen kiinnityslaitteita.

Sodan jälkeen Suhlin alue joutui amerikkalaisten miehittämäksi. Nämä "muiluttivat" Röhminkin, tärkeän industrialistin, länsiväyhykkeelle. Itäinen Saksa jäi Neuvostoliiton hallitsemaksi väyhykkeeksi, josta muodostettiin uutta vuotta myöhemmin DDR:n valtio.

Heinrich Röhm poikineen perusti uuden yrityksen Etelä-Saksaan, Sontheimiin Ulmin lähelle. Aseiden valmistus alkoi sivujuonteena 1950-luvun alussa paikkupistoolilla, valopistoolilla, 22-pistoolilla ja revolvereilla. Brändinä käytettiin kirjainyhdistelmää RG. 2000-luvun alussa laajennettiin ilma-aseisiin. Röhm myi asepuolen vuonna 2010 Umarex Sportwaffenille, mutta jatkaa vahvaa ydinliiketoimintaansa, istukoiden ja kiinnityslaitteiden valmistusta 1500 työntekijän voimin.

Umarex syntyi vuonna 1972 asevalmistajien "UMA Mayer & Usseller" ja "Reck Sportwaffenfabrik Karl Arndt" fuusioista. Nimistä muotoiltiin Umareck, joka myöhemmin muutettiin muotoon Umarex. Yritys aloitti valmistamalla ilma-aseita ja asereplikoita. Jälkimmäiset voivat olla näköisaseita, paukkuaseita, kaasuseita, 4,5 mm ilma-aseita tai airsoft-aseita. Monet ovat todella näköisiä, oikean ruutiasevalmistajan lisenssioimia. Ker-toman mukaan niissä saatetaan käyttää oikeiden aseiden ei-paineenalaisia osiakin.

Yhteistyökumppaneina ovat muun muassa Beretta, Browning, Colt, Heckler & Koch, Makarov, Ruger, Smith & Wesson, Uzi ja Walther. Umarex kertoo olevansa tällä alueella maailman suurin.

Umarex on laajentunut yritysostoilla. Se osti Carl Waltherin 1993, Hammerlin 2006, Heckler & Kochin lupavapaat aseet 2008 ja Röhminkin 2010. USA:ssa se hankki markkinointioikeudet RWS-nimeen ja perusti tehtaan Arkansasiin.

Umarexilla on 850 työntekijää ja 200 miljoonan euron liikevaihto. Mies Umarexin takana on Wulf-Heinz Pflaumer, 70, toimelias ja värikäs industrialisti, asealan vauhtiteikko. Hänellä on nimissään 17 aseisiin liittyvää patenttia.

1. Röhminkin patruunapesä ponnahtaa jousivoimalla ulos kun sen edessä olevaa liukukytintä työnnetään. Luodin asetuksen jälkeen patruunapesä painetaan käsin kiinni.

2. Pistooli viritetään matta- kirkkaasta metalliluskasta.

3. Takatähtäimen sorminupit ovat pienet, mutta ruuvimeisseliäkin voi käyttää.

4. Komppi on yksinkertainen, neli-reikäinen. Painotanko irtaana aseesta helposti. Muovipiipukolla voi pukata jykähtäneen luodin piipusta.

5. Liipaisin on toiminnaltaan ja ulkonäöltään erikoinen. Lisäpainotanko kiinnittyy liipaisinkaareen.

6. Testitulussa on viisi laukausta yhdessä reiässä. Varusteet ovat kolme kuusiokoloavainta ja täyttöadapteri.

MIKSI AMPUMAUURHEILUN SINETTISEURAKSI?

Menestyjät luovat omalla toiminnallaan mallia myös muille. Ampumaurheilun sinettiseurat ovat urheiluseurakulttuurin edelläkävijöitä omalla paikkakunnallaan ja omassa lajissaan.

Esikuvan asema on osittain imarteleva ja mukava, mutta se pitää sisällään myös tavallista enemmän vastuuta.

Lasten harrastamisessa vastuu on aikuisilla – lasten vanhemmilla ja ohjaajilla. Heidän käsissään on liikkuva lapsi monessakin mielessä. Ohjaajat omalla esimerkillään, innostavilla ohjeillaan ja kannustamisellaan voivat sytyttää elinikäisen liikuntakipinän lapselle. Myönteiset kokemukset innostavat lasta olemaan harrastuksessa mukana ja jatkamaan sitä – vaikka läpi elämän.

Ampumaurheilun sinettiseurat ovat niitä seuroja, joissa lapset pääsevät nauttimaan liikunnan ilosta.

Sinettiseuran on kuitenkin hyvä pohtia, millaista harjoittelua ja kilpailua se edistää: yksi seura voi tarjota laajan skaalan toimintaa, toinen seura voi profiloitua harrasteseuraksi ja kolmas kilpaurheiluoirentoituneeksi seuraksi. Kaikki voivat silti olla Sinettiseuroja, jos seurassa toimittaan laadukkaasti lähtökohtana lapsen ja nuoren paras.

Laadukkaan toiminnan mahdollistavat aikuiset – vanhemmat, ohjaajat, valmentajat, seurajohtajat ja muut toimijat – jotka ovat tietoisia kasvatusvastuustaan ja esimerkkiroolistaan. Meillä menee silloin hyvin, kun lasten ja nuorten vanhempien luottamus ampumaurheilutoimintaamme on horjumaton!

SINETTISEURASSA ET OLE YKSIN

Hyvin organisoidussa seurassa seuran talous ja hallinto ovat asianmukaisesti ja vastuullisesti järjestettyjä. Sinettiseuran viestintää ja organisointia tukee se, että seurassa eri toimijoiden roolit on määritelty ja tärkeimpiin tehtäviin on

nimetty vastuuhenkilöt. Vastuuhenkilöiden tehtävistä on sovittu yhdessä, ja ne on kirjattu seuran toimintalinjaan, joka on kaikkien nähtävillä muun muassa seuran nettisivuilla.

Tehtäviä ja vastuita on hyvä jakaa mahdollisimman monen toimijan kesken, jotta vältetään yksittäisten toimijoiden ylikuormittumiselta. Kun tehtävät, vastuut ja roolit on selkeästi määritelty, löytyy helpommin tekijöitä ja toimintaan sitoutuminen on monesti houkuttelevampaa. Yhdessä sovitut ampumaurheiluseuran ja harjoitusryhmien toimintatavat sekä vastuuhenkilöiden selkeät roolit antavat aikaa varsinaisen ampumaurheilutoiminnan toteuttamiselle Me yhdessä -hengessä.

SINETIN HYÖDYNTÄMINEN AMPUMAUURHEILUSEURAN TOIMINNASSA

Sinettiseuraksi hyväksymisen jälkeen seura pääsee mukaan valtakunnalliseen Sinettiseuraverkostoon ja saa tukea toimintansa kehittämiseksi. Osallistuminen vuosittain valtakunnalliseen Sinettiseminaariin, alueellisiin Sinettitilaisuuksiin ja Ampumaurheiluliiton järjestämiin seuratapaamisiin kannattaa. Keskustelu, ideoiden jakaminen ja verkostoituminen muiden Sinettiseurojen kanssa tuovat omankin seuran toimintaan aina uusia ideoita. Lisäksi Valo ja Ampumaurheiluliitto tarjoavat Sinettiseuroille erinäistä tukea toiminnan kehittämiseen.

Sinettiseurat edustavat laadukasta lasten ja nuorten liikunta- ja urheilutoimintaa. Jokaisen yksittäisen seuran panos Sinettiseuratoiminnan imagon edistämiseksi on tärkeää.

Sinettitunnus on lasten ja nuorten urheiluseuratoiminnan laatumerkki. Sinetti on lupaus laadusta! Kun seura hyväksytään Sinettiseuraksi, se saa Sinettitunnuksen – nuorisourheilun laatumerkin käyttöoikeuden, jonka hyödyntäminen avaa lukuisia mahdollisuuksia. Sinetti-

Hyviä osumia Maaningan Kultahippuputinaaleissa. (Kuva: Lassi Palo)

tunnuksen kautta seura viestii, että sen toiminta on laadukasta ja seurassa toiminnan lähtökohtana on lapsen ja nuoren paras. Seuran tulee itse huolehtia siitä, että Sinetti näkyy seuran viestinnässä.

Seuran kannattaa hyödyntää saamansa Sinetti kaikissa toiminnoissaan. Sinettitunnus voi näkyä esimerkiksi seuran

- nettisivuilla, sosiaalisessa mediassa
 - tiedotteissa, ilmoituksissa
 - tapahtumissa
 - seura-asuissa
 - muissa materiaaleissa
- Ja lopuksi

SAL:n seuratoiminnoissa ampumaurheilukoulu rakentuvat aina turvallisuuden leimaan!

Ampumaurheilun sinettiseuraterveisin ja hakemuksia odottaen,

Timo Rautio

HAKU AMPUMAUURHEILUN SINETTISEURAKSI KÄYNNISSÄ!

Ampumaurheilun sinettiseurahaku on käynnissä. Se päättyy 31. heinäkuuta.

Uusien sinettiä tavoittelevien seurojen tulee olla ennakkoon yhteydessä Ampumaurheiluliiton nuoris- ja koulutuspäällikköön Timo Rautioon.

Yhteydenotossa keskustellaan seuran tilanteesta ja verrataan sitä sinettikriteereihin. Tarvittaessa tehdään suunnitelma, jolla seuraa lähdetään kehittämään sinettikriteerit täyttäväksi seuraksi.

Hakulomakkeen jättämisen lisäksi sinettiseuraksi valinta edellyttää Ampumaurheiluliiton edustajan auditointikäyntiä, jonka jälkeen Ampumaurheiluliitto voi myöntää Nuori Suomi -sinetin kriteerit täyttävälle seuralle.

Hakuohjeet ja -lomake löytyvät netistä www.ampumaurheiluliitto.fi–nuoris-–Sinettiseuratoiminta.

LAATUKRITEERIT

Sinettiseuratoiminnan tavoitteena on löytää seurassa yhteinen toimintatapa ja periaatteet, joilla toteutetaan laadukasta lasten ja nuorten toimintaa.

Sinettiseuratoiminnan kaksitoista laadullista kriteeriä toimii seuran kehittämisen apuna ja laadun arvioinnin työkaluna.

Kriteereitä tarkastellaan sekä yksilön, ryhmän että seuran näkökulmasta neljällä eri seuratoiminnan osa-alueella. Sinettitunnuksen saadakseen seuran on täytettävä kriteerit vähintään riittävällä tasolla. Riittävä taso on määritelty tarkemmin hakulomakkeella.

Yhteisöllisyys ja yksilöllisyys

1. Toiminnan lähtökohtana on lapsen ja nuoren paras
2. Ilmapiiiri on kannustava
3. Toiminnassa on yhdessä tekemisen (Me yhdessä) kulttuuri

Harjoittelemine ja kilpaileminen

4. Monipuolista, määrällisesti riittävää ja kehitystason huomioivaa
5. Elämyksiä ja haasteita tarjoavaa
6. Tukea oppimista ja antaa mahdollisuuden mitata kehittymistä

Ohjaaminen ja valmentaminen

7. Tapahtuu osaavassa ja innostavassa ilmapiirissä
8. Huomioi erilaiset yksilöt
9. Kannustaa urheilulliseen elämäntapaan

Viestintä ja organisointi

10. Avointa ja vuorovaikutteista
11. Roolit ja toimintatavat ovat selkeät
12. Toimintaa kehitetään aktiivisesti.

AMPUMAUURHEILUN SINETTISEURAT

Tällä hetkellä eri lajeissa on noin 600 sinettiseuraa. Ampumaurheilussa sinettiseuroja on yhdeksän. Niiden edellisestä auditoinnista on kulunut kaksi-kolme vuotta, joten niiden tulee jättää hakemus elokuun loppuun mennessä.

Ampumaurheiluliitossa sinettiseuratoiminnasta koskeviin kysymyksiin vastaa Timo Rautio, timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi

Ampumaurheilun Sinettiseurat 2013:

Hämeenlinnan Ampumaseura (HIAS)
Härnän Seudun Ampujat (HSA)
Kankaanpään Ampumaurheilijat (KaA)
Mikkelin Ampujat (MA)
Mäntsälän Urheilijat / ampumajaosto (MU)
Orimattilan Seudun Urheiluampujat (OSU)
Pieksämäen Seudun Ampujat (PiekSA)
Sodankylän Ampujat (SodA)
Turun Seudun Ampujat (TSA)

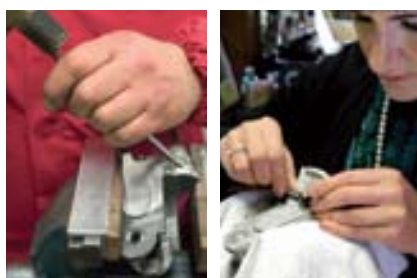

Kun perinteikäs laatu ja uusin teknologia kohdasivat, aseteollisuuden sydämessä Bresciassa, syntyi Caesar Guerini.

Nyt premium-luokan Caesar Guerinit saatavana myös Suomessa.

Tervetuloa tutustumaan!

Caesar Guerinin haulikoissa on erittäin hienot ja aina käsityönä viimeistellyt kaiverrukset. Kaiverrukset tulevat erityisesti edukseen sivulevyllisissä malleissa. Caesar Guerini sivulevyhaukkoissa ei ole kaiverrusta häiritseviä tappeja tai ruuveja.

Laukaisu on täsmällinen. Mekanismissa on erityinen liikkuva paino, joka vähentää kitkaa liipaisinta vedettäessä. Urheiluammuntamalleissa liipaisin on yksilöllisesti säädettävissä.

Caesar Guerinin piiput on valmistettu huippulaadukkaista raaka-aineista ja muotoiltu optimaalisella tavalla. Piippujen **DueCon**- ja **MaxisBore**-ominaisuudet optimoivat haulien nopeuden ja vähentävät haulien "tarttumista". "MaxisBore" vähentää myös ampujan tuntamaa rekyyliä. Lisäksi piipuissa on optimoitu **MaxisChoke**-vaihtosupistajajärjestelmä.

PitStop

huolto

Caesar Guerinin PitStop-huolto-ohjelma tarjoaa Trap-, Skeet- ja Sporting-rata-ammuntahaukkoille yhden ilmaisen huollon maahantuojaalla kahden vuoden aikana ostopäivästä.

Caesar Guerinin 15 vuoden takuu koskee ascen metalliosia. Takuuehdot luettavissa osoitteesta www.hjorth.fi.

CAESAR GUERINI

Temper Sporting -haulikko

Tyylikäs laatuhaulikko on saatavana myös Trap-versiona.

- » kaliiperi 12/70
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » 10 mm kisko
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » paino: 3,5 kg
- » saatavana myös vasenkätisenä

hinta 2.190€

Summit Sporting Custom -haulikko

Sporting-ase, joka ei ole umpiruma.

- » kaliiperi 12/70
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » 10 mm kisko
- » Beavertail-etutukki
- » säädettävä poskipakka
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » paino: 3,6 kg
- » saatavana myös tehtaan perusversio 2.860€

hinta 3.200€

Summit Black Impact DTS Sporting -haulikko

Kun rata-ampujana haet sitä pientä ylimääräistä etua.

- » säädettävä kisko ja poskipakka
- » kaliiperi 12/70
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » 10 mm kisko, korkeus säädettävissä
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » Paino: 3,85 kg
- » Aseeseen saatavilla DTS-lisävarusteita (Dynamic Tuning System)
- » Saatavana myös Trap-versiona.

hinta 3.990€

DTS-lisävarusteet:

Summit Impact Sporting -malliin on mahdollista hankkia DTS-lisävarusteita. Lisävarusteet voidaan asentaa helposti itse.

► **DTS Kinetic Balancer** vähentää rekyyliä, mukana tulevien painojen avulla voidaan säätää ase tasapainoa. DTS Kinetic Balancer asennetaan tukin sisälle.

► **DTS Balancer** -painoilla säädelään ase tasapainoa liikuttamalla painoja piipun suuntaisesti. DTS Balancerit asennetaan piippujen ventiloituun välikiskoon.

Laadukas aselaukku ja erilliset samettiset suojapussit sisältyvät toimituksiin.

maahantuoja:

HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881

Hinnat voimassa 30.9.2013 asti.

KAUDEN UUTUUS

Ascent Sporting

Kysy lisää Guerini-kauppiaalta.

Ase.fi

hinta- ja mallitiedot

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

REVOLVERIHAASTATTELUSSA >

MINNA KÄRKI

SIILINJÄRVEN LUOTIAMPUJAT (SiilLa)

LAPSEN SUUSTA TOTUUS KUULUU

Koelaukaukset

Kuka olet? Minna Kärki.

Mistä olet kotoisin? Siilinjärveltä.

Kuinka vanha olet? 12-vuotias.

Mitä seuraa edustat?

Siilinjärven Luotiampujia.

Kuinka kauan olet harrastanut ammuntaa? Noin neljä vuotta.

Mikä on lajisi? Kivääri 14HT.

Kuka toimii valmentajanas?

Pekka Rissanen.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

Hiphop.

Miten aloitit ammunnan?

Kävin Siilinjärven radalla avoimien ovien päivänä. Sitä kautta menin ampumakouluun, jonka jälkeen aloitin harrastamisen.

Minkälainen olet luonteeltasi?

Rauhallinen ja iloinen.

Kilpailulaukaukset

Miksi harrastat ammuntaa?

Koska ampuessa saa rauhoittua.

Mikä on tavoitteesi?

Menestyä ampumaurheilussa.

Mikä on kivointa ammunassa?

Kilpailut.

Millainen hyvä ampuja on

luonteeltaan? Rauhallinen ja reilu muita kilpailijoita kohtaan.

Mikä on unelmasi?

Olla joskus Suomen paras ampuja.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

Hauska ja kannustava.

Kuka on sinun esikuvasi tai idolisi urheilussa? Ei minulla ole.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?

Enemmän kilpailuita.

Finaali

Tekniikka vai tahto? Tahto.

Mikä on lempihedelmäsi? Kiivi.

Jos olisit eläin, niin mikä eläin olisit? Leopardi.

Mukavin kouluaine? Matikka.

Suklaa vai salmiakki? Suklaa.

Lempivärisi? Sininen.

Paras elokuva? Vampyyrien imussa.

Mikä sinusta tulee isona? Asianajaja.

// *Tuuletuksen paikka*

Kerro vitsi tai motto.

Voit myös lähettää jollekin terveisiä!

Terveisiä kaikille muille oman seurani jäsenille!

JA SITTE KUULLAAN TOISENLAINEN TOTUUS

VALMENTAJAN SUUSTA

LAULUN SANAT > **KARI RAUTIAINEN**, SIILINJÄRVEN LUOTIAMPUJAT (SiiLa)

INTRO

Kuka olet? Kari Rautiainen.

Mistä olet kotoisin? Siilinjärveltä.

Mikä on urheilustaasi? Penkkiurheilu, liikunta ja kaikki ammuntaan liittyvä.

Miten olet päätnyt ohjaamaan ja valmentamaan? Poikani alkoivat harrastaa amuntaa ja Turusen Erkki kannusti jatkamaan lajin parissa.

VARSINAISET BIISIT

Mikä on urheilijan tärkein ominaisuus? Rehti, reilu ja toiset huomioon ottava harjoittelija ja kilpailija.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila? Kouluarvosanalla hyvä.

Mikä on SAL:n Itä-Suomen alueesi ampumaurheilun tila? Toiminta alueella on hyvällä tasolla. Nuoriin panostettava lisää.

Mikä on suomalaisen kivääriammunnan tila? Kärki on suppea.

Mitkä ovat tavoitteesi valmentajana? Opettaa ja oppia lisää.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? Kiitettävä.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne? Todella suuri. Tekemisen meininki kannustaa.

Mikä on seurasi historian kohokohta? Kultahippufinaalit Kuopiossa ja Maaningalla.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa? Kaikenlaiset talkoot ja aina käet vähän levällään kulkien jotain tarttuu matkaan. Siteerattu Turusta.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa? Harrastamisen ilo ja mukavaa ajanvietettä.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on? Hyvät ja aina lisää kehitettävää.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi? Harrastajien määrä kasvaa koko ajan.

Millainen on hyvä valmentaja? Vaikein vastattava.

Mikä on valmentajan työssä palkitsevinta? Urheilijoiden onnistuminen lajissaan.

Entä haasteellisinta? Onnistumisen ja pettymyksen jakaminen.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi? Esimerkiksi keilailua ja sähköä.

Mitä mieltä olet mentaalisesta harjoittelusta? Kehittävää.

Kuka on hienoin urheilija, jonka tiedät? Vaikea nimetä erikseen.

Tiedätkö, mikä on seurasi toiminta-ajatus? Vaikkapa. Nuorissa on seuran tulevaisuus.

BONUSRAITA

Mikä on onnellisen elämän avain? Katse eteenpäin.

KILPAILUKUTSUJA

39. avoimet Luhangan kisat 12.-14.7.

Kilpailun nimi: 39. avoimet Luhangan kisat

Kilpailupäivät: 12.-14.7.2013

Kilpailun järjestäjä: Luhangan Ampujat ry

Kilpailun luokitus: Avoin alueellinen kilpailu

Alue: Keski-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Alue

Kilpailupaikka: Luhangan ampumarata

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Sarjajako lajeittain kilpailukutsussa seuran kotisivuilla.

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Olympia-, vakio-, iso-, pienoiso-, urheilu- ja 50m-pistooli; pienoiskivääri makuu ja asento; villikarju normaali- ja kisa- Aikataulut kilpailukutsussa seuran kotisivuilla.

Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä: 1.7.2013 mennessä

Pekka Oikkonen Keitaantie 11, 19910 Tammijärvi, pekka.oikkonen@hotmail.fi

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: 15 €/laji, nuoret 10 €/laji. Osanottomaksut peritään kilpailupaikalla.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Pekka Oikkonen 0400 541 998

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: kilpailun johtaja Juha Järvinen, pistoolilajit Antti Pahalahti, kivääri Juha Järvinen, villikarju Ville Häyrinen

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Pekka Oikkonen 0400 541 998

Seuran nettisivujen osoite: www.luhanganampujat.com

KULTAHIPPUFINAALI KUTSUU AHVENANMAALLE 3. ELOKUUTA!

Ruutiaseiden Kultahippufinaali pidetään Ahvenanmaalla 3. elokuuta.

Kisapaikka on Bredmon ampumarata Lemlandissa. Lajit ovat 12T ja 14T 50m kivääri ja 25m pienoispistooli.

Finaaliin pääsyn edellytys on, että ampujalla on vähintään yksi suoritus virallisessa kilpailussa ajalla 1.5.-20.7. Ilmoittautumiset seuroittain 21. heinäkuuta mennessä sähköpostitse osoitteeseen annett.bergstrom@tandlakarna.ax

Ilmoittautumisesta on käytävä ilmi ampujan nimi, syntymäaika, seura, tulos ja kilpailu, jossa tulos on ammuttu.

Kultahippuampujan passi mukaan finaaliin!

Kilpailun ohjelma ja eräluettelot julkaistaan ÅSSF:n kotisivuilla www.sportskytte.ax/startsidan/

Kultahippufinaaliin tulevien matkajärjestelyissä auttaa lähestyminen suoraan Viking Lineen osoitteessa: sportaland@vikingline.com ja koodilla ÅKIDR.

VASTAA URHEILUAMPUJAN LUKIJAKYSELYYN JA VOITA MESSULIPPUJA!

Tervehdys, lukijat!

Suomen Ampumaurheiluliitto haluaa kehittää Urheiluampuja-lehteä ja kuulla sinun mielipiteesi lehdestä.

Haluamme selvittää mitä mieltä olet Urheiluampujan sisällöstä.

Haluatko tutustua kauttamme uusiin teemoihin, jotka syventävät harrastustasi tai opettavat sinulle uusia taitoja urheiluammunnan saralla? Ruusuja ja risujakin voi antaa.

Voit osallistua kyselyyn Ampumaurheiluliiton kotisivuilta löytyvästä linkistä www.ampumaurheiluliitto.fi

Vastaamiseen kuluu aikaa 5-10 minuuttia. Vastaa 12.8. mennessä!

Tulokset julkaisemme syyskaudella 2013.

Kaikkien vastaajien kesken arvomme yhteensä 50 kpl messulippuja (2 kpl/henkilö) seuraaviin Helsingin Messukeskuksessa ensi syksyllä järjestettäviin messutapahtumiin: Helsingin Musiikkimessut, Lemmikkimessut ja OutletExpo.

Peltor tarjoaa 3 kpl korvakuulokkeita ja ampujan aurinkolaseja. Oikkonen Oy tarjoaa 1 kpl 100 € Oikkonen Oy:n lahjakortin.

Kesäterveisin

Risto Aarrekivi
toiminnanjohtaja, Suomen Ampumaurheiluliitto

AMPUMA
URHEILU
VIKKO
26.8.-1.9.2013

TULE JA TESTAA
TARKKUUTESI!

VIIKON AIKANA OSOITAMME KUKIN OMALLA PANOKSELLEMME, ETTÄ URHEILU-AMMUNTA ON Hieno HARRASTUS! ONHAN SINUN SEURASI MUKANA?

Ampumaurheiluviikko on seurojen valtakunnallinen voimannäyttös, jonka aikana tarjotaan suurelle yleisölle myönteisiä elämyksiä ja asiallista tietoa urheiluammunnasta. Viikon aikana seurat järjestävät lajiesittelytapahtumia kotipaikkakunnallaan. Mitä enemmän seuroja on mukana, niin sitä laajempaa näkyvyyttä saamme, ja sitä useammalle ihmiselle voimme tarjota myönteisiä elämyksiä ja asiallista tietoa urheiluammunnasta. Tällainen voimannäyttö on mahdollista vain, jos keskitämme tapahtumat samalle viikolle. Liitto tukee seuroja valtakunnallisella tiedottamisella ja markkinoinnilla ja tarjoaa lisäksi seuroille lajiesittelymateriaalia.

Lue lisää: www.ampumaurheiluliitto.fi/alueet_ja_seurat/ampumaurheiluviikko

Lisätietoja: Timo Rautio, timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi tai 09 3481 2507

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Töölö • Vuosaari

Laadukkaat Oakley varusteet helposti

verkkokaupasta: www.teuvelouhisola.fi

LSA kevyt varsikenkä 118,45€ ja Panel Pack-reppu 97,85€.

Teuvo Louhisola Oy – puh. 09-7249821

Lapua Shooting Center Ase- ja patruunatestauspiste

Testausta rata- tai ampumahallissa paras patruunayhdistelmä
Lapuan sekä Lapuan SK 22 patruunoista.

Varaa testiätkä ennakkoan hintaan 90,- / ase. Testipatruunat sisältyvät
hintaan, ellei toisin sovita.

Patruunahankinnat kannattaa keskittää seurakohtaisesti.

**BTEST
ESTER**

MYYPIT JA AJANVARAUKSET

Valmentaja Asko Nuutinen
+358405864357
asko.nuutinen@biathlon.fi

Veijo Sivula
+358456770599
vsivula@gmail.com

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Likkeenme avoinna ma-pe 9.00-17.00
ja sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyymälä

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAAT
Puh. 03-4755371

kotisivut: www.asetalo.fi
e-mail: asetalo@asetalo.fi

ampumavaruste.com

Ampumavarusteiden
maahantuonti ja myynti

Kari Perälä
050-378 4122

Esa Kankaanpää
045-674 4580

myynti@ampumavaruste.com
www.ampumavaruste.com

asealan erikoisliike

www.euroase.fi

050-465 4695

WWW.PYSSYPUOTI.FI

0500 497255

Hannu

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2013 neljäs
Urheiluamputa-lehti ilmestyy 2.10.!

10-GOLF PELATAAN VIHDISSÄ 12. ELOKUUTA

Perinteinen ampumaurheilun 10-golf pelataan Vihti Golfin kentällä maanantaina 12. elokuuta. Ensimmäinen lähtö on kello 10, kokoontuminen ja perusinfo kello 9.30.

Kilpailun muoto: pistebogue (yksi sarja), korkein pelitasoitus 36 + slope.

Erilliskilpailut: paras tasoitukseton tulos, pisin lyönti ja lähimmäksi lippua. Lisäksi paras nainen palkitaan.

Osanotto-oikeus: maksettu SAL:n jäsenmaksu vuodelle 2013 tai työsuhte Ampumaurheiluliittoon.

Osanottomaksu: 45 €, joka sisältää pelimaksun, pelikierroksen jälkeisen lounaan ja poletin verryttelyä varten.

Ilmoittautuminen: risto.aarreki@ampumaurheiluliitto.fi viimeistään 1.8. mennessä.

Ilmoittautumisessa tulee mainita oma nimi, ampuma- ja golfseuran nimi sekä golftasoitus.

Lähtöluettelo on nähtävissä SAL:n kotisivulla myöhemmin.

Vanhan tavan mukaan toivotaan, että jokainen osanottaja tuo tullessaan palkinnon. Näin varmistamme sen, että pelaajalla on kotiintuomisia!

Tapahtumaan on osallistunut vuosittain 20-30 henkilöä.

SAL MUUTTI VALO-TALON SISÄLLÄ

Ampumaurheiluliitto on muuttanut
Valo-talossa seitsemännestä kerroksesta
kuudenteen kerrokseen.

Muutto tapahtui juhannusviikolla.
Kaikkien toimintojen pitäisi olla nyt
mallillaan muuton ja Valon puhelin-
vaihdetöiden jälkeen.

SAL:n toimisto löytyy nyt siis
6. kerroksesta, hissien edessä
olevalta käytävältä.

Hyvää kesän jatkoa kaikille!

GRANDE FINALEA EI JÄRJESTETÄ SYKSYLLÄ

Suomen Ampumaurheiluliiton hallitus on päättänyt, ettei kauden päätöstilaisuutta Grande Finalea järjestetä tänä vuonna. Syynä ovat liiton säästötoimet, joista kerrottiin liittovaltuustolle huhtikuun lopussa.

Liiton palkitseminen vuoden parhaat saavat palkintonsa syksyn liittovaltuuston kokouksen yhteydessä marraskuun lopussa. Jaostot palkitsevat parhaansa omista tilaisuuksissaan.

Urheiluampuja-lehden syksyn aikataulut ovat myös muuttuneet. Lehdestä tehdään kaksoisnumero 4-5, joka menee painoon 23. syyskuuta ja ilmestyy 2. lokakuuta. Vuoden viimeisen numeron (6/2013) aikataulu on ennallaan.

AMPUMAKARNEVAALI KISAKALLIOSSA HEINÄKUUSSA

Kesän tarkin leiri järjestetään 10–16-vuotiaille Kisakallion Urheiluopistolla 29.–31. heinäkuuta. Kesäisellä leirillä on mukana ammattitaitoisia valmentajia niin Ampumaurheiluliitosta kuin Jousiampujainliitostakin.

Leirille osallistuaksesi sinun ei tarvitse olla ammunnan harrastaja, vaan pelkkä kiinnostus lajiin riittää! Lisäksi Kisakalliossa on hurjasti kivaa tekemistä, tapaat uusia kavereita ja saat mahtavia elämyksiä sporttisessa ympäristössä!

Ilmoittaudu heti mukaan! Hinta on 140 euroa. Se sisältää ohjelman, ruokailut ja vakuutuksen. Lisää tietoa ja ilmoittautuminen osoitteessa www.kisakallio.fi/vapaa-aika/lasten_kurssit.html

ONNITTELUT

80 VUOTTA

Juutilainen Jorma	SMY	4.7.	Huttunen Kimmo	KuusA	27.7.
Koskinen Jukka	TSA	27.8.	Hilden Hannu	K-UAS	16.8.

75 VUOTTA

Henriksson Kaj	ESF	6.7.	Jokinen Juhani	K-UAS	17.8.
Kärkkäinen Tauno	HVA	2.8.	Thune Kurt	PAS	18.8.

Paljakka Ahti	HVA	14.8.	Laaja Pauli	MSA	19.9.
Ljungberg Erkki	NorA	21.9.	Peltola Eero	PAS	25.9.
Sandell Esko	TSA	28.9.			

70 VUOTTA

Palmu Harri	PAS	15.7.	Kauranen Heikki	HVA	1.7.
Koski Olavi	K-UAS	26.7.	Landor Pär	TSA	6.7.
Lattu Pertti	VarkA	1.8.	Nikula Jarmo	TSA	9.7.
Kaiti Markku	TSA	3.8.	Hallgren Jari	TSA	16.7.
Salo Jaakko	VarkA	11.8.	Reiman Esa	NorA	17.7.
Ilomäki Risto	AlavA	20.8.	Ihamäki Risto	MSA	28.7.
Leino Heikki	TSA	5.9.	Piipponiemi Markku	PAS	1.8.
Suikki Jukka	MSA	18.9.	Heinonen Veli-Pekka	KuusA	7.8.
Nousiainen Heikki	KuusA	24.9.	Elomaa Juha	PAS	9.8.
Ylitalo Veikko	NorA	30.9.	Selonen Hemmo	TSA	17.8.
			Heinonen Raimo	SäSA	19.8.
			KoskinenLasse	K-UAS	19.8.
			Hirvensalo Asko	TSA	28.8.
			Penttilä Juha	KuusA	17.9.
			Mauno Ali	KuusA	23.9.

60 VUOTTA

Pietiläinen Pekka	MSA	15.7.
-------------------	-----	-------

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seuravat toimittavat Ampumaurheiluliiton Pirjo Manniselle **lehden aineistopäivään mennessä**. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäivänsankarit haluavat merkkipäivätietonsa julkaista.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen: pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai kirjeitse osoitteeseen: Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN Kurt Thune 3-asentotakki. Kelta-valkoinen, jäykkä ja hyväkuntoinen. Koko 52. Ei painatuksia eikä merkkejä. hinta 100 eur.

Tiedustelut lauri.peurasaari@pp2.inet.fi puh. 040 505 3410

MYYDÄÄN 20 cal. haulikko Browning 325. Eng. perä, päällekkäispiippuinen, noin 30 metsästyspanosta, 10 täyteistä, puhdistussarja. Kunto OK. Hinta 1100 €. Tied. Simo Bastman Salo 0500 703844

MYYDÄÄN vap.pist. Hammerli 150, hinta 400 €. Vap. pist Haidurof hinta 280 € Kahva vasenkätinen Moriini. Revolveri Smit & Wesson Cal 32. Hinta 400 €. Pienoispistooli Hammerli teräsrunkoinen 400 €. Pienoispistooli Benelli MP905 world cup 800 €. Aseet ovat hyväkuntoisia. Ota yhteyttä: 040 547 3968. Aseet ovat Vantaalla.

MYYDÄÄN vasenkätinen ilmakivääri Feinwerkbau 700. Ase on hyväkuntoinen ja hyväkäytänninen, ostettu 11/2010. Sillä on ammuttu noin 14000 laukausta. Kahva on kokoa M. Myydään ilman tähtäimiä. Mukaan tulee numerolukollinen Feinwerkbau aselaukku. Ota yhteyttä minna.leinonen@gmail.com

MYYDÄÄN revolveri Smith & Wesson 686, cal 357Mag 6" piippu, ruostumaton. Alkuperäinen pahvipakkaus v. 1990. Käyttöohje + muita papereita. Puhdistuspuikko, säätöavain. Laukauksia n. 700, ollut vähällä käytöllä. Siisti, hyväkuntoinen, lähes uudenveroinen. mukaan 250 panosta. Hintapyyntö 700 €. Ota yhteyttä: Tapani Faarinen, 045 251 8666

MYYDÄÄN sporting-haulikko Beretta 682 Gold E. Ota yhteyttä: 040 721 9270 tai kari.torvinen@hotmail.com

OSTETAAN hyväkuntoinen ampumahiihtokivääri Anschütz Fortner tytön ampumahiihtoharrastukseen. Ostolupa on jo valmiina. Soita ja tarjota. Ota yhteyttä: jukka.nelimarkka@gmail.com tai 0400 765 843

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöiden ja ampumaseurojen käyttöön.

Kerro lyhyessä ilmoituksessasi onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituslomakkeen osoitteessa:

www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/

Jos haluat lähettää ilmoituksesi sähköpostilla, lähetä se osoitteeseen: urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi. Jos haluat lähettää ilmoituksesi postitse, tee se osoitteella Suomen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivuilla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille 132830-42157.

TRAPIN TEHORYHMÄN URHEILJOISTA I-TASON HAULIKKOTUOMAREITA

Osa Orimattilassa toukokuussa järjestetyn trapin tehoryhmän leiriläisistä suoritti I-tason haulikkotuomarikurssin:

Tomi Lampola (vas.), Eemil Pirttälä, Juhani Ripatti, Aleksi Pirttälä ja Henrik Wejberg. Kuvasta puuttuu Hanna Ojala.

(Kuva: Heikki Romppanen)

NUORTEN TEHORYHMÄ KESÄLEIRILLÄ SODANKYLÄSSÄ

Ampumaurheiluliiton tehoryhmän perinteinen kesäkuun alun kesäleiri pidettiin 3.-7. kesäkuuta Lapin Sodankylässä. Lapissa ei ole leirejä aikaisemmin ollut, joten oli jo aika leireillä sielläkin.

Sää suosi leiriläisiä. Viikon aikana Suomen kesän ja Lapin säät tulivat tutuiksi.

Sodankylässä leirin valmistelut olivat kunnossa – kiitos Jukka Törmäsen. Hän toimi leirin ajan myös valmentajana ja asioiden yleisjärjestelijänä. Toisena kiväärilajien valmentaja toimi jutun kirjoittaja eli Mikko Mattila. Pistoolilajien valmentajana toimi sodankyläläinen Petri Kuusela.

Myös SAL:n uusi valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell tutustui leirin toimintaan.

Majoituimme Nilimella-campingalueella hirsimökeissä, nuoret urheilijat omilla ja valmentajat sekä tukihenkilöt omilla mökeissään. Näin pyrimme kasvattamaan sosiaalista ihmissuhdeverkostoa sekä toisten urheilijoiden tuntemusta.

Kokoontuminen oli Lapin Jääkäriyhtymän ampuaradan paviljongissa maanantaina. Leirin avauksen jälkeen aloitimme harjoittelun pienoiskivääri- ja pistooliradolla. Mukana oli yhdeksäntoista kivääri- ja kolme pistooliampujaa. Leirin alkupuolen painopiste oli polviammunnan asentojen, ammunnan ja säätöjen opiskelussa sekä uusitun finaalin osaharjoitteissa.

Viikon edetessä kävimme läpi kaikki asennot ja finaalin osaharjoitteet sekä torstaina heti aamusta ammuttiin asentokisan uusien sääntöjen mukainen finaali sääntöjen määräämällä tavalla. Se osoittautui kohtuullisen haasteelliseksi, ”tuli kiirettä ja turhia liikkeitä”, koska asentojen vaihtovälit ovat kohtuullisen lyhyet sisältäen koelaukaukset.

Koetun perusteella todettiin, että kyseessä on aivan oma kilpailu, joka vaatii kompromisseja, jotta kaikki voisi sujua onnistuneesti vaihtoajan puitteissa. Jokainen pohti tuon jälkeen uudelleen hyvinkin perusteellisesti niitä asioita, joita oli tullut esteeksi hyvälle valmistautumiselle seuraavan asennon aloitussarjaan. Harjoitus jatkui pieniä testauksia ja säätöjä tehden. Toistimme saman harjoitteen, jolloin turhat liikkeet ja säädöt olivat hävinneet.

Toiminta oli muuttunut ja urheilijat toimivat hyvin ehtien myös kohdistamaan aseensa ennen valmistautumisaajan päättymistä. Harjoitus ja ymmärrys olivat tuottaneet tulosta. Finaalikisa on oma kilpailukokonaisuutensa, jonka tarkoituksena on ratkaista kisojen parhaat peruskisan toimisessa jatkossa karsintakisan finaalikisaan.

Pistooliampujat ampuivat 50m ja 25m lajeja.

KAIKKI LÄPÄISIVÄT TUOMARIKURSSIT

Tuomarikurssille osallistuivat kaikki leiriläiset sekä tukihenkilöt, osa kerran ja osa 2. luokan kortin suorittaen. Matkat keskustaan kunnan valtuustosalin koulutukseen ja takaisin tehtiin jalkaisin. Maanantaina ohjelmassa oli KY- ja tiistaina Kivääri- sekä Tekniset säännöt. Keskiviikkoiltaan pidettiin kokeet, jonka kaikki osallistuneet myös läpäisivät.

Koeiltana olivat liiton ryhmälle tulevat uudet ja yhtenäiset urheiluasetukset sovituksessa.

Tehoryhmän leirille osallistuneet ryhmäkuvassa.

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell ja suopungin heiton mallisuoritus, jota leiriläiset todistavat.

Erään iltapäivän fyysinen aktiviteetti koostui kolmesta osiosta. Ne olivat vauhditon viisiloikka, jossa Aleksi Lammintausta vei voiton, suopungin heitto poron sarviin sekä pareittain suoritettu frisbeegolf-rata, jossa oli yhdeksän koria. Kävelymatkaa kertyi pari kilometriä. Siinä onnistuivat parhaiten Aleksi Lammintausta ja Jone Längin ryhmä.

Perjantaina pidettiin perinteinen leirikilpailu ja ammuttiin 3x20 ls. Parhaat tulokset ampuivat tytöissä Henna Viljanen, Riina Karhu ja Aina Kivi sekä pojissa Aleksi Lammintausta, Jone Läng ja Niklas Mäkelä. 50 m vapaapistoolin leirikilpailussa Konsta Kivi ampui tuloksen 514 pistettä.

Leirikisan tulosten tulkaukseen sekä kirjaukseen osallistuivat urheilijoiden tukihenkilöt saaden samalla kokemusta tuomaritehtävistä.

Tuloksissa näkyi leirin rasitus, kuten pitääkin, joten aivan huipputuloksiin ei päästy, mutta niistä näkyi myös harjoiteltujen asioiden hallinta, josta jokaisen on hyvä jatkaa.

Leiriläiset pitivät harjoitteista kirjaa annetuilla palauteomakkeilla, jotka palautettiin valmentajille leirin päätteeksi. Laukauskäärät vaihtelivat vajaan 700 ja runsaan 900 laukauksen välillä ampujasta riippuen.

Kivääriampujat ampuivat yhteensä noin 15000 laukausta leiriviikon aikana.

Laukausten määrästä runsas puolet ammuttiin polviasennosta. Pystyn ja makuun laukaukset jakautuivat puoliksi (25+25%).

Palautteen mukaan leiriläiset olivat tyytyväisiä leirin antiin ja linja-autossa kotimatkan aikana vielä käytiin keskustelua menneen talven, kesän ja loppukauden tulevista harjoitteista sekä kilpailuista, joihin olisi suotavaa osallistua.

Teksti: Mikko Mattila Kuvat: Matti Leskelä

AMPUMARATOJEN KANSALAISALOITTEeseen NIMIÄ!

Ampumaratoja suljetaan, ja uhka sulkemiseen kasvaa jatkuvasti ympäristötekijöihin viitaten. Nyt työn alla on kansalaisaloite ampumaratojen ympäristölupa-asioihin liittyen.

Suomen kansalaisilla on perustuslaissa turvattu oikeus tehdä eduskunnalle aloite lain säätämiseksi. Tämän valtiollisen tason vaikuttamiskeinon käyttäminen edellyttää, että aloitetta kannattaa vähintään 50 000 äänioikeutettua Suomen kansalaista kuuden kuukauden kuluessa.

Metsästäjien, urheilijoiden, reserviläisten ja poliisien pitää siis kerätä edellä mainittu määrä nimiä, jonka jälkeen eduskunnan pitää ottaa asia käsittelyyn.

– Toivotaan, että tällä aloitteella saadaan helpotusta ampumaratojen pitäjille ja että meillä on jatkossakin paikka, jossa ampumaharrastusta voi pitää yllä, Hailuodon Rhy:n toiminnanohjaajana toimiva Rantasuo sanoo.

Toukokuun puolivälissä kannatusilmoituksia oli 5002. Keräys on käynnissä 8. heinäkuuta asti.

Kansalaisaloitteeseen voi käydä tutustumassa ja sitä kannattamassa osoitteessa:

<https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/58>

Arrangörs- och ledarstaben.

FÖRBEREDELSE FÖR INTERNATIONELL TÄVLING I VÄSTERBY

Under veckoslutet sker det en större internationell tävling i Västerby. Kvalet för det norra distriktet i den europeiska tävlingen Youth league avgörs i skyttehallen på luftgevär och -pistol.

Detta är juniortävlingar för skyttar som är födda mellan år 1995 och 1999. Max antal lag är anmälda, tio stycken, fem på gevär och fem på pistol. Det är lag med från sju av de åtta länder som tillhör det norra distriktet. De länder som har lag är: Danmark, Estland, Finland, Lettland, Norge, Polen och Sverige. Litauen fick inget lag kvalificerat för tävlingarna.

INTRESSANT TÄVLING

Tävlingen skiljer sig från en vanlig skyttetävling med luftvapen. Varje lag består av tre skyttar och man möter alla andra lag som deltar i tävlingen. Då skjuter ettorna från varje lag mot varandra och så vidare. Man skjuter fyra tio skotts serier ger två poäng, oavgjort en poäng och förlust noll poäng. I en match mellan två lag delas det ut 24 poäng.

--Detta är en mycket publikvänligare tävling än vanliga skyttetävlingar, Tävlingen är helt annorlunda uppsatt

jämfört med en normal skyttetävling med luftvapen, berättar Rabbe Österlund, som är helgens tävlingsledare.

Ett måste för dessa tävlingar är att de skall skjutas på elektroniska tavlor. Uppläggningsen i tävlingen gör det så att ett jämntstarkt lag klarar sig bäst ett lag med en bra skytt och två sämre klarar sig inte, säger Österlund.

EN LÅNG PROCESS

För Svenska Finlands Sportskytteförbund, som är arrangören, tillsammans med Raseborgs Skyttar har arbetet för att få tävlingarna till Finland hållit på i ett års tid.

- Varje gång jag varit med så har tävlingarna ordnats i Öckerö i Sverige. I fjol fick jag klartecknen för att få ordna tävlingarna någon annanstans. Sedan var det bara att få det finska- och det finlandssvenska skytteförbunden att gå med på noterna, berättar Österlund.

- Det här är inte bara en engångsföreteelse, nästa vinter kommer vi att ordna den årliga landskampen mellan Finland, Sverige och Danmark, på fallande tavlor här i Västerby, säger Christer Lassus som håller i många av trådarna.

Det här är också en av de första gångerna som den maximala mängden lag är uppfylld för Youth league. Samt

dessutom första gången på länge som det anordnas en internationell skyttetävling i Raseborg.

För länge sedan ordnades det en Europa cup tävling på 300 meter i Bagby, drog sig en av eldsjälarna, Ralf Westlund till minnes.

TRE BÄSTA GÅR VIDARE

De tre bästa lagen på både luftgevär och luftpistol kvalificerar sig till finalen i Slovenien i oktober.

Så mycket vet man inte om lagens slagkraftighet, men vårt grannland Sverige är en av förhandsfavoriterna.

- Danmark och Estland kan också ha hårda lag, fun-
derar Österlund.

De baltiska länderna har också ofta hårda pistolskyttar, så Lettland lär vara ett hårt lag på luftpistol.

Där tror man också på att finska lagen skall kunna finnas med.

- I finalen har man mycket extra belysning, liknande discobelysning och hög musik, nu kommer vi att bara ha hög musik under norra distriktets kvaltävling till Youth league finalen.

Text: Joni Stenström

VERKSAMHETSLEDARENS ÖVERSIKT AV ÅRETS VERKSAMHET

Första delen av året har varit livligt. I februari hade vi ett gevärs juniorlag med i Falling Target i Danmark. Därefter SFSM på luftvapen, gevär, pistol och rörligt mål. Efter dessa tävlingar kom European Youth League kvalificeringstävling för North District i april månad som SFS arrangerade tillsammans med Raseborgs Skyttar. Tävlingen gick av stapeln i Ekenäs, närmare bestämt i Västerby hallen. Nu i maj har vi haft både gevärs- och pistolläger på krut, på RS banan i Ingå. På pistollägret hade vi som instruktör Lars-Erik Bjühr, som är landslagstränare för Sverige och som deltagarna i lägret väldigt uppskattade. Fjol hade ge-
värsskyttarna fördelen att ha Paul Larm, som är tränare på Sävsjö skyttegymnasium, på sitt läger. SFS försöker att ordna kvalitativa läger åt sina skyttar helt enligt förbundets strategi. Efter sommarens SFSM på krutvapen, pistol och gevär i Karleby och Vasa, kommer SFS grenansvariga och tävlingskommittén att sammanträda och planera höstens och nästa års lägerprogram, samt

även börja planera landskampen på Falling Target, som SFS och RS kommer att anordna i februari 2014. Verksamhetsledaren och VD:n för TPS ishockeylag har för avsikt att planera ett seminarium för toppidrottare med många föreläsare, både inhemska som utländska, under hösten. Seminariet är avsett för tränare och skyttar och andra idrottare som redan är på topp eller som är på väg till toppen. Detta är ännu på planeringsnivå och inget datum är fastslaget, men efter sommaren kommer vi med säkerhet att veta om seminariet blir av ännu detta år, eller om vi måste ha det först 2014. I nästa år finns det även på planeringsbordet ett topplä-
ger för hagelskyttarna, mer detaljer om detta kommer ännu på hösten. Även fastän några tycker att vi inte följer förbundets strategi så gör vi det nog, hoppas bara att alla kommer ihåg ordspråket, "Rom byggdes inte på en dag".

En fin och lyckosam sommar önskar Rabbe Österlund.

Text: Rabbe Österlund

Danmarks tävlingsresa.

Aina Kivi tar emot ett stipendie av Rabbe.

LYCKAD YORTH LEAGUE DELTÄVLING I EKENÄS 13-14.4

Vid öppningstillfället på lördagen tågade fanbärarna från de deltagande länderna in i skyttehallen. Efter att de ställt upp fanorna på plats var det Raseborgs stadsdirektör Mårten Johansson som hälsade de tävlande välkomna, till Ekenäs och till Raseborgs Skyttars skyttehall. Han hoppades på jämna och spännande tävlingar mellan de deltagande länderna och deras skyttar och förklarade därefter tävlingen öppnad. SAL:s verksamhetsledare Risto Aarreki, SFS ordförande G-P. Björkqvist och verks. ledare Rabbe Österlund var också på plats och välkomnade gästerna. Dessutom var förstas hela arrangörstaben från RS på banan för igångsättande av tävlingen.

Det var Norra regionens ESC deltävling för juniorer, på luftvapen, i åldersklasser 14-18 år, som avgjordes i Ekenäs med SFS och RS som arrangörer. I tävlingen deltog sju länder, däribland då Finland som denna gång inte kvalificerade sig till final. Finland blev såväl på gevär som på pistol på fjärde plats. Endast de två bästa lagen fortsätter till finaltävlingen i Slovenien i oktober.

I det finländska skyttelaget deltog på gevär. Sebastian Långström ESF, Aina Kivi ESF och Mathias Nordberg ÅSSF och på pistol Niko Roos RSA, Emma Numminen ESF och Konsta Kivi TSA.

SKYTTERNA GILLADE TÄVLINGEN

15 åriga Louise Nilsson från Sverige som sköt med luftgevär och 17 åriga Sara Eline Stamneström från Norge vars gren var luftpistol, tyckte båda om tävlingarna.

- Det här var jätte roligt, sade flickorna med en mun.
- Turen spelar ganska mycket in i denna tävlings-sort, om man får bra flyt vid rätt tidpunkt kan det avgöra mycket, sade Louise.

15 åriga Sebastian Långström som tävlade med luftgevär, tycker att Youth league tävlingskonceptet ger en helt annan känsla än de vanliga tävlingarna.

Polen och Lettland var de klart dominerande länderna på luftpistol, de var helt i en klass för sig. Polen mötte på motstånd av just Lettland, men de nordiska länderna kunde inte utmana vinnaren.

På luftgevär var det jämnare. Danmark hade säkrat ett avancemang redan före sista matchen, där de mötte just Polen. Den vann Polen och Polen blev därmed tvåa och säkrade avancemanget. Text: Joni Stenström

RESULTAT:

RIFLE	Qualified to final:	Denmark, Poland
Teams:	Winners	Winners total:
DENMARK	1+1+1+0	3
POLAND	1+0+1+1	3
SWEDEN	0+1+0+1	2
FINLAND	1+0+0+1	2
ESTONIA	0+0+0+0	0
Match points:	Total:	Ranking:
16+19+23+11	69	1
17+11+14+13	55	2
8+21+10+16	55	3
13+5+8+18	44	4
7+3+1+6	17	5

PISTOL	Qualified to final:	Poland, Latvia
Teams:	Winners	Winners total:
POLAND	1+1+1+1	4
LATVIA	1+1+1+0	3
SWEDEN	1+0+1+0	2
FINLAND	0+0+0+1	1
NORWAY	0+0+0+0	0
Match points:	Total:	Ranking:
24+19+16+18	77	1
14+14+23+8	59	2
18+10+15+6	49	3
10+5+9+18	42	4
6+0+1+6	13	5

SFS PISTOLSKYTTER PÅ TRÄNINGSLÄGER

Under veckoslutet 25 – 26.5. 2013 var 13 pistolskyttar samlade till träningsläger i Ingå, vi tränade fri- och sportpistol. Som teknisk ledare hade vi glädjen att få landslagstränaren Lars-Erik Bjühr från Öckerö skytteförening i Sverige, han höll föreläsningar om grundläggande skjutteknik, snabbskjutning, avslappning, mental träning, fysiologi och kostens viktighet. Lars-Eriks sakkunskap var ej att taga miste på, alla lägerdeltagare var helt tagna av träningar och föreläsningar. Lägerledaren Armas Andersson höll en kort information om de viktigaste förändringarna

i pistolreglerna. Vid avslutningen önskades att vi får till Öckerö på skjutläger nästa vår.

Text och bild; Armas Andersson, lägerledare

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Jack Wuorinen
Rabbe Österlund
SFS:s hemsida

Karissvägen 30, 10300 Karis
Östarpåvägen 17, 10600 Ekenäs
www.sfs.idrott.fi

0500-872 045
044-3005748

e-post: jack.wuorinen@brev.fi
e-post: rabbe.osterlund@idrott.fi

DT 11

One hit, one shot, one victory.

Uusi DT11. Voittajien valinta. Tasapaino, teho ja tarkkuus käsissäsi.

Beretan uusi päällekkäispiippuinen kilpahaulikko DT11 takaa parhaan tuloksen, nopeimmat laukaukset ja täydellisen tasapainon. Innovatiiviset Steelium Pro -piiput vähentävät rekyyliä ja pienentävät piipunousua sekä parantavat osumakuviota. Vakautta ja ampu-matarkkuutta lisäävän suuremman lukkokehysten ansiosta Beretta DT11 tarjoaa radalla ampujalle parhaan mahdollisen suorituskyvyn.

 BERETTA

 STEELIUM PRO

W I D E
RECEIVER

sako
FINLAND

SAKO OY, PL 149, 11101 RIIHIMÄKI
SAKO FIRST CLASS
KAUPPIAAT LÖYDÄT
OSOITTEESTA
WWW.SAKOSUOMI.FI

